

<u>Oznámení č.</u>	Obsah	Strana
	I <i>Informace</i>	
	Komise	
2005/C 52/01	Úroková míra použitá Evropskou centrální bankou pro hlavní refinanční operace: 2,05 % 1. března 2005 — Směnné kurzy vůči euro	1
2005/C 52/02	Oznámení o nadcházejícím ukončení platnosti některých antidumpingových a vyrovnávacích opatření	2
2005/C 52/03	Oznámení o pozbytí platnosti některých antidumpingových opatření	4
2005/C 52/04	Závěrečná zpráva úředníka pro slyšení ve věci COMP/ M.3333 – SONY/BMG (v souladu s článkem 15 rozhodnutí Komise (2001/462/ES, ESUO) ze dne 23. května 2001 o mandátu úředníků pro slyšení v určitých řízeních ve věcech hospodářské soutěže – Úř. věst. L 162, 19.6.2001, s. 21.) ⁽¹⁾	5
2005/C 52/05	Stanovisko Poradního výboru pro spojování přijaté na 127. zasedání dne 9. července 2004 k předběžné předloze rozhodnutí ve věci COMP/M.3333 – SONY/BMG ⁽¹⁾	7
2005/C 52/06	Dokumenty KOM jiné než legislativní návrhy přijaté Komisí	8
2005/C 52/07	Státní podpory – Řecko — Státní podpora č. C 23/2004 (ex NN 153/2003) – Podpory podnikům z departementů Kastorie a Euboia (ministrská vyhláška č. 69836/B1461, ve znění vyhlášek č. 2035824/5887, 2045909/7431/0025, 2071670/11297 a 72742/B1723) — Výzva k předložení připomínek podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES	9
2005/C 52/08	Informační procedura – Technické předpisy ⁽¹⁾	18
2005/C 52/09	Státní podpory – Itálie — Státní podpora č. C 21/2004 (ex N 590/B/2001) – čl. 99 odst. 2 písm. a) (pokud jde o zemědělské odvětví) a čl. 124 odst. 1 a 2 regionálního zákona č. 32/2000: „Ustanovení týkající se provádění víceletého orientačního programu 2000 – 2006 a úpravy režimů podpory pro podniky“ (Sicílie) — Výzva k předložení připomínek podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES	23

Evropská centrální banka

2005/C 52/10

Stanovisko Evropské centrální banky ze dne 17. února 2005 na žádost Rady Evropské unie k návrhu směrnic Evropského parlamentu a Rady, kterými se přepracovávají směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2000/12/ES ze dne 20. března 2000 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu a směrnice Rady 93/6/EHS ze dne 15. března 1993 o kapitálové přiměřenosti investičních podniků a úvěrových institucí (CON/2005/4) 37

II *Přípravné akty***Komise**

2005/C 52/11

Legislativní návrhy přijaté Komisí 47

I

(Informace)

KOMISE

Úroková míra použitá Evropskou centrální bankou pro hlavní refinanční operace ⁽¹⁾:

2,05 % 1. března 2005

Směnné kurzy vůči euro ⁽²⁾

1. března 2005

(2005/C 52/01)

1 euro =

měna	směnný kurz	měna	směnný kurz
USD americký dolar	1,3216	LVL lotyšský lats	0,6961
JPY japonský jen	137,90	MTL maltská lira	0,4311
DKK dánská koruna	7,4420	PLN polský zlotý	3,8763
GBP britská libra	0,68790	ROL rumunský lei	36 281
SEK švédská koruna	9,0517	SIT slovinský tolar	239,71
CHF švýcarský frank	1,5357	SKK slovenská koruna	37,838
ISK islandská koruna	80,25	TRY turecká lira	1,6941
NOK norská koruna	8,2120	AUD australský dolar	1,6771
BGN bulharský lev	1,9559	CAD kanadský dolar	1,6306
CYP kyperská libra	0,5834	HKD hongkongský dolar	10,3082
CZK česká koruna	29,630	NZD novozélandský dolar	1,8201
EEK estonská koruna	15,6466	SGD singapurský dolar	2,1448
HUF maďarský forint	241,78	KRW jihokorejský won	1 327,55
LTL litevský litas	3,4528	ZAR jihoafrický rand	7,7193

⁽¹⁾ Míra použitá při poslední operaci provedené před uvedeným dnem. V případě obchodní soutěže s proměnlivou mírou se jako úroková míra použije mezní míra.

⁽²⁾ Zdroj: referenční směnné kurzy jsou publikovány ECB.

Oznámení o nadcházejícím ukončení platnosti některých antidumpingových a vyrovnávacích opatření

(2005/C 52/02)

1. Jak stanoví čl. 11 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 ⁽¹⁾ o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství, a čl. 18 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 2026/97 ze dne 6. října 1997 ⁽²⁾ o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství, Komise oznamuje, že dnem níže uvedeným v tabulce skončí platnost výše uvedených antidumpingových a vyrovnávacích opatření, pokud nebude v souladu s následujícím postupem zahájen přezkum.

2. Postup

Výrobci ve Společenství mohou podat písemnou žádost o přezkum. Tato žádost musí obsahovat postačující důkazy o tom, že by ukončení platnosti daných opatření pravděpodobně vedlo k přetrvávání dumpingu/subvence a újmy či k jejich obnovení.

Rozhodne-li se Komise daná opatření přezkoumat, bude dovozcům, vývozcům, zástupcům země vývozu a výrobcům ve Společenství poskytnuta příležitost doplnit, vyvrátit nebo objasnit tvrzení obsažená v žádosti o přezkum.

3. Lhůta

Výrobci ve Společenství mohou písemnou žádost o přezkum v souladu s výše uvedenými informacemi zaslat Evropské komisi, generálnímu ředitelství pro obchod na adresu: European Commission, Directorate-General for Trade (Division B-1), J-79 5/16, B-1049 Brussels ⁽³⁾, kdykoli ode dne zveřejnění tohoto oznámení, avšak nejpозději tři měsíce před datem níže uvedeným v tabulce.

4. Toto oznámení se zveřejňuje v souladu s čl. 11 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 a čl. 18 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 2026/97 ze dne 6. října 1997.

Produkt	Země původu nebo vývozu	Opatření	Odkaz	Datum ukončení platnosti
PET (polyethylen-terefthalát)	Indie Indonésie Korejská republika Malajsie Tchaj-wan Thajsko	Antidumpingové clo	Nařízení Rady (ES) č. 2604/2000 (Úř. věst. L 301, 30. 11. 2000, s. 21) naposledy pozměněné nařízením Rady (ES) č. 83/2005 (Úř. věst. L 19, 21. 1. 2005, s. 1)	1. 12. 2005
	Indie Indonésie	Závazky	Rozhodnutí Komise č. 2000/745/ES (Úř. věst. L 301, 30. 11. 2000, s. 88) naposledy pozměněné rozhodnutím Komise č. 2002/232/ES (Úř. věst. L 78, 21. 3. 2002, s. 12)	1. 12. 2005

⁽¹⁾ Úř. věst. L 56, 6. 3. 1996, s. 1, nařízení naposledy pozměněné nařízením Rady (ES) č. 461/2004 (Úř. věst. L 77, 13. 3. 2004, s. 12).

⁽²⁾ Úř. věst. L 288, 21. 10. 1997, s. 1, nařízení naposledy pozměněné nařízením Rady (ES) č. 461/2004 (Úř. věst. L 77, 13. 3. 2004, s. 12).

⁽³⁾ Telex COMEU B 21877; Telefax : (32-2) 295 65 05.

Produkt	Země původu nebo vývozu	Opatření	Odkaz	Datum ukončení platnosti
PET (polyethylen-terefthalát)	Indie Malajsie Thajsko	Vyrovnávací clo	Nařízení Rady (ES) č. 2603/2000 (Úř. věst. L 301, 30. 11. 2000, s. 1) naposledy pozměněné nařízením Rady (ES) č. 822/2004 (Úř. věst. L 127, 29. 4. 2004, s. 3)	1. 12. 2005
	Indie	Závazek	Rozhodnutí Komise č. 2000/745/ES (Úř. věst. L 301, 30. 11. 2000, s. 88)	1. 12. 2005
Elektronické váhy	Čínská lidová republika Korejská republika Tchaj-wan	Antidumpingové clo	Nařízení Rady (ES) č. 2605/2000 (Úř. věst. L 301, 30. 11. 2000, s. 42)	1. 12. 2005

Oznámení o pozbytí platnosti některých antidumpingových opatření

(2005/C 52/03)

V návaznosti na zveřejnění oznámení o nadcházejícím pozbytí platnosti ⁽¹⁾, po němž nebyla obdržena žádná žádost o přezkum, Komise oznamuje, že níže uvedená antidumpingová opatření pozbudou zanedlouho platnosti.

Toto oznámení se zveřejňuje v souladu s čl. 11 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství ⁽²⁾.

Produkt	Země původu nebo vývozu	Opatření	Odkaz	Datum ukončení platnosti
Elektronické stupnice vah	Japonsko	Antidumpingové clo	Nářízení Rady (ES) č. 468/2001 (Úř. věst. L 67, 9. 3. 2001, s. 24)	10. 3. 2005
Elektronické stupnice vah	Singapur	Antidumpingové clo	Nářízení Rady (ES) č. 469/2001 (Úř. věst. L 67, 9. 3. 2001, s. 37)	10. 3. 2005

⁽¹⁾ Úř. věst. C 214, 26.8.2004, s. 2.

⁽²⁾ Úř. věst. L 56, 6.3.1996, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Rady (ES) č. 461/2004 (Úř. věst. L 77, 13.3.2004, s. 12).

ZÁVĚREČNÁ ZPRÁVA ÚŘEDNÍKA PRO SLYŠENÍ**VE VĚCI COMP/ M.3333 – SONY/BMG**

(v souladu s článkem 15 rozhodnutí Komise (2001/462/ES, ESUO) ze dne 23. května 2001 o mandátu úředníků pro slyšení v určitých řízeních ve věcech hospodářské soutěže – Úř. věst. L 162, 19.6.2001, s. 21.)

(2005/C 52/04)

(Text s významem pro EHP)

Návrh rozhodnutí vyvolává tyto připomínky:

Písemné řízení

Připomíná se, že dne 9. ledna 2004 podniky Bertelsmann AG („Bertelsmann“) a Sony Corporation of America náležící ke skupině Sony, Japonsko („Sony“), ⁽¹⁾ oznámily Komisi spojení svých globálních obchodních aktivit v oblasti hudebních záznamů podle článku 4 nařízení Rady (EHS) č. 4064/89 ze dne 21. prosince 1989 o kontrole spojování podniků ⁽²⁾ („nařízení o spojování“).

Rozhodnutím ze dne 12. února 2004 Komise zahájila řízení podle čl. 6 odst. 1 písm. c) nařízení o spojování.

Řízení bylo pozastaveno od 7. dubna do 5. května 2004 podle čl. 11 odst. 5 nařízení o spojování, protože strany v reakci na žádost neposkytly úplné informace.

Sdělení o námitkách („SN“) bylo oznamujícím stranám zasláno dne 24. května 2004.

Oznamující strany byly požádány o odpověď do 9. června 2004. Tato lhůta byla dodržena.

Nahlédnutí do spisu

Nahlédnutí do spisu bylo oznamujícím stranám umožněno dne 19. května 2004.

V návaznosti na setkání mezi mnou, zástupci oznamujících stran a týmem pracovníků zabývajících se případem, které se konalo dne 1. června 2004, jsem umožnil přístup k dodatečným informacím ve spisu Komise.

S cílem umožnit ekonomům oznamujících stran přístup k důvěrným údajům třetích stran v místnosti Komise, kde jsou shromážděny údaje, ekonomové podepsali prohlášení o důvěrnosti, jejichž znění byla schválena Universal Music international, Warner Music Group a EMI Group. Se vzájemným souhlasem oznamujících stran a třetích stran jsem zkontroloval dodržení této doložky.

Oznamujícím stranám bylo rovněž umožněno další nahlédnutí do spisu dne 10. června 2004, kdy jim byla poskytnuta nedůvěrná verze dokumentů předložených Evropským sdružením pro rozhlasové vysílání (European Broadcasting Association) a společností Apple Computer Inc.

Zapojení třetích stran

Připustil jsem tyto subjekty jako třetí strany podle čl. 11 písm. c) nařízení Komise (ES) č. 447/98: Apple Computer Inc., Universal Music International, Syndicat des Détaillants Spécialisés du Disque and Union des Producteurs Phonographiques Français Indépendants, Evropská organizace spotřebitelů, Evropská vysílací unie, Playlouder, IMPALA, International Music Managers Forum, the Swedish Society of Popular Music Composers, EMI group, Warner Music Group, Time Warner Inc. S cílem informovat je o povaze a předmětu řízení podle článku 16 nařízení Komise (ES) č. 447/98 jim GR pro hospodářskou soutěž zaslalo nedůvěrnou verzi sdělení o námitkách.

⁽¹⁾ Oba dále jen jako „oznamující strany“.

⁽²⁾ Úř. věst. L 395, 30.12.1989, s. 1; oprava, Úř. věst. L 257, 21.9.1990, s. 13. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1319/97 (Úř. věst. L 180, 9.7.1997, s. 1; oprava, Úř. věst. L 40, 13.2.1998, s. 17.

Ústní slyšení

Ústní slyšení se konalo ve dnech 14. a 15. června 2004.

Většina třetích stran, které se zúčastnily řízení, se rovněž zúčastnila ústního slyšení.

EMI Group a Warner Music Group požádaly, aby byly připuštěny k ústnímu slyšení jako pozorovatelé. Jak jsem již dříve písemně informoval obě společnosti, jsem toho názoru, že slyšení nejsou příležitostí k tomu, aby při nich byla umožněna přítomnost zainteresovaným třetím stranám, aniž by se aktivně účastnily. Jejich připuštění proto záviselo na jejich ochotě vyjádřit při slyšení svá stanoviska. Protože nebyly s to tak učinit, nemohly být připuštěny.

Bez ohledu na to, že nebyly připuštěny k ústnímu slyšení, se domnívám, že obě společnosti, jakož i ostatní třetí strany, měly dostatek příležitostí účastnit se probíhajících řízení a zajistit, aby útvary Komise znaly jejich stanoviska. Všechny třetí strany měly v průběhu řízení příležitost získat hluboké znalosti o problematice, již s sebou případ nese; některé třetí strany podaly ucelené příspěvky k analýze Komise, učiněné jak před vydáním sdělení o námitkách tak po obdržení nedůvěrné verze sdělení o námitkách.

GŘ pro hospodářskou soutěž zohlednilo odpovědi stran na sdělení o námitkách a jejich vysvětlení učiněná při ústním slyšení a dospělo k závěru, že námitky, jež uvedlo ve sdělení o námitkách, neobstály.

Ve světle výše uvedených skutečností se domnívám, že práva na slyšení všech účastníků tohoto řízení byla respektována.

V Bruselu dne 13. července 2004.

(podpis)

Serge DURANDE

Stanovisko Poradního výboru pro spojování přijaté na 127. zasedání dne 9. července 2004 k předběžné předloze rozhodnutí ve věci COMP/M.3333 – SONY/BMG

(2005/C 52/05)

(Text s významem pro EHP)

1. Poradní výbor souhlasí s Komisí, že oznámená operace představuje spojení ve smyslu nařízení (EHS) č. 4064/89 o spojování a že má význam pro celé Společenství, jak je definován uvedeným nařízením.
2. Poradní výbor souhlasí s Komisí, že existuje relevantní trh pro:
 - a) hudební záznamy, který může být rozdělen na samostatné trhy pro různé hudební žánry a pro kompilace,
 - b) hudbu přístupnou online, rozdělený na velkoobchodní trh pro licence pro hudbu přístupnou online a na maloobchodní trh pro šíření hudby přístupné online,
 - c) hudební vydavatelskou činnost, který může být rozdělen na samostatné trhy pro mechanická práva, práva na provedení, práva na synchronizaci, tisková práva a ostatní práva.
3. Poradní výbor souhlasí s Komisí, že trhy s výše uvedenými produkty jsou z hlediska rozsahu vnitrostátní s výjimkou hudební vydavatelské činnosti, u níž může geografický trh zůstat otevřený.
4. Většina členů poradního výboru souhlasí s Komisí, že navrhané spojení nepovede k posílení ani k vytvoření kolektivního dominantního postavení na trzích pro:
 - a) hudební záznamy nebo
 - b) velkoobchodním trhu pro licence pro hudbu přístupnou online.Menšina členů s tím nesouhlasí.
5. Poradní výbor souhlasí s Komisí, že navrhané spojení nepovede k vytvoření samostatného dominantního postavení na:
 - a) trzích pro hudební záznamy v Německu, Nizozemsku, Belgii, Lucembursku a Francii a
 - b) vnitrostátních trzích pro šíření hudby přístupné online.
6. Většina členů poradního výboru souhlasí s Komisí, že navrhané spojení nebude mít za účinek koordinaci soutěžního chování podniků Sony a Bertelsmann na trzích pro hudební vydavatelskou činnost. Menšina členů s tím nesouhlasí.
7. Většina členů poradního výboru souhlasí s Komisí, že navrhané spojení nevytváří ani neposiluje dominantní postavení, v jehož důsledku by byla významně narušena účinná hospodářská soutěž na společném trhu nebo na jeho podstatné části, a že spojení má být proto prohlášeno za slučitelné se společným trhem a s Dohodou o EHP. Menšina členů s tím nesouhlasí.
8. Poradní výbor doporučuje zveřejnit své stanovisko v *Úředním věstníku Evropské Unie*.
9. Poradní výbor žádá Komisi o zohlednění všech ostatních bodů vznesených v průběhu diskuse.

Dokumenty KOM jiné než legislativní návrhy přijaté Komisí

(2005/C 52/06)

Dokument	Část	Datum	Název
KOM(2004) 447		30. 6. 2004	SDĚLENÍ KOMISE RADĚ, EVROPSKÉMU PARLAMENTU, EVROPSKÉMU HOSPODÁŘSKÉMU A SOCIÁLNÍMU VÝBORU A VÝBORU REGIONŮ: Mobilní širokopásmové služby
KOM(2004) 480		13. 7. 2004	SDĚLENÍ KOMISE RADĚ, EVROPSKÉMU PARLAMENTU, EVROPSKÉMU HOSPODÁŘSKÉMU A SOCIÁLNÍMU VÝBORU A VÝBORU REGIONŮ: Směrem ke globálnímu partnerství v informační společnosti: Přeměna ženevských zásad v činy – Návrhy Komise pro druhou fázi Světové vrcholné schůzky o informační společnosti
KOM(2004) 642		12. 10. 2004	Návrh DOPORUČENÍ RADY A EVROPSKÉHO PARLAMENTU o další evropské spolupráci při zajišťování kvality v oblasti vysokoškolského vzdělávání
KOM(2004) 694		22. 10. 2004	SDĚLENÍ KOMISE RADĚ Pokračování Bílé knihy „Nový podnět pro evropskou mládež“: hodnocení akcí provedených v rámci evropské spolupráce pro mladá
KOM(2004) 701		20. 10. 2004	SDĚLENÍ KOMISE RADĚ A EVROPSKÉMU PARLAMENTU Přípravenost a zvládání následků při boji proti terorismu
KOM(2004) 702		20. 10. 2004	SDĚLENÍ KOMISE RADĚ A EVROPSKÉMU PARLAMENTU Ochrana kritické infrastruktury při boji proti terorismu
KOM(2004) 757		19. 11. 2004	SDĚLENÍ KOMISE RADĚ, EVROPSKÉMU PARLAMENTU, EVROPSKÉMU HOSPODÁŘSKÉMU A SOCIÁLNÍMU VÝBORU A VÝBORU REGIONŮ Výzvy pro evropskou informační společnost po roce 2005
KOM(2004) 818		20. 12. 2004	ZPRÁVA KOMISE: „PLNĚNÍ CÍLŮ SPOLEČENSTVÍ V RÁMCI KJÓTSKÉHO PROTOKOLU“ (podle rozhodnutí Evropského Parlamentu a Rady 280/2004/ES o mechanismu monitorování emisí skleníkových plynů ve Společenství a provádění Kjótského protokolu)
KOM(2004) 833		27. 12. 2004	ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ o provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 450/2003
KOM(2005) 9		25. 1. 2005	ZPRÁVA KOMISE RADĚ A EVROPSKÉMU PARLAMENTU o možnosti zavedení elektronické identifikace skotu
KOM(2005) 20		28. 1. 2005	SDĚLENÍ KOMISE RADĚ A EVROPSKÉMU PARLAMENTU: Strategie Společenství týkající se rtuti
KOM(2005) 25		28. 1. 2005	PŘEDBĚŽNÝ NÁVRH OPRAVNÉHO ROZPOČTU Č. 1 PRO ROZPOČET NA ROK 2005 – SOUHRNNÝ VÝKAZ PŘÍJMŮ – VÝKAZ PŘÍJMŮ A VÝDAJŮ PODLE ODDÍLŮ – Oddíl III – Komise

Tyto texty jsou dostupné na stránce EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex/lex/>

STÁTNÍ PODPORY – ŘECKO

Státní podpora č. C 23/2004 (ex NN 153/2003) – Podpory podnikům z departementů Kastorie a Euboia (ministrská vyhláška č. 69836/B1461, ve znění vyhlášek č. 2035824/5887, 2045909/7431/0025, 2071670/11297 a 72742/B1723)

Výzva k předložení připomínek podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES

(2005/C 52/07)

Dopisem ze dne 16. června 2004 v závazném jazykovém znění, uvedeném na stránkách, které následují po tomto shrnutí, oznámila Komise Řecku své rozhodnutí zahájit řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES, týkající se výše uvedené podpory.

Zúčastněné strany mohou podat své připomínky k podpoře, vůči níž Komise zahájí řízení, do jednoho měsíce ode dne zveřejnění tohoto shrnutí a dopisu, který za ním následuje, na následující adresu Evropské komise, generálního ředitelství pro zemědělství:

Commission européenne
Direction générale de l'Agriculture
Direction H2
Bureau: Loi 130 5/120
B-1049 Bruxelles
Fax: (32-2) 296 76 72

Tyto připomínky budou sděleny Řecku. O důvěrné zpracování totožnosti zúčastněné strany, která podává připomínky, lze požádat písemně s uvedením důvodů této žádosti.

SHRNUTÍ

Výše uvedené vyhlášky stanoví různá podpůrná opatření pro řemeslné a průmyslové podniky. Zdá se, že by podniky z odvětví zemědělství rovněž využívaly uvedená opatření. Jedná se o tato opatření:

- seskupení nákladných dluhů do nové zvýhodněné půjčky s možností odkladu splátek, spojených s půjčkami poskytnutými na investice a/nebo na tvorbu/udržování provozního kapitálu;
- poskytnutí státní záruky na restrukturalizaci dluhů;
- použití preferenční sazby dokonce před úrokovým zvýhodněním.

Tato opatření jsou určena podnikům, které mají problémy s hotovými prostředky.

Hodnocení

V tomto stadiu je slučitelnost poskytnutých podpor se společným trhem problematická z těchto důvodů:

- když byly řecké orgány požádány, aby podaly vysvětlení o dotyčných podporách, uvedly, že výše uvedené vyhlášky nebyly oznámeny, protože se domnívaly, že podpory, které poskytly, netvořily státní podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy a kromě toho dodaly, že i když neznají přesný počet příjemců, mělo se na částky dotyčných podpor pravděpodobně vztahovat pravidlo *de minimis*,
- vzhledem k tomu, že pravidlo *de minimis* není použitelné v zemědělském odvětví a že předmětné vyhlášky jsou

určeny podnikům, které mají problémy s hotovými prostředky, musejí být podpory analyzovány ve světle různých pravidel, která se použila na záchranu a restrukturalizaci podniků, u nichž nastaly obtíže, od vstupu první z výše uvedených vyhlášek v platnost; tedy dostupné informace neumožňují stanovit, zda byla tato pravidla dodržena,

- stále v zemědělském odvětví dostupné informace neumožňují stanovit, zda státní záruka byla poskytnuta podle různých pravidel, která se použila na státní podpory ve formě záruk od vstupu první z výše uvedených vyhlášek v platnost,

- v průmyslovém odvětví a v řemeslném odvětví je pravidlo *de minimis* určité použitelné, ale jelikož řecké orgány neznají počet příjemců, jichž se týkají opatření stanovená výše uvedenými vyhláškami, a jelikož se stropy podpor *de minimis* vypočítávají na tříleté období, a ne pro přesně stanovenou operaci, není možné stanovit, zda se na podpory stanovené předmětnými vyhláškami může skutečně vztahovat pravidlo *de minimis*; v takové souvislosti musejí být podpory rovněž analyzovány na základě různých pravidel, která se použila na záchranu a restrukturalizaci podniků, u nichž nastaly obtíže, od vstupu první z výše uvedených vyhlášek v platnost; tedy dostupné informace neumožňují stanovit, zda byla tato pravidla dodržena,

- v těch samých odvětvích dostupné informace neumožňují stanovit, zda státní záruka byla poskytnuta podle různých pravidel, která se použila na státní podpory ve formě záruk od vstupu první z výše uvedených vyhlášek v platnost.

ZNĚNÍ DOPISU

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ

„1. Με την παρούσα, η Επιτροπή έχει την τιμή να πληροφορήσει την Ελλάδα ότι αφού εξέτασε τις υποβληθείσες από τις αρχές της χώρας σας πληροφορίες, αποφάσισε να κινήσει την προβλεπόμενη από το άρθρο 88, παράγραφος 2, της συνθήκης ΕΚ διαδικασία έναντι των ενισχύσεων που προβλέπονται στις ανωτέρω υπουργικές αποφάσεις.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

2. Περιήλθαν στην Επιτροπή πληροφορίες σύμφωνα με τις οποίες χορηγήθηκαν το 1993 όπως και στη διάρκεια των επομένων ετών, ορισμένες ενισχύσεις σε επιχειρήσεις των νομών Καστοριάς και Εύβοιας, στο πλαίσιο ενός σχεδίου ρύθμισης (αναδιαπραγμάτευσης) οφειλών, που διέπεται από τις ανωτέρω αποφάσεις. Οι ενισχύσεις αυτές, οι οποίες σύμφωνα με τον τίτλο των προαναφερομένων αποφάσεων θα περιορίζονταν στις βιομηχανικές και βιοτεχνικές επιχειρήσεις, φέρονται να έχουν επίσης χορηγηθεί στον γεωργικό τομέα, και ιδιαίτερα στις επιχειρήσεις μεταποίησης/εμπορίας γεωργικών προϊόντων.
3. Με επιστολή της 27ης Μαΐου 2003, οι υπηρεσίες της Επιτροπής ζήτησαν από τις ελληνικές αρχές να τους κοινοποιήσουν, εντός προθεσμίας τεσσάρων εβδομάδων, το κείμενο των εν λόγω αποφάσεων όπως και κάθε άλλη χρήσιμη πληροφορία ενόψει εξέτασης των διατάξεών τους βάσει των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης.
4. Με επιστολή της 10ης Ιουλίου 2003, που πρωτοκολλήθηκε στις 17 Ιουλίου 2003, η Μόνιμη Ελληνική Αντιπροσωπεία στην Ευρωπαϊκή Ένωση κοινοποίησε στις υπηρεσίες της Επιτροπής σημείωμα των ελληνικών αρχών με το οποίο οι τελευταίες ζητούσαν παράταση ενός μηνός της ανωτέρω στο σημείο 3 προθεσμίας.
5. Με επιστολή της 4ης Αυγούστου 2003, που πρωτοκολλήθηκε στις 6 Αυγούστου 2003, η Μόνιμη Ελληνική Αντιπροσωπεία στην Ευρωπαϊκή Ένωση κοινοποίησε στις υπηρεσίες της Επιτροπής τις πληροφορίες που ζητήθηκαν με την επιστολή της 27ης Μαΐου 2003.
6. Από την εξέταση των πληροφοριών αυτών προέκυψε ότι οι ενισχύσεις είχαν πράγματι καταβληθεί χωρίς την έγκριση της Επιτροπής. Συνεπώς, οι υπηρεσίες της Επιτροπής αποφάσισαν να ανοίξουν φάκελο μη κοινοποιηθείσας ενίσχυσης, υπ' αριθ. NN 153/03.
7. Η παρούσα απόφαση αναφέρεται στις διατάξεις της αποφάσεως αριθ. 69836/B1461, και μόνον, όπως αυτή τροποποιήθηκε από τις αποφάσεις αριθ. 2035824/5887, 2045909/7431/0025, 2071670/11297 και 72742/B1723. Οι διατάξεις των αποφάσεων αριθ. 66336/B.1398 της 14.9.93 και 30755/B1199 θα εξεταστούν στο πλαίσιο άλλου φακέλου, δεδομένου ότι, βάσει των σήμερα διαθέσιμων πληροφοριών, φαίνεται να αφορούν άλλους από τους αναφερόμενους στο θέμα νομούς.

8. Η υπουργική απόφαση αριθ. 69836/B.1461 της 30 Σεπτεμβρίου 1993, με την οποία εγκρίνεται η χορήγηση επιδότησης επιτοκίου επί των οφειλομένων υπολοίπων χορηγήσεων από δάνεια για κεφάλαια κίνησης και πάγιες επενδύσεις των βιομηχανικών και βιοτεχνικών επιχειρήσεων των νομών Καστοριάς και Εύβοιας, προβλέπει τα ακόλουθα:

- το σύνολο των υφισταμένων μέχρι 30 Ιουνίου 1993 ληξιπρόθεσμων και μη οφειλών από πάσης φύσεως δάνεια (κεφάλαια κινήσεως και πάγιες εγκαταστάσεις) σε δραχμές ή συνάλλαγμα και από καταπτώσεις εγγυητικών επιστολών σε δραχμές ή συνάλλαγμα των βιομηχανικών και βιοτεχνικών επιχειρήσεων που είναι εγκατεστημένες και λειτουργούν, ανεξάρτητα από την έδρα της επιχείρησης, στους νομούς Καστοριάς και Εύβοιας, θα αποτελέσει ένα νέο δάνειο που θα εξοφληθεί σε δέκα έτη με ίσες εξαμηνιαίες τοκοχρεωλυτικές δόσεις ή με ίσες εξαμηνιαίες χρεωλυτικές δόσεις (απλό χρεωλύσιο) και υπολογισμό των τόκων ανά εξάμηνο με το εκάστοτε εφαρμοζόμενο για τη ρύθμιση επιτόκιο,
- το επιτόκιο των ανωτέρω δανείων επιδοτείται με 10 εκατοστιαίες μονάδες από το λογαριασμό του Νόμου 128/75 ⁽¹⁾, κατά τα πέντε πρώτα έτη, με την προϋπόθεση ότι ο δανειολήπτης θα έχει καταβάλει προηγουμένως τη δική του συμμετοχή,
- το επιτόκιο του νέου δανείου (κεφάλαια κίνησης και πάγιες εγκαταστάσεις) θα είναι το επιτόκιο των εντόκων γραμματίων Δημοσίου δωδεκάμηνης διάρκειας της εκάστοτε τελευταίας έκδοσης που χρονικά προηγείται της έναρξης κάθε περιόδου εκτοκισμού των δανείων, προσαυξημένο κατά δύο μονάδες,
- οι υπαγόμενες στην απόφαση αυτή οφειλές από δάνεια σε συνάλλαγμα θα ρυθμίζονται αφού δραχμοποιηθούν οι σχετικές οφειλές με τη μέση τιμή fixing της προηγούμενης της ρυθμίσεως ημέρας,
- ως αφετηρία της ρύθμισης για την εφαρμογή των όσων καθορίζει η παρούσα θα λαμβάνεται η ημερομηνία δραχμοποίησης, με την προϋπόθεση ότι η δραχμοποίηση θα έχει πραγματοποιηθεί μέχρι και 30 Ιουνίου 1994,
- οι εγγυητικές επιστολές προκειμένου να υπαχθούν στη νέα ρύθμιση θα πρέπει να έχουν κατατεθεί μέχρι 30 Ιουνίου 1993,
- σε περίπτωση κατά την οποία δεν πληρωθούν δύο συνεχόμενες τοκοχρεωλυτικές δόσεις, το δάνειο θα καθίσταται ληξιπρόθεσμο και απαιτητό και θα παύει η ισχύουσα ρύθμιση,
- εναλλακτικώς, οι ανωτέρω επιχειρήσεις δύνανται να τύχουν της επιδοτήσεως του επιτοκίου των 10 εκατοστιαίων μονάδων επί πέντε έτη για τις υφιστάμενες οφειλές την 30 Ιουνίου 1993 για πάγιες εγκαταστάσεις και κεφάλαια κίνησης σε δραχμές και σε συνάλλαγμα.

⁽¹⁾ Ο λογαριασμός αυτός, που ανοίχθηκε στην Τράπεζα της Ελλάδας, τροφοδοτείται από την παρακράτηση επί των χορηγήσεων των εμπορικών τραπεζών. Κάθε ακάλυπτο ποσό του λογαριασμού αυτού βαραινεί το κράτος (σύμφωνα με τις πληροφορίες που διαδίδει η Επιτροπή, ο λογαριασμός παρμένει επί μακρόν ελλειμματικός και, κατά συνέπεια, τροφοδοτείται από το κράτος). Στην απόφασή του της 7ης Ιουνίου 1978, στην υπόθεση C 57/86 (Συλλογή 1988, σ. 439), το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι η δραστηριότητα της Τράπεζας της Ελλάδας σε θέματα διαχείρισης και πληρωμών υπόκειτο σε άμεσο κρατικό έλεγχο.

9. Η υπαγωγή στις προβλεπόμενες από την απόφαση αυτή ρυθμίσεις υπόκειται στην τήρηση των ακόλουθων προϋποθέσεων:

- οι επιχειρήσεις πρέπει να είναι βιώσιμες μετά τη ρύθμιση-κρίνεται από τις τράπεζες, οι οποίες διαθέτουν τρίμηνη προδεσμία για να αποφανθούν επί της βιωσιμότητας των επιχειρήσεων,
- οι επιχειρήσεις οφείλουν να έχουν καταβάλει τουλάχιστον το 5 % των τόκων που τους αναλογεί για τα έτη 1991-1992, και να έχουν ανταποκριθεί σε αυτή την υποχρέωση μέχρι την ημέρα της ρύθμισης των δανείων (ημερομηνία υπογραφής του νέου δανειακού συμφώνου),
- οι οφειλές πρέπει να προέρχονται από δάνεια που αποδεδειγμένα χρησιμοποιήθηκαν είτε για αγορά παγίων εγκαταστάσεων είτε για κεφάλαιο κινήσεως των επιχειρήσεων,
- ο έλεγχος της εφαρμογής των ανωτέρω ανατίθεται στις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας και του Υπουργείου Οικονομικών,
- στις περιπτώσεις επιχειρήσεων, επενδύσεις των οποίων έχουν υπαχθεί στους Αναπτυξιακούς Νόμους και έχουν κάνει χρήση τραπεζικών δανείων για την υλοποίησή τους, η εφαρμογή των μέτρων του ανωτέρω σημείου 7 αποκλείει την περαιτέρω επιδότηση του νέου αυτού δανείου των Αναπτυξιακών Νόμων, διότι το νέο αυτό δάνειο δεν αποτελεί ουσιαστικά δάνειο που έχει ληφθεί για την πραγματοποίηση των επενδύσεων κατά την έννοια του άρθρου 11 των Αναπτυξιακών Νόμων,
- στην περίπτωση των βιοτεχνικών δανείων παγίων που επιδοτούνται ήδη βάσει της υπ' αριθ. 2067234 της 31ης Οκτωβρίου 1991 με επιδότηση 4 %, η επιδότηση της παρούσας απόφασης (νομών Καστοριάς και Εύβοιας) παρέχεται κατά τη διαφορά για όσο χρόνο διαρκεί η επιδότηση επιτοκίου της προαναφερόμενης απόφασης.

10. Η απόφαση αριθ. 2035824/5887 της 1ης Ιουνίου 1994:

α) αντικαθιστά το κεφάλαιο 1 της απόφασης 69836/B1461 (βλ. σημείο 7) με το ακόλουθο κείμενο:

.-

Κ.
ΟΡΗΓΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΓΙΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΓΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΙΝΗΣΗΣ

Το σύνολο των υφισταμένων μέχρι 30 Ιουνίου 1993 ληξιπρόθεσμων και μη οφειλών από πάσης φύσεως δάνεια τραπεζών (κεφάλαια κινήσεως και πάγιες εγκαταστάσεις) σε δραχμές ή συνάλλαγμα και από καταπτώσεις εγγυητικών επιστολών σε δραχμές ή συνάλλαγμα των βιομηχανικών και βιοτεχνικών επιχειρήσεων που είναι εγκατεστημένες και λειτουργούν, ανεξάρτητα από την έδρα της επιχείρησης, στους νομούς Καστοριάς και Εύβοιας, θα αποτελέσει ένα νέο δάνειο που θα εξοφληθεί σε δέκα έτη με ίσες εξαμηνιαίες τοκοχρεωλυτικές δόσεις, ή με ίσες εξαμηνιαίες χρεωλυτικές δόσεις (απλό χρεωλύσιο) και υπολογισμό των τόκων ανά εξάμηνο.

Το επιτόκιο των νέων δανείων, για το τμήμα τους που καλύπτεται από την εγγύηση του Δημοσίου κατά τα οριζόμενα στο επόμενο κεφάλαιο της παρούσας, ορίζεται ίσο με αυτό των εντόκων γραμματίων Δημοσίου δωδεκάμηνης διάρκειας της εκάστοτε τελευταίας έκδοσης που χρονικά προηγείται της έναρξης κάθε περιόδου εκτοκισμού των δανείων, προσαυξημένο

με πέντε εκατοστιαίες μονάδες, ενώ για το τμήμα των νέων δανείων που δεν καλύπτεται με την εγγύηση του δημοσίου, θα καθορίζεται ύστερα από συμφωνία μεταξύ των τραπεζών και των ενδιαφερομένων επιχειρήσεων.

Το επιτόκιο αυτό (και στις δύο περιπτώσεις) επιδοτείται, κατά τα πέντε πρώτα έτη, με δέκα εκατοστιαίες μονάδες από τον λογαριασμό του Ν 128/75, με την προϋπόθεση ότι ο δανειολήπτης θα έχει καταβάλει προηγουμένως και τη δική του συμμετοχή.

Οι υπαγόμενες στην παρούσα απόφαση οφειλές από δάνεια σε συνάλλαγμα θα ρυθμίζονται αφού δραχμοποιηθούν οι σχετικές οφειλές με τη μέση τιμή fixing της προηγούμενης της ρυθμίσεως ημέρας.

Ως αφετηρία της ρύθμισης για την εφαρμογή των όσων καθορίζει η παρούσα θα λαμβάνεται η ημερομηνία δραχμοποίησης, με την προϋπόθεση ότι η δραχμοποίηση θα έχει πραγματοποιηθεί μέχρι και 30 Σεπτεμβρίου 1994.

Οι εγγυητικές επιστολές προκειμένου να υπαχθούν στη νέα ρύθμιση θα πρέπει να έχουν καταπέσει μέχρι τις 30 Ιουνίου 1993.

Σε περίπτωση κατά την οποία δεν πληρωθούν δύο συνεχόμενες τοκοχρεωλυτικές δόσεις, το δάνειο θα καθίσταται ληξιπρόθεσμο και απαιτητό και θα παύει η ισχύουσα ρύθμιση.

β) προβλέπει τα εξής:

- το Ελληνικό Δημόσιο παρέχει ανεπιφύλακτα, παραιτούμενο του δικαιώματος της προβολής της ένστασης της δίζησης, την εγγύησή του προς τις τράπεζες για την κάλυψη οφειλών μέχρι ποσού δραχμών 150 εκατομ. (440 205 €), κατά επιχείρηση, που θα ρυθμιστούν σύμφωνα με την απόφαση αριθ. 69836/B1461 της 30ής Σεπτεμβρίου 1993, όπως θα ισχύει μετά από τα οριζόμενα στο ανωτέρω κεφάλαιο Ι,
- στην περίπτωση που επιχείρηση έχει οφειλές προς ρύθμιση σε περισσότερες της μιας Τράπεζες συνολικού ποσού μεγαλύτερου των δραχμών 150 000 000 εκατομ. (440 205 €), τότε θα έχει την εγγύηση του δημοσίου πρώτα η τράπεζα με το μεγαλύτερο ύψος οφειλών και θα ακολουθούν οι άλλες τράπεζες πάλι με κριτήριο το ύψος των οφειλών (από μεγαλύτερο προς μικρότερο) μέχρι συμπληρώσεως του ως άνω καθοριζόμενου ορίου εγγύησης των δραχμών 150 000 000 (440 205 €),
- οι τράπεζες, σε περίπτωση καθυστέρησης της καταβολής δύο συνεχόμενων ληξιπρόθεσμων δόσεων, πρέπει να κηρύσσουν αμέσως ληξιπρόθεσμο και απαιτητό ολόκληρο το ποσό των ρυθμιζόμενων οφειλών και εφόσον θέλουν να εξοφληθούν από τον εγγυητή Ελλ. Δημόσιο θα πρέπει να απευθύνονται σε αυτό (Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, διεύθυνση 25-Δ) μετά από προηγούμενη βεβαίωση στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. σε βάρος της κάθε οφειλέτριας επιχείρησης, του συνολικού ποσού των απαιτήσεών τους, στον ειδικό λογαριασμό .ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΕΩΝ ΕΚ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ Ή ΕΓΓΥΗΣΕΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ (ΚΑΧΚΕΕΔ)',

— το Ελληνικό Δημόσιο, ως εγγυητής αναλαμβάνει την υποχρέωση εξόφλησης των απαιτήσεων των τραπεζών που θα περιλαμβάνουν το ανεξόφλητο εγγυημένο ποσό (από κεφάλαιο και τόκους) των ρυθμιζόμενων οφειλών και όσους από τους νέους τόκους, μέχρι κι'ένα τρίμηνο κατ'ανώτατο όριο μετά την κήρυξη του δανείου ως ληξιπρόθεσμου και απαιτητού, αναλογούν πάνω στο εγγυημένο τμήμα των ρυθμιζόμενων οφειλών και τέλος, όσα από τα αναλογούντα συναφή έξοδα, που αφορούν χρονικό διάστημα για το οποίο καλύπτονται από το Δημόσιο ανεξόφλητοι τόκοι, είναι ανεξόφλητα.

11. Η υπουργική απόφαση αριθ. 2045909/7431/0025 της 26ης Αυγούστου 1994:

α) μετά το τρίτο εδάφιο του κεφαλαίου I της απόφασης αριθ. 69836/B.1461 όπως τροποποιήθηκε από την απόφαση αριθ. 2035824/5887 (βλ. σημείο 9) παρεμβάλλει το εξής εδάφιο:

„Εναλλακτικά, σε όσες επιχειρήσεις επιθυμούν, χορηγείται περίοδος χάριτος για ενάμισο έτος, δηλαδή μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1994, χωρίς επιμήκυνση της συνολικής διάρκειας εξόφλησης των 10 ετών και υπό τον όρο ότι στην περίπτωση αυτή η οριζόμενη πενταετής επιδότηση του επιτοκίου των ρυθμιζόμενων οφειλών θα μειωθεί από 10 εκατοστιαίες μονάδες σε 8,5 εκατοστιαίες μονάδες. Οι τόκοι της περιόδου χάριτος που βαρύνουν τον δανειολήπτη θα κεφαλαιοποιηθούν την 31η Δεκεμβρίου 1994, θα προστεθούν το αρχικό ρυθμιζόμενο κεφάλαιο και θα εξυπηρετηθούν με αυτό ενιαία σε 17 εξαμηνιαίες τοκοχρεωλυτικές δόσεις ή σε 17 ίσες εξαμηνιαίες χρεωλυτικές δόσεις (απλό χρεωλύσιο) και υπολογισμό των τόκων ανά εξάμηνο με το εκάστοτε εφαρμοζόμενο για τη ρύθμιση επιτόκιο. Η πρώτη δόση θα καταβληθεί την 1η Ιουλίου 1995.“

β) διατυπώνει τις εξής διευκρινίσεις:

— η διάταξη της κοινής υπουργικής απόφασης αριθ. 69836/B1461 της 30ής Σεπτεμβρίου 1993, σύμφωνα με την οποία, „εναλλακτικώς οι ανωτέρω επιχειρήσεις δύνανται να τύχουν της επιδοτήσεως του επιτοκίου των 10 εκατοστιαίων μονάδων επί πέντε έτη για τις υφιστάμενες οφειλές την 30.6.1993 για πάγιες εγκαταστάσεις και κεφάλαια κίνησης σε δραχμές και σε συνάλλαγμα“ (βλ. τελευταία περίπτωση του σημείου 7), εξακολουθεί να έχει ισχύ μόνο για όσες επιχειρήσεις είχαν αποδεδειγμένα ζητήσει από τις τράπεζες την υπαγωγή τους σ' αυτή και μόνο σ' αυτή, μέχρι την ημέρα έκδοσης της αριθ. 035824/5887 της 1ης Ιουνίου 1994 απόφασής μας με την οποία απαλειφθηκε η διάταξη αυτή,

— στη ρύθμιση της δεκαετούς εξόφλησης υπάγεται το σύνολο των υφισταμένων την 30ή Ιουνίου 1993 οφειλών από δάνεια για πάγιες εγκαταστάσεις και για κεφάλαια κίνησης. Για τα μεσομακροπρόθεσμα δάνεια οι καταβολές που τυχόν έχουν γίνει μετά την ανωτέρω ημερομηνία και μέχρι την ημερομηνία υπογραφής της συμφωνίας ρύθμισης, θα άγονται σε εξόφληση των δόσεων και τόκων του νέου δανείου που προκύπτει από τη ρύθμιση. Για τα κεφάλαια κίνησης τα υφιστάμενα την 30ή Ιουνίου 1993 ποσά που εξοφλήθηκαν μερικά ή ολικά μετά την ημερομηνία αυτή και επαναχορηγήθηκαν ή ανακυκλώθηκαν πριν

την ημερομηνία υπογραφής της συμφωνίας ρύθμισης, μπορούν να ρυθμιστούν υπό την προϋπόθεση ότι το ύψος τους δεν θα υπερβαίνει το ποσό της οφειλής που υφίστατο την 30ή Ιουνίου 1993. Τα ποσά που καταβλήθηκαν από 1η Ιουλίου 1993 μέχρι την ημερομηνία υπογραφής της συμφωνίας ρύθμισης και δεν επαναχορηγήθηκαν θα παραμείνουν σε έντοκο λογαριασμό στην τράπεζα προς εξόφληση δανείων και τόκων του νέου δανείου που προκύπτει από τη ρύθμιση.

12. Η υπουργική απόφαση αριθ. 2071670/11297 της 9ης Νοεμβρίου 1994 προβλέπει την παροχή της εγγυήσεως του Δημοσίου για τη ρύθμιση των προαναφερομένων οφειλών. Η εγγύηση αυτή ισχύει με τον όρο της διατήρησης των ασφαλειών που έχουν συσταθεί στις Τράπεζες.

13. Τέλος, η απόφαση αριθ. 72742/B1723 επιφέρει ορισμένες τελευταίες τροποποιήσεις στην απόφαση αριθ. 69836/B1461 της 30ής Σεπτεμβρίου 1993, όπως επίσης και σε μια άλλη απόφαση υπ' αριθ. 66336/B1398, με ημερομηνία 14 Σεπτεμβρίου 1993, ορίζοντας τα ακόλουθα:

„Οι επιχειρήσεις που κάνουν χρήση της εναλλακτικής δυνατότητας ρύθμισης οφειλών που προβλέπεται στις κοινές υπουργικές αποφάσεις αριθ. 30755/B1199 της 21.7.94 και 2045909/7431/0025 της 26ης Αυγούστου 1994, έχουν την ευχέρεια να εξοφλήσουν τους τόκους της περιόδου χάριτος, που τις βαρύνουν αντί να τους κεφαλαιοποιήσουν.

Στην περίπτωση αυτή, η πενταετής επιδότηση του επιτοκίου ορίζεται σε δέκα εκατοστιαίες μονάδες, με την προϋπόθεση ότι η συνολική δαπάνη από την επιδότηση του επιτοκίου, που βαρύνει το λογαριασμό του Ν 128/75, δεν θα είναι μεγαλύτερη της δαπάνης που αναλογεί σε κάθε μία επιχείρηση όταν κάνει χρήση των διατάξεων των κοινών υπουργικών αποφάσεων αριθ. 30755/B1199 της 21ης Ιουλίου 1994 και 2045909/7431/0025 της 26ης Αυγούστου 1994.“

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

14. Δυνάμει του άρθρου 87, παράγραφος 1 της Συνθήκης, ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους και που νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό δια της ευνοϊκής μεταχειρίσεως ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, κατά το μέτρο που επηρεάζουν τις μεταξύ κρατών μελών συναλλαγές. Στο παρόν στάδιο, το εξεταζόμενο μέτρο φαίνεται να αντιστοιχεί με τον ορισμό αυτό, κατά την έννοια ότι ευνοεί ορισμένες επιχειρήσεις των οποίων ελαφρύνει το βάρος ορισμένων τρεχουσών δαπανών (των βιομηχανικών και βιοτεχνικών επιχειρήσεων, σύμφωνα με τον τίτλο της απόφασης αριθ. 69836/B1461 της 30ής Σεπτεμβρίου 1993, αλλά επίσης, λαμβανομένων υπόψη των πληροφοριών που περιήλθαν στην Επιτροπή, των επιχειρήσεων μεταποίησης και εμπορίας γεωργικών προϊόντων του τομέα των λιπαρών ουσιών), και ότι δύνανται να επηρεάσει τις συναλλαγές λόγω της θέσης που κατέχει η Ελλάδα στις αντίστοιχες παραγωγές (για παράδειγμα, στον γεωργικό τομέα και ειδικότερα στις λιπαρές ουσίες, η Ελλάδα είχε το 2000 ποσοστό 21,6 % της κοινοτικής παραγωγής ελιών, και 17,6 % το 2001).

15. Εντούτοις, στις προβλεπόμενες από το άρθρο 87 παράγραφος 2 και 3 της Συνθήκης περιπτώσεις, ορισμένα μέτρα δύνανται, κατά παρέκκλιση, να θεωρηθούν ως συμβιβάσιμα με την κοινή αγορά.

16. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, θα μπορούσε να προταθεί μόνον η παρέκκλιση που προβλέπεται από το άρθρο 87 παράγραφος 3, στοιχείο γ) της Συνθήκης, που αναφέρει ότι δύνανται να θεωρηθούν ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά οι ενισχύσεις για την προώθηση της αναπτύξεως ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων ή οικονομικών περιοχών, εφόσον δεν αλλοιώνουν τους όρους των συναλλαγών κατά τρόπο που θα αντέκετο προς το κοινό συμφέρον.

17. Σύμφωνα με τις πληροφορίες των οποίων έλαβε γνώση η Επιτροπή, όλα τα ανωτέρω περιγραφόμενα μέτρα ενδεχομένως περιέχουν ορισμένες μορφές κρατικών ενισχύσεων, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι έχουν ορισθεί και χρηματοδοτηθεί από τις δημόσιες αρχές (βλ. σημείο 8 δεύτερη περίπτωση και υποσημείωση αριθ. 1):

α) η ομαδοποίηση, στα πλαίσια νέων δανείων δεκαετούς διάρκειας, υφισταμένων μέχρι 30 Ιουνίου 1993 ληξιπρόθεσμων και μη οφειλών, προερχόμενων από τραπεζικά δάνεια για πάγιες εγκαταστάσεις και για κεφάλαια κίνησης·

β) ο υπολογισμός των τόκων ανά εξάμηνο αντί του τρίμηνου που κανονικά ισχύει για κάθε επιχείρηση που συνάπτει δάνεια·

γ) η παροχή της εγγυήσεως του Δημόσιου μέχρι ποσού 150 εκατομμυρίων δραχμών (440 205 €)-στο πλαίσιο της εγγύησης αυτής, το ελληνικό Δημόσιο εξοφλεί τις απαιτήσεις των Τραπεζών και αναλαμβάνει εξίσου την υποχρέωση να καταβάλει τους αναλογούντες νέους τόκους, μέχρι και ένα τρίμηνο μετά τη κήρυξη του δανείου ως ληξιπρόθεσμου, καθώς και τα αναλογούντα συναφή έξοδα (βεβαίως, οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις οφείλουν να προβούν στη σύσταση ασφαλειών για να συμμετάσχουν στο σύστημα ενισχύσεων, αλλά στο παρόν στάδιο, δεν διαθέτουμε καμιά πληροφορία όσον αφορά τη σχέση μεταξύ του ποσού των ασφαλειών και αυτού της εγγυήσεως)·

δ) η εφαρμογή, στο τμήμα εκείνο των δανείων που καλύπτει η εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου, επιτοκίου ισοδύναμου προς αυτό των εντόκων γραμματίων Δημοσίου δωδεκάμηνης διάρκειας, προσαυξημένο κατά δύο μονάδες (η προσαύξηση ανήλθε σε 5 μονάδες βάσει της αποφάσεως αριθ. 2035824/5887 της 1ης Ιουνίου 1994)· η υφιστάμενη πριν από οποιαδήποτε επιδότηση διαφορά μεταξύ των επιτοκίων που εφαρμόζονται στις υπαγόμενες στη ρύθμιση των οφειλών τους επιχειρήσεις και των επιτοκίων που επιβάλλονται στις άλλες επιχειρήσεις, εμφανίζεται στον παρακάτω συγκριτικό πίνακα (με την προβλεπόμενη από τις αποφάσεις αριθ. 69836/B1461 και 2035824/5887 προσαύξηση) ⁽²⁾:

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ	ΕΠΙΤΟΚΙΟ ΤΩΝ ΕΤΗΣΙΩΝ ΕΝΤΟΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΥ % (+ προσαύξηση)	ΜΕΣΟΣ ΟΡΟΣ ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΙΚΩΝ ΕΠΙΤΟΚΙΩΝ (%)
30.6.1993	21,25 + 2 = 23,25	28,60
31.12.1993	20,25 + 2 = 22,25	
15.7.1994	20,25 + 5 = 25,25	27,40
16.12.1994	17,75 + 5 = 22,75	
17.7.1995	15,50 + 5 = 20,50	23,10
18.12.1995	13,90 + 5 = 18,90	
1.7.1996	13,30 + 5 = 18,90	21
2.12.1996	11,50 + 5 = 16,50	
1.7.1997	9,60 + 5 = 14,60	18,20
10.12.1997	11,30 + 5 = 16,30	
1.7.1998	11,70 + 5 = 16,70	18,60
2.12.1998	10,50 + 5 = 15,50	
2.7.1999	8,69 + 5 = 13,69	15,00
17.12.1999	8,26 + 5 = 13,26	
28.7.2000	6,22 + 5 = 11,22	12,33
22.12.2000	4,59 + 5 = 9,59	
30.8.2001	3,74 + 5 = 8,74	8,58
13.12.2001	3,02 + 5 = 8,02	
6.6.2002	3,72 + 5 = 8,72	7,40
28.11.2002	2,69 + 5 = 7,69	7,24

⁽²⁾ Δεδομένου ότι, στο παρόν στάδιο, οι υπηρεσίες της Επιτροπής δεν γνωρίζουν τον χρόνο κατά τον οποίο έπαυσαν να ισχύουν οι αποφάσεις (στην επιστολή τους της 4ης Αυγούστου 2003, οι ελληνικές αρχές ανέφεραν ότι αυτές δεν εφαρμόζονται πλέον, χωρίς να διευκρινίσουν από πότε), η προσαύξηση του 5 % λογικά εφαρμόστηκε για όλες τις μεταγενέστερες της 1ης Ιουνίου 1994 περιόδους που αναφέρονται στον πίνακα· συνεπώς, ο πίνακας αυτός είναι δυνατό να τροποποιηθεί ανάλογα με τις ημερομηνίες παύσης ισχύος των αποφάσεων, τις οποίες οι ελληνικές αρχές θα οφείλουν να κοινοποιήσουν.

ε) η χορήγηση επιδότησης επιτοκίων κατά δέκα μονάδες επί του συνόλου του ποσού των δανείων, στη διάρκεια των πέντε πρώτων ετών (η επιδότηση υπολογίζεται στα προσαυξημένα επιτόκια που αναφέρονται στη δεύτερη στήλη του ανωτέρω πίνακα)·

- στ) η δυνατότητα χορήγησης περιόδου χάριτος για ενάμιση έτος (μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1994), υπό τον όρο μείωσης επιδότησης επιτοκίου από 10 μονάδες σε 8,5 μονάδες· στο μέτρο όμως που η πρώτη δόση θα έπρεπε να καταβληθεί την 1η Ιουλίου 1995, η περίοδος χάριτος στην αποπληρωμή διαρκεί στην πραγματικότητα δύο έτη·
- ζ) η δυνατότητα για τους δικαιούχους, που θεσπίστηκε με την απόφαση αριθ. 72742/B1723, να εξοφλήσουν τους τόκους της περιόδου χάριτος που τους βαρύνουν, αντί να τους κεφαλαιοποιήσουν· στην περίπτωση αυτή, η επιδότηση επιτοκίου ορίζεται εκ νέου σε 10 μονάδες·
- η) η αποδέσμευση των ασφαλειών που έχουν δοθεί στις επιχειρήσεις από τις υποβοηθούμενες επιχειρήσεις, η οποία προβλέπεται από την απόφαση αριθ. 2071670/11297· όσον αφορά τις οφειλές που καλύπτονται από την εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου, διατηρούνται οι εμπράγματα επί των παγίων στοιχείων ασφαλείας, οι λοιπές εμπράγματα επί των εξωεπιχειρηματικών ακινήτων, οι ενοχικές και αυτές επί των χρεογράφων και αξιογράφων που καλύπτουν μέχρι και το 100 % της οφειλής· οι ασφάλειες οι σχετικές με ποσά που υπερβαίνουν το ποσό της οφειλής αποδεσμεύονται· όμως, σύμφωνα με τις πληροφορίες που γνωστοποιήθηκαν στην Επιτροπή, οι τράπεζες συχνά χρεώνουν έξοδα με τα οποία οι απαιτήσεις αυτές υπερβαίνουν κατά πολύ το ποσό του δανείου.
18. Όλα αυτά τα στοιχεία πιθανών ενισχύσεων πρέπει να τύχουν ανάλυσης από δύο απόψεις: αυτή της εφαρμογής τους στον γεωργικό τομέα και αυτήν της εφαρμογής τους στο βιομηχανικό και βιοτεχνικό τομέα, λαμβανομένων γενικότερα υπόψη των παρατηρήσεων που διατυπώθηκαν από τις ελληνικές αρχές στις 4 Αυγούστου 2003, σε απάντησή τους στις ερωτήσεις των υπηρεσιών της Επιτροπής, της 27ης Μαΐου 2003.
- Όσον αφορά τον γεωργικό τομέα**
19. Η Επιτροπή σημειώνει καταρχάς ότι, στην επιστολή τους της 4ης Αυγούστου 2003, οι ελληνικές αρχές διευκρινίζουν ότι δεν είχαν κοινοποιήσει τις εν λόγω ενισχύσεις επειδή θεωρούσαν ότι δεν συνιστούσαν κρατικές ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1 της συνθήκης. Ανέφεραν επίσης ότι, σύμφωνα με τα διαθέσιμα στοιχεία, το συνολικό ύψος της επιδότησης επιτοκίου ανήλθε κατά την περίοδο της εφαρμογής των αποφάσεων στα 47 εκατομμύρια ευρώ· όσον αφορά τις καταβληθείσες εγγυήσεις του Δημοσίου, ανήλθαν σε 7 εκατομμύρια ευρώ, από τα οποία το μεγαλύτερο μέρος έχει ήδη επιστραφεί από τους δικαιούχους στο Δημόσιο. Τέλος, προσέθεσαν ότι δεν διέθεταν αναλυτικά στοιχεία ανά επιχείρηση και νομό, μπορούσαν ωστόσο να εκτιμήσουν ότι ο κύριος όγκος των κατ' αυτόν τον τρόπο χορηγηθεισών ενισχύσεων αφορούσε ποσά τα οποία εμπίπτουν στον κανόνα *de minimis*.
20. Καθώς πρόκειται για μη κοινοποιηθείσες ενισχύσεις, αυτές θα πρέπει να εξεταστούν με βάση τους ισχύοντες κατά τον χρόνο της χορήγησής τους κανόνες και κατευθυντήριες γραμμές, σύμφωνα με τις διατάξεις του σημείου 23.3 δεύτερο εδάφιο των κατευθυντηρίων γραμμών της Κοινότητας όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις στον γεωργικό τομέα ^(*).
21. Αλλά, κατά τις ημερομηνίες έναρξης ισχύος της απόφασης αριθ. 69836/B1461 και των τροποποιήσεών της, ο κανόνας *de minimis*, ο οποίος είχε προσδιοριστεί στο κοινοτικό πλαίσιο των ενισχύσεων στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις του 1992 ^(*), δεν είχε εφαρμογή στον γεωργικό τομέα ^(?).
22. Στο πλαίσιο αυτό, και καθώς ο εν λόγω κανόνας προβάλλεται ρητά από τις ελληνικές αρχές για δικαιολόγηση των ενισχύσεων, η Επιτροπή δεν μπορεί παρά να αμφιβάλει για το συμβιβασίμο των ενισχύσεων αυτών με την κοινή αγορά.
23. Πράγματι, δυνάμει της απόφασης αριθ. 69836/B1461, οι επιχειρήσεις θα έπρεπε να είναι βιώσιμες μετά τη ρύθμιση των οφειλών τους (βλ. ανωτέρω σημείο 9), πράγμα που σημαίνει ότι κατά τον χρόνο της ρύθμισης θα έπρεπε να αντιμετωπίζουν προβλήματα (το στοιχείο αυτό αποτυπώνεται στο προοίμιο της απόφασης αριθ. 2045909/7431/0025, η οποία αναφέρει την ανάγκη υποβοήθησης των βιομηχανικών και βιοτεχνικών επιχειρήσεων των νομών Καστοριάς και Εύβοιας που αντιμετωπίζουν προβλήματα ρευστότητας).
24. Κατά τον χρόνο έναρξης ισχύος της απόφασης αριθ. 69836/B1461, η Επιτροπή ακολουθούσε την πολιτική να θεωρεί ότι οι ενισχύσεις στις προβληματικές επιχειρήσεις, όπως είναι οι ανωτέρω περιγραφόμενες, συνιστούσαν ενισχύσεις στη λειτουργία, οι οποίες δεν μπορούσαν, καταρχήν, να θεωρηθούν ως συμβιβασίμες με την κοινή αγορά παρά μόνον εάν πληρούσαν τις κατωτέρω τρεις προϋποθέσεις:
- α) οι εν λόγω ενισχύσεις θα έπρεπε να αφορούν χρηματοοικονομικά βάρη δανείων συναφθέντων για τη χρηματοδότηση ήδη πραγματοποιηθεισών επενδύσεων,
- β) το ωρεωτικό ισοδύναμο επιδότησης των ενισχύσεων που ενδεχομένως είχαν χορηγηθεί κατά τη σύναψη των δανείων και των εν λόγω ενισχύσεων δεν θα μπορούσε να υπερβαίνει τους γενικούς παραδεκτούς συντελεστές, ήτοι:
- για τις επενδύσεις στο επίπεδο της πρωτογενούς γεωργικής παραγωγής: 35 % ή 75 % στις μειονεκτικές περιοχές κατά την έννοια της οδηγίας 75/268/ΕΟΚ·
 - για τις επενδύσεις στο επίπεδο της μεταποίησης ή της εμπορίας γεωργικών προϊόντων: 55 % ή 75 % στις περιοχές στόχου 1, για τα σχέδια που είναι σύμφωνα με τα τομεακά προγράμματα ή με κάποιον από τους στόχους του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 866/90, και 35 % (ή 50 % στις περιοχές στόχου 1) για τα λοιπά σχέδια, στο μέτρο που δεν αποκλείονται βάσει των κριτηρίων επιλογής που αναφέρονται στο σημείο 2 του παραρτήματος της απόφασης 90/342/ΕΟΚ (ή της απόφασης 94/173/ΕΟΚ)·

^(*) ΕΕ C 213 της 19.8.1992, σ. 2.

^(?) Ο κανόνας αυτός στη συνέχεια επαναπροσδιορίστηκε, στην ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τις ενισχύσεις *de minimis* του 1996 (ΕΕ C 68 της 6.3.1996, σ. 9), και μετά στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 69/2001 της Επιτροπής, της 12ης Ιανουαρίου 2001, για την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας (ΕΕ L 10 της 13.1.2001, σ. 30).

^(*) ΕΕ C 232 της 12.8.2000, σ. 17.

- γ) οι εν λόγω ενισχύσεις θα έπρεπε να ήταν μεταγενέστερες αναπροσαρμογών των επιτοκίων των νέων δανείων που πραγματοποιούνται ώστε να λαμβάνεται υπόψη η διακύμανση των επιτοκίων (το δε ποσό των ενισχύσεων θα έπρεπε να είναι κατώτερο από ή ίσο προς τη διαφορά των επιτοκίων των νέων δανείων) ή θα έπρεπε να αφορούν γεωργικές εκμεταλλεύσεις που να παρέχουν εγγυήσεις βιωσιμότητας, ιδίως στην περίπτωση που τα χρηματοοικονομικά βάρη των υφιστάμενων δανείων είναι τέτοια που να κινδυνεύει η βιωσιμότητα των εκμεταλλεύσεων ή και να κινδυνεύουν να χρεοκοπήσουν.
25. Το 1997, οι προϋποθέσεις αυτές αντικαταστάθηκαν από τις διατάξεις των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων⁽⁶⁾. Το σημείο 4.4 των εν λόγω κατευθυντήριων γραμμών ορίζει ότι, όσον αφορά τον γεωργικό τομέα, [οι κατευθυντήριες γραμμές] θα αρχίσουν να ισχύουν την 1η Ιανουαρίου 1998 για τις νέες κρατικές ενισχύσεις και για τις υφιστάμενες κρατικές ενισχύσεις ισχύει η ίδια ημερομηνία, σε περίπτωση δε που η Επιτροπή έχει κινήσει στο πλαίσιο αυτό τη διαδικασία του άρθρου 93 (σήμερα άρθρου 88), παράγραφος 2 της Συνθήκης κατά ενός ή περισσότερων κρατών μελών, αφότου η Επιτροπή εκδώσει την οριστική απόφαση έναντι του(των) συγκεκριμένου(ων) κράτους(κρατών) μέλους(μελών) βάσει του άρθρου 93 (σήμερα άρθρου 88) παράγραφος 2 της Συνθήκης.
26. Οι κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση των προβληματικών επιχειρήσεων του 1997 αντικαταστάθηκαν από νέες κατευθυντήριες γραμμές, στις 9 Οκτωβρίου 1999⁽⁷⁾. Στο σημείο 6.3 των νέων αυτών κατευθυντήριων γραμμών, αναφέρεται ότι, τα κράτη μέλη πρέπει να προσαρμόσουν τα καθεστώτα ενισχύσεων διάσωσης και αναδιάρθρωσης που εφαρμόζουν και που παραμένουν σε ισχύ μετά τις 30 Ιουνίου 2000 και να τα ευθυγραμμίσουν με τις ... κατευθυντήριες γραμμές ... μετά την ημερομηνία αυτή. Επίσης, για να μπορέσει η Επιτροπή να ελέγξει την προσαρμογή αυτή, τα κράτη μέλη [πρέπει να της διαβιβάσουν] πριν τις 31 Δεκεμβρίου 1999, κατάσταση με όλα αυτά τα καθεστώτα. Εν συνεχεία, και εν πάση περιπτώσει, πριν από τις 30 Ιουνίου 2000, πρέπει να της διαβιβάσουν επαρκή στοιχεία που θα της επιτρέψουν να διαπιστώσει κατά πόσον τα καθεστώτα αυτά τροποποιήθηκαν σύμφωνα με τις ... κατευθυντήριες γραμμές.
27. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, καθώς οι ελληνικές αρχές ανέφεραν, στην επιστολή τους της 4ης Αυγούστου 2003, ότι η ισχύς των εν λόγω υπουργικών αποφάσεων είχε λήξει, χωρίς να διευκρινίζουν την ημερομηνία που κατέστησαν ανενεργές⁽⁸⁾, η Επιτροπή οφείλει να προβεί στην εξέταση των εν λόγω μέτρων λαμβάνοντας υπόψη όλους τους προαναφερόμενους στα σημεία 24 έως 26 κανόνες.
- Ενισχύσεις που χορηγήθηκαν μεταξύ 1ης Οκτωβρίου 1993 και 31ης Δεκεμβρίου 1997
28. Όσον αφορά τους κανόνες που εφαρμόζονται στις κρατικές ενισχύσεις για προβληματικές επιχειρήσεις μεταξύ της
- ημερομηνίας έναρξης ισχύος της απόφασης αριθ. 69836/B1461 (την 1η Οκτωβρίου 1993) και 31ης Δεκεμβρίου 1997 (για τους παρατιθέμενους στο σημείο 25 λόγους), η Επιτροπή διαπιστώνει τα εξής:
- οι ενισχύσεις θα έπρεπε να αφορούν αποκλειστικώς δάνεια για επενδύσεις· όμως, στην περίπτωση των εν λόγω μέτρων, τα δάνεια που έχουν υπαχθεί σε ρύθμιση φαίνεται ότι είχαν επίσης ως σκοπό τη σύσταση και/ή τροφοδότηση κεφαλαίων κίνησης,
 - στο παρόν στάδιο και λόγω ελλείψεως πληροφοριών, η Επιτροπή δεν γνωρίζει κατά πόσον τα επενδυτικά δάνεια (για πάγιες εγκαταστάσεις) που υπήχθησαν στη ρύθμιση είχαν ήδη τύχει κρατικής ενισχύσεως της είναι συνεπώς αδύνατο να προσδιορίσει κατά πόσον το ισοδύναμο επιδότησης της ενίσχυσης ή των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν για τα δάνεια παραμένει εντός των αποδεκτών ορίων, δηλαδή στη συγκεκριμένη περίπτωση του 75 % των δαπανών, καθώς φαίνεται ότι στην περίπτωση αυτή έχουν χορηγηθεί ενισχύσεις στον τομέα της μεταποίησης και της εμπορίας γεωργικών προϊόντων (λιπαρές ουσίες) και ότι η Ελλάδα κατατάσσεται στο στόχο 1,
 - ελλείπει πληροφοριών, η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να προσδιορίσει κατά πόσον οι χρηματοδοτηθείσες από τα δάνεια επενδύσεις που υπήχθησαν στη ρύθμιση ήταν σύμφωνες με τους όρους της αποφάσεως 90/342/ΕΟΚ της Επιτροπής σχετικά με τη θέσπιση των κριτηρίων επιλογής που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τις επενδύσεις που αφορούν τη βελτίωση των συνθηκών μεταποίησης και εμπορίας των αγροτικών προϊόντων και προϊόντων δασοκομίας⁽⁹⁾, όπως επίσης προς τα οριζόμενα από την απόφαση 94/173/ΕΟΚ της Επιτροπής της 22ας Μαρτίου 1994, για την κατάρτιση κριτηρίων επιλογής που πρέπει να ληφθούν υπόψη για τις επενδύσεις όσον αφορά τη βελτίωση των συνθηκών μεταποίησης και εμπορίας των γεωργικών προϊόντων και προϊόντων δασοκομίας και για την κατάργηση της απόφασης 90/342/ΕΟΚ⁽¹⁰⁾.
29. Λαμβανομένων υπόψη των σκέψεων αυτών, η Επιτροπή ασφαλώς αμφιβάλλει, στο παρόν στάδιο, σχετικά με την τήρηση των προαναφερομένων στο σημείο 24 προϋποθέσεων, και συνεπώς όσον αφορά το συμβιβασμό με την κοινή αγορά των εν λόγω ενισχύσεων που χορηγήθηκαν μεταξύ 1ης Οκτωβρίου 1993 και 31ης Δεκεμβρίου 1997.
30. Οι αμφιβολίες αυτές ενισχύονται ακόμη από το γεγονός ότι, μέχρι σήμερα, τίποτε δεν επιτρέπει στην Επιτροπή να διαπιστώσει ότι η παρεχόμενη από Δημόσιο εγγύηση για την πράξη ρύθμισης των οφειλών συνάδει με τους κανόνες σε θέματα κρατικών ενισχύσεων που χορηγούνται υπό τη μορφή εγγυήσεων, κανόνες που εφαρμόζονταν κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της αποφάσεως αριθ. 69836/B1461⁽¹¹⁾.

⁽⁶⁾ ΕΕ C 283 της 19.9.1997, σ. 2.

⁽⁷⁾ ΕΕ C 288 της 9.10.1999, σ. 2.

⁽⁸⁾ Βλ. υποσημείωση αριθ. 2.

⁽⁹⁾ ΕΕ L 163 της 29.6.1990, σ. 71.

⁽¹⁰⁾ ΕΕ L 79 της 23.3.1994, σ. 29.

⁽¹¹⁾ Πρβλ. επιστολές της Επιτροπής στα κράτη μέλη SG(89) D/4328 της 5ης Απριλίου 1989 και SG(89) D/12772 της 12ης Οκτωβρίου 1989 καθώς και σημείο 38 της ανακοίνωσης της Επιτροπής προς τα κράτη μέλη σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 92 και 93 της Συνθήκης και του άρθρου 5 της οδηγίας 80/723/ΕΟΚ της Επιτροπής στις δημόσιες επιχειρήσεις του τομέα μεταποίησης (ΕΕ C 307 της 13.11.1993, σ. 3).

Πιθανές ενισχύσεις που χορηγήθηκαν μεταξύ της 1ης Ιανουαρίου 1998 και της 30ής Ιουνίου 2000

31. Η Επιτροπή, ελλείπει πληροφοριών, δεν είναι σε θέση να προσδιορίσει κατά πόσον οι ελληνικές αρχές έχουν προβεί στην προσαρμογή των εν λόγω μέτρων ενίσχυσης στις διατάξεις των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις στη διάσωση και αναδιάρθρωση των προβληματικών επιχειρήσεων, του 1997. Μπορεί ωστόσο να διατυπώσει την ανησυχία ότι δεν έπραξαν κάτι τέτοιο, στο μέτρο που, όπως αναφέρεται στο ανωτέρω σημείο 19, θεωρούσαν ότι τα μέτρα δεν συνιστούσαν κρατικές ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1 της Συνθήκης.

32. Στο πλαίσιο αυτό και στο παρόν στάδιο, η Επιτροπή ασφαλώς αμφιβάλει για το συμβιβάσιμο των εν λόγω μέτρων ενίσχυσης με την κοινή αγορά στη διάρκεια της εξεταζόμενης περιόδου.

33. Οι αμφιβολίες αυτές ενισχύονται ακόμη από το γεγονός ότι μέχρι σήμερα, τίποτε δεν επιτρέπει στην Επιτροπή να διαπιστώσει ότι η παρεχόμενη από Δημόσιο εγγύηση για την πράξη ρύθμισης των οφειλών συνάδει με τους κανόνες σε θέματα κρατικών ενισχύσεων που χορηγούνται υπό τη μορφή εγγυήσεων, που ίσχυαν στη διάρκεια της εξεταζόμενης περιόδου ⁽¹²⁾.

Πιθανές ενισχύσεις που χορηγήθηκαν από την 1η Ιουλίου 2000

34. Ελλείπει πληροφοριών, η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να προσδιορίσει κατά πόσον οι ελληνικές αρχές έχουν προσαρμόσει τα εν λόγω μέτρα ενισχύσεων στις διατάξεις των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις στη διάσωση και αναδιάρθρωση των προβληματικών επιχειρήσεων, του 1999. Μπορεί ωστόσο να διατυπώσει την ανησυχία ότι δεν έπραξαν κάτι τέτοιο, για τους προαναφερόμενους στο σημείο 30 λόγους.

35. Στο πλαίσιο αυτό και στο παρόν στάδιο, η Επιτροπή ασφαλώς αμφιβάλει για το συμβιβάσιμο των εν λόγω μέτρων ενίσχυσης με την κοινή αγορά στη διάρκεια της εξεταζόμενης περιόδου.

36. Οι αμφιβολίες αυτές ενισχύονται ακόμη από το γεγονός ότι μέχρι σήμερα, τίποτε δεν επιτρέπει στην Επιτροπή να διαπιστώσει ότι η παρεχόμενη από Δημόσιο εγγύηση για την πράξη ρύθμισης των οφειλών συνάδει με τους κανόνες σε θέματα κρατικών ενισχύσεων που χορηγούνται υπό τη μορφή εγγυήσεων, που ίσχυαν στη διάρκεια της εξεταζόμενης περιόδου ⁽¹³⁾.

'Όσον αφορά το βιομηχανικό και βιοτεχνικό τομέα

37. Στους δύο αυτούς τομείς, ο κανόνας *de minimis* στον οποίο παραπέμπουν οι αρχές, όντως εφαρμόζεται. Εντούτοις, η Επιτροπή διερωτάται πώς οι ελληνικές αρχές μπορούν να

εκτιμήσουν ότι τα ποσά ενισχύσεων τα οποία ανέφεραν (βλ. ανωτέρω σημείο 19) υπάγονται στον κανόνα *de minimis* (ότι δηλαδή χορηγήθηκαν τηρουμένων των όρων που καθορίζονται στα διάφορα προαναφερόμενα στο σημείο 21 κείμενα και στην υποσημείωση της σελίδας 6), στο μέτρο που δεν φαίνεται να γνωρίζουν τον ακριβή αριθμό των δικαιούχων που υπήχθησαν στο κάθεστώ (το τελευταίο αυτό σημείο μας υποχρεώνει επίσης να αναρωτηθούμε με ποιον τρόπο ήταν οι ελληνικές αρχές σε θέση να προσδιορίσουν αυτό καθαυτό το ποσό των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν) και στο μέτρο που τα ανώτατα όρια τα υπαγόμενα στον κανόνα *de minimis* υπολογίζονται βάσει τριετούς περιόδου, και όχι σε σχέση με μια μεμονωμένη πράξη.

38. Σε μια τέτοια κατάσταση όπου, στο παρόν στάδιο, είναι αδύνατο να προσδιοριστεί κατά πόσον οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν στις βιομηχανικές και βιοτεχνικές επιχειρήσεις των εν λόγω δύο νομών υπάγονται πράγματι στον κανόνα *de minimis*, ότι δηλαδή δεν συνιστούν κρατικές ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της Συνθήκης, η Επιτροπή οφείλει να διατυπώσει την υπόθεση περί υπάρξεως κρατικών ενισχύσεων και, εξαιτίας αυτού, να προβεί στην ανάλυση των εν λόγω μέτρων με βάση τους οικείους κοινοτικούς κανόνες. Λαμβανομένων υπόψη των σκέψεων που αναπτύσσονται στο ανωτέρω σημείο 23, οι εν λόγω κανόνες είναι αυτοί που διέπουν τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων, από την έναρξη ισχύος της αποφάσεως αριθ. 69836/B1461, και συγκεκριμένα, κατά σειρά:

α) οι αρχές που διατυπώθηκαν στην Όγδοη έκθεση επί της πολιτικής ανταγωνισμού ⁽¹⁴⁾.

β) οι κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις στη διάσωση και αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων του 1994 ⁽¹⁵⁾, που επιβεβαιώθηκαν, όσον αφορά τους δύο εξεταζόμενους τομείς, από τις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις στη διάσωση και αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων του 1997 ⁽¹⁶⁾, και των οποίων η εφαρμογή παρατάθηκε με την ανακοίνωση της Επιτροπής του 1998 όσον αφορά την παράταση των κατευθυντήριων γραμμών σχετικά με τις ενισχύσεις για τη διάσωση και αναδιάρθρωση των προβληματικών επιχειρήσεων ⁽¹⁷⁾.

γ) τις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις στη διάσωση και αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων του 1999 ⁽¹⁸⁾.

39. Στο στάδιο αυτό, και λαμβανομένων υπόψη των διαθέσιμων πληροφοριών, η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να προσδιορίσει κατά πόσον η χορήγηση των ενισχύσεων με βάση τις εν λόγω αποφάσεις έγινε τηρουμένων των προαναφερομένων στο σημείο 35 κανόνων, οι οποίοι προβλέπουν ιδίως την κατάρτιση σχεδίων αναδιάρθρωσης. Δύνανται ωστόσο να αμφιβάλει ότι τηρήθηκαν οι κανόνες αυτοί, στο μέτρο που, όπως αναφέρεται ανωτέρω στο σημείο 19, οι ελληνικές αρχές θεώρησαν, με την επιστολή τους της 4ης Αυγούστου 2003, ότι τα εν λόγω μέτρα δεν συνιστούσαν κρατικές ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της Συνθήκης.

⁽¹⁴⁾ Ειδικότερα στα σημεία 177, 227 και 228 της εν λόγω Έκθεσης.

⁽¹⁵⁾ ΕΕ C 368 της 23.12.1994, σ. 12.

⁽¹⁶⁾ Βλ. υποσημείωση 6.

⁽¹⁷⁾ ΕΕ C 74 της 10.3.1998, σ. 31.

⁽¹⁸⁾ ΕΕ C 288 της 9.10.1999, σ. 2.

⁽¹²⁾ Βλ. υποσημειώσεις 9 και 11.

⁽¹³⁾ ΕΕ C 71 της 11.3.2000, σ. 14.

40. Μέσα σε ένα τέτοιο πλαίσιο, και στο παρόν στάδιο, η Επιτροπή ασφαλώς αμφιβάλει σχετικά με το συμβιβασίμο των εν λόγω ενισχύσεων με την κοινή αγορά.
41. Οι αμφιβολίες αυτές ενισχύονται ακόμη από το γεγονός ότι, μέχρι σήμερα, τίποτε δεν επιτρέπει στην Επιτροπή να διαπιστώσει ότι η παρεχόμενη από το Δημόσιο εγγύηση για την πράξη ρύθμισης των οφειλών συνάδει με τους κανόνες σε θέματα κρατικών ενισχύσεων που χορηγούνται υπό τη μορφή εγγυήσεων, που ίσχυαν στη διάρκεια της εξεταζόμενης περιόδου ⁽¹⁹⁾.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

42. Λαμβανομένων υπόψη όλων των αμφιβολιών που διατυπώθηκαν στην ανωτέρω ανάλυση, η Επιτροπή αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία εξέτασης που προβλέπεται από το άρθρο 88 παράγραφος 2 της Συνθήκης.
43. Στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής, η Επιτροπή καλεί την Ελλάδα να υποβάλει τις παρατηρήσεις της όπως και κάθε

άλλη πληροφορία χρήσιμη για την αξιολόγηση των εν λόγω ενισχύσεων, εντός προθεσμίας ενός μηνός από την ημερομηνία παραλαβής της παρούσας. Καλεί επίσης τις αρχές της χώρας να διαβιβάσουν αμέσως αντίγραφο της επιστολής αυτής στους πιθανούς δικαιούχους-αποδέκτες ενισχύσεων.

44. Η Επιτροπή υπενθυμίζει στην Ελλάδα το ανασταλτικό αποτέλεσμα της διατάξεως του άρθρου 88 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ και παραπέμπει στο άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου, το οποίο προβλέπει ότι κάθε παράνομη ενίσχυση δυνατόν να αποτελέσει το αντικείμενο ανάκτησης από τον δικαιούχο της.
45. Με την παρούσα, η Επιτροπή γνωστοποιεί στην Ελλάδα ότι θα ενημερώσει τα ενδιαφερόμενα μέρη με δημοσίευση της παρούσας επιστολής και με περίληψή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*. Όλοι οι ανωτέρω ενδιαφερόμενοι θα κληθούν να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους εντός προθεσμίας ενός μηνός από την ημερομηνία της δημοσίευσης αυτής.“

⁽¹⁹⁾ Βλ. υποσημειώσεις 9 και 11.

Informační procedura – Technické předpisy

(2005/C 52/08)

(Text s významem pro EHP)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a pravidel pro služby informační společnosti. (Úř. věst. L 204, 21.7.1998, s. 37; Úř. věst. L 217, 5.8.1998, s. 18).

Oznámení o návrzích národních technických předpisů, které obdržela Komise

Reference ⁽¹⁾	Název	Konec tříměsíčního období pozastavení prací ⁽²⁾
2005/0033/S	Předpisy Úřadu pro námořní plavbu a všeobecné doporučení o konstrukci trupu lodí, stability a vzdálenosti mezi linií ponoru a horní palubou	3. 5. 2005
2005/0034/CZ	Návrh nařízení vlády, kterým se mění nařízení vlády č. 368/2003 Sb., o integrovaném registru znečišťování	4. 5. 2005
2005/0035/SK	Návrh vyhlášky Ministerstva vnitra Slovenské republiky o konkrétních vlastnostech stabilního hasičského zařízení a polostabilního hasičského zařízení a o podmínkách jejich provozu a zabezpečení jejich pravidelné kontroly	5. 5. 2005
2005/0036/NL	Rozhodnutí obsahující změnu Úpravy o vozidlech ve spojení s jednotlivými technickými adaptacemi	6. 5. 2005
2005/0037/UK	Nařízení o měřicích zařízeních (tekuté pohonné látky a lubrikanty) (dodatek) (Severní Irsko) z r. 2005	5. 5. 2005
2005/0038/D	Vzorové nařízení o stavbě a provozu shromažďovacích míst (Vzorové nařízení o shromažďovacích místech - MVStättV), vydání 2005	9. 5. 2005
2005/0039/F	Návrh výnosu, kterým se mění výnos ze 17. května 2001 ve znění změn výnosem z 26. dubna 2002 a kterým se stanovují technické podmínky pro rozvody energií	9. 5. 2005
2005/0040/S	Změna předpisů Státní inspekce pro jadernou energii a všeobecná doporučení pro mechanická zařízení, SKIFS 2000:2	10. 5. 2005

⁽¹⁾ Rok – registrační číslo – členský stát, z něhož návrh pochází.

⁽²⁾ Období, během kterého nemůže být návrh přijat.

⁽³⁾ Bez období pozastavení prací, protože Komise přijímá naléhavé důvody, na které se členský stát odvolává.

⁽⁴⁾ Bez období pozastavení prací, protože opatření se v souladu s třetí odstavkou druhého odstavce čl. 1 odst. 11 směrnice 98/34/ES týká technických specifikací nebo pravidel pro služby či jiných požadavků souvisejících s daňovými nebo finančními opatřeními.

⁽⁵⁾ Informační procedura byla uzavřena.

Komise upozorňuje na rozsudek vydaný dne 30. dubna 1996 v právní věci „CIA Security“ (C-194/94 – Sb. rozh. 1996 I, s. 2201), v němž Soudní dvůr rozhodl, že články 8 a 9 směrnice 98/34/ES (dříve 83/189/EHS) mají být interpretovány tak, že na ně osoby mohou spoléhat před národními soudy, které se musí zdržet aplikace technického předpisu, který nebyl oznámen v souladu s touto směrnicí.

Tento rozsudek potvrzuje sdělení Komise ze dne 1. října 1986 (Úř. věst. C 245, 1.10.1986, s. 4).

Z toho vyplývá, že porušení oznamovací povinnosti způsobuje neplatnost dotyčných technických předpisů, a tudíž i jejich nevytížitelnost ve vztahu k jednotlivým osobám.

Pro více informací o proceduře oznamování si můžete napsat na adresu:

European Commission
DG Enterprise and Industry, Unit C3
B-1049 Brussels
E-mail: Dir83-189-Central@cec.eu.int

Můžete též navštívit webové stránky: <http://europa.eu.int/comm/enterprise/tris/>

Pokud potřebujete další informace o těchto oznámeních, kontaktujte laskavě níže uvedené národní instituce:

SOUPIS NÁRODNÍCH INSTITUCÍ ZODPOVĚDNÝCH ZA SPRÁVU SMĚRNICE 98/34/ES

BELGIE

BELNotif

*Qualité et Sécurité**SPF Economie, PME, Classes moyennes et Energie*

NG III – 4ème étage

boulevard du Roi Albert II / 16

B-1000 Bruxelles

Paní Pascaline Descamps

Tel.: (32) 2 206 46 89

Fax: (32) 2 206 57 46

E-mail: pascaline.descamps@mineco.fgov.be

paolo.caruso@mineco.fgov.be

Obecný e-mail: belnotif@mineco.fgov.be

Webové stránky: <http://www.mineco.fgov.be>**ČESKÁ REPUBLIKA***Czech Office for Standards, Metrology and Testing*

Gorazdova 24

P. O. BOX 49

CZ-128 01 Praha 2

Paní Helena Fofonková

Tel.: (420) 224 907 125

Fax: (420) 224 907 122

E-mail: fofonkova@unmz.cz

Obecný e-mail: eu9834@unmz.cz

Webové stránky: <http://www.unmz.cz>**DÁNSKO***Erlhvers- og Boligstyrelsen*

Dahlerups Pakhus

Langelinie Allé 17

DK-2100 Copenhagen Ø (or DK-2100 Copenhagen OE)

Tel.: (45) 35 46 66 89 (přímý)

Fax: (45) 35 46 62 03

E-mail: Paní Birgitte Spühler Hansen - bsh@ebst.dk

Společná schránka pro oznamovací zprávy - noti@ebst.dk

Webové stránky: <http://www.ebst.dk/Notifikationer>**NĚMECKO***Bundesministerium für Wirtschaft und Arbeit*

Referat XA2

Scharnhorststr. 34 - 37

D-10115 Berlin

Paní Christina Jäckel

Tel.: (49) 30 2014 6353

Fax: (49) 30 2014 5379

E-mail: infonorm@bmwa.bund.de

Webové stránky: <http://www.bmwa.bund.de>**ESTONSKO***Ministry of Economic Affairs and Communications*

Harju str. 11

EE-15072 Tallinn

Pan Margus Alver

Tel.: (372) 6 256 405

Fax: (372) 6 313 660

E-mail: margus.alver@mkm.ee

Obecný e-mail: el.teavitamine@mkm.ee

ŘECKO*Ministry of Development**General Secretariat of Industry*

Mesogeion 119

GR-101 92 ATHENS

Tel.: (30) 210 696 98 63

Fax: (30) 210 696 91 06

ELOT

Acharnon 313

GR-111 45 ATHENS

Tel.: (30) 210 212 03 01

Fax: (30) 210 228 62 19

E-mail: 83189in@elot.gr

Webové stránky: <http://www.elot.gr>**ŠPANĚLSKO***Ministerio de Asuntos Exteriores**Secretaría de Estado de Asuntos Europeos**Dirección General de Coordinación del Mercado Interior y otras Políticas Comunitarias**Subdirección General de Asuntos Industriales, Energéticos, de Transportes y Comunicaciones y de Medio Ambiente*

C/Padilla, 46, Planta 2ª, Despacho: 6218

E-28006 MADRID

Pan Angel Silván Torregrosa

Tel.: (34) 91 379 83 32

Paní Esther Pérez Peláez

Technical Advisor

E-mail: esther.perez@ue.mae.es

Tel.: (34) 91 379 84 64

Fax: (34) 91 379 84 01

E-mail: d83-189@ue.mae.es

FRANCIE*Délégation interministérielle aux normes**Direction générale de l'Industrie, des Technologies de l'information et des Postes (DiGITIP)**Service des politiques d'innovation et de compétitivité (SPIC)**Sous-direction de la normalisation, de la qualité et de la propriété industrielle (SQUALPI)*

DiGITIP 5

12, rue Villiot

F-75572 Paris Cedex 12

Paní Suzanne Piau

Tel.: (33) 1 53 44 97 04

Fax: (33) 1 53 44 98 88

E-mail: suzanne.piau@industrie.gouv.fr

Paní Françoise Ouvrard

Tel.: (33) 1 53 44 97 05

Fax: (33) 1 53 44 98 88

E-mail: francoise.ovrard@industrie.gouv.fr

IRSKO

NSAI
Glasnevin
Dublin 9
Ireland

Pan Tony Losty
Tel.: (353) 1 807 38 80
Fax: (353) 1 807 38 38
E-mail: tony.losty@nsai.ie

Webové stránky: <http://www.nsai.ie>

ITÁLIE

*Ministero delle attività produttive
Dipartimento per le imprese
Direzione Generale per lo sviluppo produttivo e la competitività
Ufficio F1 - Ispettorato tecnico dell'industria
Via Molise 2
I-00187 Roma*

Pan Vincenzo Correggia
Tel.: (39) 06 47 05 22 05
Fax: (39) 06 47 88 78 05
E-mail: vincenzo.correggia@minindustria.it

Pan Enrico Castiglioni
Tel.: (39) 06 47 05 26 69
Fax: (39) 06 47 88 77 48
E-mail: enrico.castiglioni@minindustria.it
E-mail: ispettoratotecnico@minindustria.flexmail.it

Webové stránky: <http://www.minindustria.it>

KYPR

*Cyprus Organization for the Promotion of Quality
Ministry of Commerce, Industry and Tourism
13, A. Araouzou street
CY-1421 Nicosia*

Tel.: (357) 22 409313 or (357) 22 375053
Fax: (357) 22 754103

Pan Antonis Ioannou
Tel.: (357) 22 409409
Fax: (357) 22 754103
E-mail: aioannou@cys.mcit.gov.cy

Paní Thea Andreou
Tel.: (357) 22 409 404
Fax: (357) 22 754 103
E-mail: tandreou@cys.mcit.gov.cy

Obecný e-mail: dir9834@cys.mcit.gov.cy

Webové stránky: <http://www.cys.mcit.gov.cy>

LOTYŠSKO

Division of the Commercial Normative, SOLVIT and Notification
Internal Market Department of the
Ministry of Economics of the Republic of Latvia
55, Brvibas str.
Riga
LV-1519

Paní Agra Ločmele
Senior Officer of the Division of the Commercial Normative,
SOLVIT and Notification
E-mail: agra.locmele@em.gov.lv
Tel.: (371) 7031236
Fax: (371) 7280882
E-mail: notification@em.gov.lv

LITVA

*Lithuanian Standards Board
T. Kosciuskos g. 30
LT-01100 Vilnius*

Paní Daiva Lesickiene
Tel.: (370) 5 2709347
Fax: (370) 5 2709367

E-mail: dir9834@lsd.lt

Webové stránky: <http://www.lsd.lt>

LUCEMBURSKO

*SEE - Service de l'Energie de l'Etat
34, avenue de la Porte-Neuve
B.P. 10
L-2010 Luxembourg*

Pan J.P. Hoffmann
Tel.: (352) 46 97 46 1
Fax: (352) 22 25 24

E-mail: see.direction@eg.etat.lu
Webové stránky: <http://www.see.lu>

MAĎARSKO

*Hungarian Notification Centre –
Ministry of Economy and Transport
Budapest
Honvéd u. 13-15.
H-1055*

Pan Zsolt Fazekas
E-mail: fazekasz@gkm.hu
Tel.: (36) 1 374 2873
Fax: (36) 1 473 1622

E-mail: notification@gkm.hu

Webové stránky: <http://www.gkm.hu/dokk/main/gkm>

MALTA

*Malta Standards Authority
Level 2
Evans Building
Merchants Street
VLT 03
MT-Valletta*

Tel.: (356) 2124 2420
Fax: (356) 2124 2406

Paní Lorna Cachia
E-mail: lorna.cachia@msa.org.mt

Obecný e-mail: notification@msa.org.mt

Webové stránky: <http://www.msa.org.mt>

NIZOZEMÍ

Ministerie van Financiën
Belastingdienst/Douane Noord
Team bijzondere klantbehandeling
Centrale Dienst voor In-en uitvoer
Engelse Kamp 2
Postbus 30003
9700 RD Groningen
Nederland

Pan Ebel van der Heide
Tel.: (31) 50 5 23 21 34

Paní Hennie Boekema
Tel.: (31) 50 5 23 21 35

Paní Tineke Elzer
Tel.: (31) 50 5 23 21 33
Fax: (31) 50 5 23 21 59

Obecný e-mail:
Enquiry.Point@tiscali-business.nl
Enquiry.Point2@tiscali-business.nl

RAKOUSKO

Bundesministerium für Wirtschaft und Arbeit
Abteilung C2/1
Stubenring 1
A-1010 Wien

Paní Brigitte Wikgolm
Tel.: (43) 1 711 00 58 96
Fax: (43) 1 715 96 51 or (43) 1 712 06 80
E-mail: not9834@bmwa.gv.at

Webové stránky: <http://www.bmwa.gv.at>

POLSKO

Ministry of Economy and Labour
Department for European and Multilateral Relations
Plac Trzech Krzyży 3/5
PL-00-507 Warszawa

Paní Barbara Nieciak
Tel.: (48) 22 693 54 07
Fax: (48) 22 693 40 28
E-mail: barnie@mg.gov.pl

Paní Agata Gągor
Tel.: (48) 22 693 56 90

Obecný e-mail: notyfikacja@mg.gov.pl

PORTUGALSKO

Instituto Português da Qualidade
Rua Antonio Gião, 2
P-2829-513 Caparica

Paní Cândida Pires
Tel.: (351) 21 294 82 36 or 81 00
Fax: (351) 21 294 82 23
E-mail: c.pires@mail.ipq.pt

Obecný e-mail: not9834@mail.ipq.pt

Webové stránky: <http://www.ipq.pt>

SLOVINSKO

SIST – Slovenian Institute for Standardization
Contact point for 98/34/EC and WTO-TBT Enquiry Point
Šmartinska 140
SLO-1000 Ljubljana

Tel.: (386) 1 478 3041
Fax: (386) 1 478 3098
E-mail: contact@sist.si

Paní Vesna Stražišar

SLOVENSKO

Paní Kvetoslava Steinlova
Director of the Department of European Integration,
Office of Standards, Metrology and Testing of the Slovak
Republic
Štefanovičova 3
SK-814 39 Bratislava

Tel.: (421) 2 5249 3521
Fax: (421) 2 5249 1050
E-mail: steinlova@normoff.gov.sk

FINSKO

Kauppa-ja teollisuusministeriö
(Ministry of Trade and Industry)

Visitor address:
Aleksanterinkatu 4
FIN-00171 Helsinki
and
Katakatu 3
FIN-00120 Helsinki

Poštovní adresa:
PO Box 32
FIN-00023 Government

Pan Henri Backman
Tel.: (358) 9 1606 36 27
Fax: (358) 9 1606 46 22
E-mail: henri.backman@ktm.fi

Paní Katri Amper

Obecný e-mail: maaraykset.tekniset@ktm.fi

Webové stránky: <http://www.ktm.fi>

ŠVÉDSKO

Kommerskollegium
(National Board of Trade)
Box 6803
Drottninggatan 89
S-113 86 Stockholm

Paní Kerstin Carlsson
Tel.: (46) 86 90 48 82 or (46) 86 90 48 00
Fax: (46) 8 690 48 40 or (46) 83 06 759
E-mail: kerstin.carlsson@kommers.se

Obecný e-mail: 9834@kommers.se

Webové stránky: <http://www.kommers.se>

SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ

*Department of Trade and Industry
Standards and Technical Regulations Directorate 2
151 Buckingham Palace Road
London SW1 W 9SS
United Kingdom*

Pan Philip Plumb
Tel.: (44) 2072151488
Fax: (44) 2072151529
E-mail: philip.plumb@dti.gsi.gov.uk

Obecný e-mail: 9834@dti.gsi.gov.uk

Webové stránky: <http://www.dti.gov.uk/strd>

ESVO – Kontrolní úřad ESVO

*EFTA Surveillance Authority
Rue Belliard 35
B-1040 Bruxelles*

Paní Adinda Batsleer
Tel.: (32) 2 286 18 61
Fax: (32) 2 286 18 00
E-mail: aba@eftasurv.int

Paní Tuija Ristiluoma
Tel.: (32) 2 286 18 71
Fax: (32) 2 286 18 00
E-mail: tri@eftasurv.int

Obecný e-mail: DRAFTTECHREGESA@eftasurv.int

Webové stránky: <http://www.eftasurv.int>

*EFTA
Goods Unit
EFTA Secretariat
Rue de Trêves 74
B-1040 Bruxelles*

Paní Kathleen Byrne
Tel.: (32) 2 286 17 34
Fax: (32) 2 286 17 42
E-mail: kathleen.byrne@efta.int

Obecný e-mail: DRAFTTECHREGGEFTA@efta.int

Webové stránky: <http://www.efta.int>

TURECKO

*Undersecretariat of Foreign Trade
General Directorate of Standardisation for Foreign Trade
Inönü Bulvarı n° 36
06510
Emek - Ankara*

Pan Saadettin Doğan
Tel.: (90) 312 212 58 99
(90) 312 204 81 02
Fax: (90) 312 212 87 68
E-mail: dtsabbil@dtm.gov.tr

Webové stránky: <http://www.dtm.gov.tr>

STÁTNÍ PODPORY – ITÁLIE

Státní podpora č. C 21/2004 (ex N 590/B/2001) – čl. 99 odst. 2 písm. a) (pokud jde o zemědělské odvětví) a čl. 124 odst. 1 a 2 regionálního zákona č. 32/2000: „Ustanovení týkající se provádění víceletého orientačního programu 2000 – 2006 a úpravy režimů podpór pro podniky“ (Sicílie)

Výzva k předložení připomínek podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES

(2005/C 52/09)

Dopisem ze dne 8. září 2004 v závazném jazykovém znění, uvedeném na stránkách, které následují po tomto shrnutí, oznámila Komise Itálii své rozhodnutí zahájit řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES, týkající se výše uvedených podpór.

Zúčastněné strany mohou podat své připomínky k podporám, vůči nimž Komise zahájí řízení, do jednoho měsíce ode dne zveřejnění tohoto shrnutí a dopisu, který za ním následuje, na následující adresu Evropské komise, generálního ředitelství pro zemědělství:

Commission européenne
Direction générale de l'Agriculture
Direction H2
Bureau: Loi 130 5/120
B-1049 Bruxelles
Fax: (32-2) 296 76 72

Tyto připomínky budou sděleny Itálii. O důvěrné zpracování totožnosti zúčastněné strany, která podává připomínky, lze požádat písemně s uvedením důvodů této žádosti.

SHRNUTÍ

— Komise nemá k dispozici informace o způsobu, jakým budou italské orgány ověřovat, že kumulace prvku potenciální podpory pro jistoty a podpory stanovené pro režimy, na něž se vztahují, nezpůsobí překročení přijatelné míry podpory v rámci uvedených režimů.

Ustanovení čl. 99 odst. 2 písm. a) sicilského regionálního zákona č. 32/2000 stanoví podpory na tvorbu nebo na udržování fondů určených na poskytování jistot, aby přidružené podniky obdržely finanční prostředky od úvěrových společností a institucí, leasingových společností, společností na postoupení podnikových úvěrů a podobných bankovních organizací.

V tomto stadiu Komise pochybuje o slučitelnosti tohoto opatření se společným trhem, neboť:

— samotná zásada možného poskytnutí jistoty v sobě zahrnuje existenci půjčky; s ohledem na seznam režimů, podle nichž lze poskytnout jistoty, předaný italskými orgány se tedy zdá, že některé uvedené režimy by mohlo být obtížné financovat prostřednictvím půjček vzhledem k povaze opatření stanovených v jejich rámci (například je těžko myslitelné, aby podpory určené k pokrytí pojistného v zemědělském odvětví měly formu půjčky),

— možnost poskytnout jistoty spojené s některými opatřeními stanovenými v článku 124 předmětného zákona je problematická, neboť z důvodů uvedených níže pochybuje Komise v tomto stadiu o slučitelnosti dotyčných opatření se společným trhem, a skutečnost poskytnout jistotu pro opatření, jehož přijatelnost je již problematická, zpochybňuje zase přijatelnost samotné jistoty,

Ustanovení čl. 124 odst. 2 a 3 sicilského regionálního zákona č. 32/2000 stanoví poskytnutí podpory pro uznaná seskupení producentů na základě nařízení Rady (EHS) č. 1035/72 ze dne 18. května 1972 o společné organizaci trhu s ovocem a zeleninou⁽¹⁾, která nemohla obdržet plnou výši podpory, na niž mohla mít nárok v minulosti, kvůli nedostatku finančních prostředků na regionální úrovni. Toto opatření musí být financováno prostřednictvím části celkového rozpočtu ve výši 3 615 198 EUR.

V tomto stadiu Komise pochybuje o slučitelnosti tohoto opatření se společným trhem, neboť:

— se jasně ukazuje, že třem ze čtyř sdružení producentů, na něž se vztahuje opatření, by se zamýšlená podpora poskytla po sedmiletém období následujícím po uznání sdružení, což znamená, že nároky na podporu těchto sdružení zanikly (ve znění článku 14 nařízení Rady (EHS) č. 1035/72 musejí být podpory vyplaceny v pěti ročních částkách během sedmi let, které následují po uznání sdružení),

⁽¹⁾ Úř. věst. L 118, 20.5.1972, s. 1.

- nařízení Rady (EHS) č. 1035/72 bylo zrušeno nařízením Rady (EHS) č. 2200/96 ze dne 28. října 1996 o společné organizaci trhu s ovocem a zeleninou⁽²⁾; proto by skutečnost poskytnout podporu podle již neexistujícího nařízení sdružením, jejichž nároky se staly neplatnými, byla v rozporu s fungováním mechanismů společné organizace trhu v odvětví ovoce a zeleniny zřízenými nařízením Rady (EHS) č. 2200/96; bod 3.2 Pokynů Společenství týkajících se státní podpory v odvětví zemědělství⁽³⁾ tedy jasně uvádí, že Komise nemůže v žádném případě schválit podporu, která by byla neslučitelná s ustanoveními, jimiž se řídí společná organizace trhů, nebo která by byla v rozporu s řádným fungováním dotyčné organizace trhů,
- podpora poskytnutá za popsanych okolností by byla retroaktivní podporou, která je výslovně zakázána bodem 3.6 pokynů, protože neobsahuje podněcující prvek, který musí obsahovat každá podpora v zemědělském odvětví (s výjimkou podpor vyrovnávací povahy),
- jedním z argumentů předložených italskými orgány, a sice, že EZOZF by nezajistil finanční krytí závazků přijatých na italské úrovni, vede Komisi k tomu, aby si položila otázku v tom smyslu, zda spolufinancování založení sdružení producentů zahrnuje automatickou úhradu ze strany EZOZF části výše podpory schválené v rámci společné organizace trhů.

ZNĚNÍ DOPISU

„1. Con la presente, ho l'onore di informarla che la Commissione, dopo aver esaminato le informazioni fornite dalle autorità italiane, ha deciso di avviare la procedura di cui all'articolo 88, paragrafo 2 del trattato CE con riguardo agli aiuti previsti dall'articolo 99, paragrafo 2, lettera a) della legge regionale in oggetto, per quanto riguarda il settore agricolo, nonché in merito agli aiuti previsti dall'articolo 124, paragrafi 1 e 2 della stessa legge, a favore di talune associazioni di produttori e di non sollevare obiezioni in merito agli aiuti previsti dagli altri articoli della stessa legge citati in oggetto, eccetto l'articolo 111 (ritirato – cfr. punto 9 in appresso) e l'articolo 123 (già esaminato nell'ambito di un altro fascicolo di aiuto – cfr. punto 5 in appresso).

Procedimento

2. Con lettera del 28 agosto 2001, protocollata il 29 agosto 2001, la Rappresentanza permanente d'Italia presso l'Unione europea ha notificato alla Commissione le misure di cui all'oggetto, a norma dell'articolo 88, paragrafo 3 del trattato.
3. Con lettere del 17 maggio 2002 e del 10 ottobre 2002, protocollate rispettivamente il 21 maggio 2002 e l'11 ottobre 2002, detta Rappresentanza ha trasmesso alla Commissione i complementi d'informazione chiesti alle

autorità italiane con lettere in data 24 ottobre 2001 e 18 luglio 2002.

4. Nella lettera del 10 ottobre 2002, le autorità italiane hanno comunicato ulteriori informazioni concernenti unicamente l'aiuto di cui all'articolo 123 della legge regionale in oggetto, dato il carattere d'urgenza da questo presentato.
5. L'aiuto previsto dall'articolo 123 della legge regionale in questione è stato scorporato dagli altri aiuti di cui agli articoli suindicati ed è stato dichiarato compatibile con il mercato comune nel quadro del fascicolo relativo all'aiuto N 590/A/2001⁽⁴⁾.
6. Siccome la lettera delle autorità italiane in data 10 ottobre verteva unicamente sull'articolo 123 della legge regionale in oggetto, i servizi della Commissione hanno inviato, con lettera datata 11 febbraio 2003, un sollecito alle autorità in questione, pregandole di rispondere anche alle altre domande formulate nella lettera del 18 luglio 2002.
7. Con lettera del 5 marzo 2003, protocollata il 6 marzo 2003, la Rappresentanza permanente d'Italia presso l'Unione europea ha comunicato alla Commissione la risposta delle autorità italiane alle domande contenute nella lettera del 18 luglio 2002.
8. I servizi della Commissione, dopo aver esaminato questa risposta, hanno chiesto ulteriori informazioni alle autorità italiane con lettera in data 2 maggio 2003.
9. Con lettera del 13 agosto 2003, protocollata il 18 agosto 2003, la Rappresentanza permanente d'Italia presso l'Unione europea ha comunicato alla Commissione la risposta delle autorità italiane alla lettera del 2 maggio 2003. In questa risposta, le autorità italiane annunciavano il ritiro dell'articolo 111 dalla legge regionale in oggetto e chiedevano alla Commissione di adottare una decisione distinta per alcuni articoli della stessa.
10. Con lettera del 1° ottobre 2003, i servizi della Commissione hanno spiegato alle autorità italiane che avrebbero preso una decisione sull'insieme del fascicolo N 590/B/2001 e hanno chiesto ancora qualche precisazione su uno degli articoli della legge regionale.
11. Con lettera del 7 gennaio 2004, protocollata il 14 gennaio 2004, la Rappresentanza permanente d'Italia presso l'Unione europea ha comunicato alla Commissione la risposta delle autorità italiane alla lettera del 1° ottobre 2003.
12. Con lettera del 10 marzo 2004, i servizi della Commissione hanno ufficialmente chiesto alle autorità italiane talune precisazioni già richieste nel corso di contatti informali.

⁽²⁾ Úř. věst. L 297, 21.11.1996, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. C 232, 12.8.2000, s. 17.

⁽⁴⁾ Lettera SG (2002) D/233133 del 18.12.2002.

13. Con le lettere del 20 aprile 2004, protocollata il 21 aprile 2004, e del 24 maggio, protocollata il 25 maggio 2004, le autorità italiane hanno trasmesso alla Commissione le precisazioni di cui al punto 12.
14. La presente decisione verte su tutto l'articolato della legge regionale in oggetto, ad eccezione:
- dell'articolo 99, per quanto riguarda il settore della pesca, dato che la notifica iniziale è stata effettuata dall'Assessorato all'agricoltura della Regione siciliana e che, nella lettera trasmessa dalla Rappresentanza permanente d'Italia presso l'Unione europea il 24 maggio 2004, l'Assessorato alla pesca della Regione siciliana ha comunicato che sarebbe stata effettuata una notifica separata ulteriore per il settore della pesca,
 - degli articoli 111 (ritirato) e 123 (trattato nell'ambito del fascicolo N 590/A/2001).
15. Inoltre, per i motivi esposti ai paragrafi da 95 a 100, gli aiuti di cui all'articolo 124, paragrafi 1 e 2, a favore di un'associazione di produttori, nonché gli aiuti di cui all'articolo 124, paragrafo 3 non formano oggetto della presente decisione.

Descrizione

16. Gli articoli citati in oggetto istituiscono le seguenti misure di aiuto (tutte relative al periodo 2000-2006):

Articolo 99

17. Questo articolo prevede, a favore dei consorzi fidi di primo e secondo grado (in altri termini, i consorzi fidi e le loro associazioni) del settore agricolo:

Paragrafo 2, lettera a)

contributi per costituire o integrare i fondi rischi destinati all'attività di prestazione di garanzie ai fini della concessione di finanziamenti da parte di aziende e istituti di credito, di società di locazione finanziaria, di società di cessione di crediti di imprese e di enti parabancari, alle imprese associate;

Paragrafo 2, lettera b)

contributi per l'attività d'informazione, consulenza, assistenza alle imprese consorziate (reperimento e migliore utilizzo delle fonti finanziarie, prestazione di servizi volti al miglioramento della gestione delle imprese).

18. I contributi di cui al paragrafo 2, lettera a) sono concessi ai consorzi fidi che ne facciano richiesta e non sono cumulabili con altre provvidenze aventi finalità analoghe. Detti contributi non possono essere di importo superiore all'ammontare complessivamente sottoscritto dai soci e da enti sostenitori dei consorzi medesimi.
19. I contributi di cui al paragrafo 2, lettera b) sono parimenti concessi ai consorzi fidi che ne facciano richiesta; sono cumulabili con gli altri aiuti di cui al punto 14 degli *Orientamenti comunitari per gli aiuti di Stato nel settore agricolo* ⁽⁵⁾ e con altre agevolazioni per la prestazione di assistenza tecnica, nei limiti del 90 % delle spese ammissibili e per un importo non superiore a 100 000 euro per beneficiario per un periodo di tre anni, ovvero, per aziende assimilabili a piccole e medie imprese, nella misura del 50 % delle spese ammissibili, nel qual caso si applica l'importo massimo.

sibili e per un importo non superiore a 100 000 euro per beneficiario per un periodo di tre anni, ovvero, per aziende assimilabili a piccole e medie imprese, nella misura del 50 % delle spese ammissibili, nel qual caso si applica l'importo massimo.

20. Entrambe le categorie di aiuti saranno finanziate mediante stanziamenti annuali di bilancio. Per l'insieme degli aiuti di cui all'articolo 99 è prevista una dotazione globale di 20 000 000 EUR per tutto il periodo considerato.

Articolo 107

21. Questo articolo prevede l'erogazione dei seguenti contributi alle imprese di produzione, lavorazione, trasformazione e commercializzazione di prodotti agricoli:

Paragrafi 1 e 2

22. Un contributo per:

- a) la certificazione di sistemi di qualità dei prodotti e di gestione ambientale, compresi i sistemi obbligatori di igiene e sicurezza dei processi e dei prodotti, incluse le spese per la formazione e riqualificazione del personale e per gli studi preliminari, la consulenza e l'assistenza tecnica necessarie per la certificazione dei prodotti;
- b) l'utilizzazione di software, servizi e consulenze, legati ai processi di informatizzazione dell'azienda e all'uso di sistemi avanzati di comunicazione anche per la vendita dei prodotti, all'introduzione di tecnologie pulite;
- c) l'utilizzazione di ausiliari biologici e relativi servizi di assistenza per migliorare le caratteristiche igienico-sanitarie dei prodotti agroalimentari.

23. Il contributo è erogato fino al 75 % delle spese ammissibili a finanziamento e per un importo non superiore a 200 milioni di lire (103 291 EUR). Nel caso in cui le norme sui controlli di qualità siano obbligatorie, il contributo è concesso a totale copertura della spesa. Sono escluse le spese per impianti ed attrezzature. I beneficiari sono le aziende agricole e le imprese di trasformazione e commercializzazione dei prodotti agricoli.

Paragrafo 3

24. Un contributo per la costituzione di organismi di controllo delle denominazioni di origine protette.
25. Il contributo, non cumulabile, di durata quinquennale, è concesso a totale copertura delle spese sostenute per la costituzione del consorzio nel primo anno e in misura decrescente del 20 % annuo per gli anni successivi. Non possono essere concessi aiuti in relazione a spese sostenute dopo il quinto anno d'intervento, né dopo sette anni dalla costituzione dell'organismo. Le spese ammissibili comprendono l'affitto dei locali o, in caso di acquisto, l'equivalente del valore locativo a prezzi di mercato, l'acquisto di materiale per ufficio e di attrezzatura informatica, le spese di personale, i costi di esercizio e altri oneri amministrativi.

⁽⁵⁾ GU C 232 del 12.8.2000, pag. 17.

26. La dotazione globale destinata a queste due misure durante il periodo considerato ammonta ad un massimo di 70 miliardi di lire (36 151 983 EUR).

Articolo 110

27. Questo articolo prevede aiuti per i seguenti investimenti nel settore dell'elicicoltura:

- a) acquisto, costruzione o ristrutturazione di locali adibiti all'allevamento delle chiocchie nonché alla loro trasformazione e commercializzazione;
- b) ricerca idrica e realizzazione di impianti di irrigazione.

28. L'aiuto è concesso alle piccole e medie imprese nella misura del 50 % delle spese ammissibili e per investimenti fino a 500 000 euro per azienda singola e a 1 500 000 euro per azienda associata. L'aiuto non è cumulabile. Il bilancio previsto ammonta a 3 000 000 EUR.

Articolo 112

29. Questo articolo prevede la concessione di un aiuto per la costituzione o per l'ampliamento delle attività delle organizzazioni di produttori riconosciute ai sensi della normativa comunitaria che non abbiano beneficiato di analoghi finanziamenti nell'ambito di specifiche organizzazioni comuni di mercato.

30. L'importo dei contributi può raggiungere il 100 % dei costi sostenuti nel primo anno ed è ridotto del 20 % per ciascun anno di esercizio, in modo che sia limitato al 20 % nel quinto e ultimo anno.

31. Sono ammissibili le spese sostenute per ottenere la disponibilità della sede dell'organizzazione (affitto o acquisto, in quest'ultimo caso l'aiuto è limitato al valore locativo a prezzi di mercato), l'acquisto di attrezzature di ufficio, compresi i materiali e le attrezzature informatiche, i costi del personale, le spese necessarie per il funzionamento ordinario, nonché l'assistenza tecnica, economica, giuridica e commerciale.

32. In caso di estensione significativa delle attività (a nuovi prodotti o a nuovi settori di intervento), sono ammissibili ai contributi unicamente le spese di funzionamento amministrativo derivanti dai compiti aggiuntivi.

33. Il bilancio assegnato a questa misura durante il periodo considerato ammonta ad un massimo di 30 miliardi di lire (15 493 707 EUR).

Articolo 120

34. Questo articolo istituisce un incentivo finanziario per incoraggiare gli imprenditori agricoli a tenere la contabilità aziendale. Il contributo, per un importo complessivo di lire 5 000 000 (2 582 EUR) per azienda, sarà ripartito in cinque quote annuali di lire 1 000 000 (circa 516 EUR). Ogni quota sarà versata nell'anno successivo a quello della chiusura di ciascun esercizio contabile, previa verifica della corretta tenuta della contabilità.

35. Il contributo è cumulabile con gli altri aiuti di cui al punto 14 degli *Orientamenti*.

36. Il bilancio assegnato a questa misura durante il periodo considerato ammonta a 14 miliardi di lire (7 230 397 EUR).

Articolo 122

37. Quest'articolo prevede una dotazione massima di 30 miliardi di lire (15 493 707 EUR) per la concessione di aiuti finalizzati ad interventi di ricomposizione fondiaria. Possono beneficiare della misura gli imprenditori agricoli (in particolare i giovani agricoltori), i coltivatori diretti, gli affittuari e i salariati agricoli singoli o associati, dotati di adeguate competenze professionali e che si impegnino a tenere una contabilità semplificata almeno durante i dieci anni successivi al loro insediamento.

38. L'aiuto, non cumulabile, è pari al 30 % delle spese sostenute (40 % nelle zone svantaggiate) per l'acquisto di terreni destinati ad operazioni di ricomposizione fondiaria e copre interamente le spese legali, amministrative e tecniche connesse alle transazioni effettuate in relazione alla ricomposizione.

Articolo 124

39. Questo articolo prevede due tipi di aiuti:

Paragrafi 1 e 2

40. Contributi di avviamento in favore delle associazioni di produttori riconosciute ai sensi del regolamento (CEE) n. 1035/72 del Consiglio, del 18 maggio 1972, relativo all'organizzazione comune dei mercati nel settore degli ortofrutticoli ⁽⁶⁾.

41. L'aiuto è concesso per una durata di cinque anni, a totale copertura delle spese sostenute per l'avviamento durante il primo anno, e in misura decrescente del 20 % annuo negli anni successivi, fino all'azzeramento al termine del quinto anno. Non possono essere concessi aiuti in relazione a spese sostenute dopo il quinto anno, né dopo sette anni dal riconoscimento.

Paragrafo 3

42. Aiuti per la costituzione e l'avviamento dei gruppi di produttori che hanno presentato un piano di riconoscimento ai sensi dell'articolo 14 del regolamento (CE) n. 2200/96 del Consiglio, del 28 ottobre 1996, relativo all'organizzazione comune dei mercati nel settore degli ortofrutticoli ⁽⁷⁾. L'aiuto è concesso a copertura delle spese di costituzione e avviamento in conformità al disposto del regolamento (CE) n. 20/98 della Commissione, del 7 gennaio 1998, recante modalità di applicazione del regolamento (CE) n. 2200/96 del Consiglio per quanto riguarda gli aiuti ai gruppi di produttori precostituiti ⁽⁸⁾, ed è erogato entro i seguenti massimali:

- fino a 100 000 euro per anno, per il primo e secondo anno;
- fino a 80 000 euro, per il terzo anno;
- fino a 60 000 euro, per il quarto anno;
- fino a 50 000 euro, per il quinto anno.

⁽⁶⁾ GU L 118 del 20.5.1972, pag. 1.

⁽⁷⁾ GU L 297 del 21.11.1996, pag. 1

⁽⁸⁾ GU L 4 dell'8.1.1998, pag. 40.

43. Si considerano come spese di avviamento l'affitto dei locali (o, in caso di acquisto, l'equivalente del valore locativo a prezzi di mercato), l'acquisto di materiale per ufficio e di attrezzatura informatica, le spese di personale e i normali costi di esercizio.
44. In entrambi i casi, non possono essere concessi aiuti in relazione a spese sostenute dopo il quinto anno, né dopo sette anni dal riconoscimento o dal prericonoscimento.
45. Nessuno dei due aiuti è cumulabile con altre provvidenze aventi finalità analoghe. Il bilancio assegnato a queste due misure per il periodo considerato è limitato ad un massimo di 7 miliardi di lire (3 615 198 EUR).

Articolo 135

46. Questo articolo prevede, ai paragrafi 3 e 4, aiuti per progetti di ricerca nel settore agricolo. Si applicano le aliquote seguenti (intensità lorda):

Paragrafo 3

- per progetti di ricerca volti alla messa a punto di nuovi prodotti, di nuovi processi produttivi o di nuovi servizi o che comportino il miglioramento di quelli già esistenti: 50 % dei costi ritenuti ammissibili in conformità a quanto disposto nell'allegato II della *Disciplina comunitaria per gli aiuti di Stato alla ricerca e sviluppo*⁽⁹⁾, con possibilità di maggiorazione del 10 % per progetti di ricerca presentati da piccole e medie imprese e del 15 % per progetti di ricerca i cui obiettivi rientrano all'interno di progetti o programmi specifici realizzati nell'ambito del programma quadro comunitario di ricerca e sviluppo;

Paragrafo 4

- per progetti di ricerca precompetitiva secondo la definizione di cui all'allegato I della precitata *Disciplina comunitaria*: 25 % dei costi ammissibili, con possibilità di maggiorazione del 10 % per progetti di ricerca presentati da piccole e medie imprese e del 15 % per progetti di ricerca i cui obiettivi rientrano all'interno di progetti o programmi specifici realizzati nell'ambito del programma quadro comunitario di ricerca e sviluppo.
47. I progetti sono selezionati attraverso bandi pubblici. I risultati della ricerca devono essere resi accessibili agli operatori regionali, nazionali e comunitari interessati. Gli aiuti previsti non sono cumulabili con altri aiuti aventi le stesse finalità. Il bilancio assegnato a queste misure per il periodo considerato è limitato ad un massimo di 80 miliardi di lire (41 316 552 EUR).
48. In termini generali, l'articolo 200 della legge in oggetto dispone che gli stanziamenti annuali di bilancio potranno essere svincolati soltanto dopo che la Commissione avrà autorizzato i regimi di aiuto notificati. Il bilancio destinato a finanziare l'insieme degli aiuti summenzionati ammonta a complessivi 142 301 544 EUR.

Valutazione

49. Ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1 del trattato, sono incompatibili con il mercato comune, nella misura in cui incidano sugli scambi tra Stati membri, gli aiuti concessi dagli Stati, ovvero mediante risorse statali, sotto qualsiasi forma che, favorendo talune imprese o talune produzioni, falsino o minaccino di falsare la concorrenza. Le misure previste dalla decisione in oggetto corrispondono a questa definizione, in quanto fanno parte di un complesso di misure suscettibili di alterare gli scambi, data la vasta gamma di prodotti a cui si applicano (è interessato tutto il settore agricolo e, negli scambi comunitari di prodotti agricoli, l'Italia svolge un ruolo non trascurabile, poiché nel 2000 ha realizzato scambi di tali prodotti per un importo pari a 16,419 miliardi di euro per le importazioni e a 10,691 miliardi di euro per le esportazioni; nel corso dello stesso anno, gli scambi di prodotti agricoli nell'UE sono ammontati a 139,280 miliardi di euro, per le importazioni, e a 146,975 miliardi di euro per le esportazioni).
50. Tuttavia, nei casi previsti dall'articolo 87, paragrafi 2 e 3 del trattato, alcune misure possono, in via derogatoria, essere considerate compatibili con il mercato comune.
51. Nella fattispecie, tenendo conto della natura degli aiuti sopra descritti, l'unica deroga applicabile è quella prevista dall'articolo 87, paragrafo 3, lettera c) del trattato, in base alla quale possono essere ritenuti compatibili con il mercato comune gli aiuti destinati ad agevolare lo sviluppo di talune attività o di talune regioni economiche, sempre che non alterino le condizioni degli scambi in misura contraria al comune interesse.
52. Per poter beneficiare di tale deroga, gli aiuti in questione devono essere conformi alle normative ad essi applicabili, ossia:
- per gli aiuti nel settore agricolo in generale, gli Orientamenti comunitari per gli aiuti di Stato nel settore agricolo (in appresso denominati 'Orientamenti')⁽¹⁰⁾, che sono applicabili nella fattispecie ai sensi del regolamento (CE) n. 1/2004 della Commissione, del 23 dicembre 2003, relativo all'applicazione degli articoli 87 e 88 del trattato CE agli aiuti di Stato a favore delle piccole e medie imprese attive nel settore della produzione, trasformazione e commercializzazione dei prodotti agricoli⁽¹¹⁾, dato che il regime non è diretto soltanto alle PMI e che le condizioni di applicazione non sono quindi soddisfatte⁽¹²⁾;
 - per gli aiuti di Stato sotto forma di garanzia, la comunicazione della Commissione sull'applicazione degli articoli 87 e 88 del trattato CE agli aiuti di Stato concessi sotto forma di garanzie⁽¹³⁾;
 - per gli aiuti destinati alla ricerca e allo sviluppo, la *Disciplina comunitaria per gli aiuti di Stato alla ricerca e sviluppo*⁽¹⁴⁾ ed eventualmente la comunicazione del 1998 che modifica detta *Disciplina*⁽¹⁵⁾.

⁽¹⁰⁾ Cfr. nota in calce n. 1.

⁽¹¹⁾ GU L 1 del 3.1.2004, pag. 1.

⁽¹²⁾ Cfr. articolo 20, paragrafo 2, primo comma del regolamento.

⁽¹³⁾ GU C 71 dell'11.3.2000, pag. 14.

⁽¹⁴⁾ Cfr. nota 6.

⁽¹⁵⁾ GU C 48 del 13.2.1998, pag. 2.

⁽⁹⁾ GU C 45 del 17.2.1996, pag. 5.

53. A questo proposito la Commissione osserva quanto segue in merito ai vari articoli di legge in esame.

Articolo 99

Paragrafo 2, lettera a)

54. L'aiuto previsto da questo paragrafo deve essere esaminato sotto due aspetti: la dotazione e la prestazione di garanzie vera e propria.

55. Per quanto riguarda la dotazione, la Commissione rileva che, ai sensi del paragrafo 3 dell'articolo 99, i contributi regionali non possono oltrepassare il 50 % della dotazione globale dei consorzi, mentre il resto può essere fornito da enti pubblici o da operatori privati. Interrogate sull'entità complessiva della partecipazione pubblica all'operazione, le autorità italiane si sono impegnate affinché essa non superi in alcun caso il 70 %, sottolineando che una simile percentuale è già stata accettata in passato dalla Commissione (aiuto N 62/2001)⁽¹⁶⁾. Esse hanno inoltre assicurato che i fondi pubblici versati in dotazione saranno impiegati unicamente per la prestazione di garanzie e in nessun caso per coprire le spese di funzionamento dei consorzi.

56. Avendo effettivamente accettato una partecipazione pubblica globale del 70 % nell'ambito del precitato regime, la Commissione non ha motivo di modificare la propria posizione e può quindi accettare la partecipazione proposta dalle autorità italiane.

57. Quanto alle garanzie vere e proprie, le autorità italiane hanno precisato che:

- l'equivalente sovvenzione lordo delle garanzie prestate dai consorzi sarà calcolato secondo il metodo descritto al punto 3.2, secondo trattino, della comunicazione della Commissione sull'applicazione degli articoli 87 e 88 del trattato CE agli aiuti di Stato concessi sotto forma di garanzie;
- la garanzia prestata da un consorzio non coprirà più dell'80 % del prestito, conformemente a quanto disposto ai punti 3.3 e 3.4 della citata comunicazione della Commissione;
- conformemente al disposto dei punti 3.5 e 5.2 della comunicazione di cui al punto 49, secondo trattino, le garanzie saranno prestate per operazioni aventi caratteristiche (aliquota di aiuto, beneficiari e finalità) conformi ai requisiti degli Orientamenti; esse saranno inoltre concesse unicamente ad imprese solvibili e in buona situazione finanziaria;
- dato che circa il 70 % delle aziende agricole siciliane sono di dimensioni ridotte, alcune di esse potrebbero non essere in grado di fornire le coperture necessarie per garantire il prestito o per ottenere garanzie (punto 4.5 della comunicazione);
- lo svincolo della garanzia sarà subordinato all'espletamento delle procedure legali previste nei confronti del debitore in caso d'insolvenza (dichiarazione di fallimento dell'impresa beneficiaria, ecc.);

— l'affiliazione ai consorzi è aperta a tutti gli operatori del settore agricolo senza restrizioni;

— potranno ottenere garanzie anche gli operatori che non sono soci dei consorzi;

— le garanzie potranno coprire soltanto prestiti concessi nel quadro e alle condizioni di regimi autorizzati dalla Commissione.

58. Sulla base di tali informazioni e alla luce dei criteri della citata comunicazione che consentono di determinare se un regime di aiuti sotto forma di garanzie comporti o meno elementi di aiuto di Stato, la Commissione constata, alla luce del quarto trattino di cui sopra, che il regime proposto potrebbe contenere un elemento di aiuto, in quanto le indicazioni fornite dalle autorità italiane non permettono di verificare il rispetto di tutte le condizioni previste affinché un regime di garanzie non venga considerato come un aiuto di Stato ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1 del trattato.

59. Quanto alla compatibilità di tale elemento di aiuto con il mercato comune (punto 5 della comunicazione), la Commissione constata anzitutto che l'elemento di aiuto interessa soltanto il mutuatario, poiché i fondi pubblici versati in dotazione saranno impiegati unicamente per la prestazione di garanzie e non per coprire le spese di funzionamento dei consorzi (ossia dei mutuanti). In secondo luogo, essa prende atto che lo svincolo della garanzia sarà subordinato all'espletamento delle procedure legali previste nei confronti del debitore in caso d'insolvenza (eventualmente, dichiarazione di fallimento dell'impresa beneficiaria) e che la percentuale del prestito sulla quale potrà valere la garanzia corrisponde a quella prescritta dalla precitata comunicazione. Infine e soprattutto, essa osserva che le garanzie potranno essere applicate solo nel rispetto delle condizioni previste dai regimi di aiuti approvati dalla Commissione.

60. A questo riguardo, i regimi attualmente identificati dalle autorità italiane come possibili beneficiari delle garanzie previste dall'articolo 99 della legge in oggetto sono i seguenti:

A livello regionale:

— i regimi istituiti dagli articoli 99, 107, 110, 112, 120, 122, 124 e 135 della legge regionale in oggetto, esaminati nel quadro del presente fascicolo (cfr. „descrizione”);

— i regimi istituiti dagli articoli 104, 109 e 119 della legge regionale in oggetto, esaminati nel quadro del fascicolo N 591/01 e approvati dalla decisione della Commissione C(2003) 240 del 15 aprile 2003 (tali articoli riguardano rispettivamente il mantenimento del paesaggio agricolo tradizionale, l'allevamento di struzzi e il miglioramento fondiario);

— i regimi istituiti dagli articoli 114, e 126 della legge regionale in oggetto, esaminati nel quadro del fascicolo N 592/01 e approvati dalla decisione della Commissione C(2002) 4168 del 13 novembre 2002 (tali articoli riguardano rispettivamente il sostegno alle organizzazioni interprofessionali e la promozione di prodotti agro-alimentari);

⁽¹⁶⁾ Lettera SG (2001) D/290914 dell'8.8.2001.

- i regimi istituiti dagli articoli 131, 132 e 134 della legge regionale in oggetto, esaminati nel quadro del fascicolo N 593/01 e approvati dalla decisione della Commissione C(2003) 3274 dell'8 settembre 2003 (tali articoli riguardano rispettivamente la copertura dei premi di assicurazione, l'indennizzo di danni dovuti a condizioni climatiche sfavorevoli e il sostegno agli allevatori);
- il regime istituito dall'articolo 108 della legge regionale in oggetto, esaminato nel quadro del fascicolo N 342/02 e approvato (per quanto riguarda l'aspetto „apicoltura“) dalla decisione della Commissione C(2003) 2914 del 4 agosto 2003 (tale articolo riguarda contemporaneamente l'apicoltura e la bachicoltura).

A livello nazionale

- Il regime esaminato nel quadro del fascicolo N 274/2001 e approvato dalla decisione della Commissione C(2001) 2937 del 26 settembre 2001 (regolamento per la concessione degli aiuti di Stato sui programmi realizzati dalle Unioni nazionali tra le associazioni di produttori);
 - il regime esaminato nel quadro del fascicolo N 110/2001 e approvato dalla decisione della Commissione comunicata con lettera SG (2001) D/288933 del 5 giugno 2001 (Interventi a favore del riordino fondiario);
 - il regime esaminato nel quadro del fascicolo N 759/2000 e approvato dalla decisione della Commissione C(2001) 3844 del 27 novembre 2001 (Promozione dei prodotti agroalimentari nei paesi terzi);
 - il regime esaminato nel quadro del fascicolo N 729/A/2000 e approvato dalla decisione della Commissione comunicata con lettera SG (2001) D/286847 del 13 marzo 2001 (Estensione all'agricoltura e alla pesca degli strumenti previsti dalla programmazione negoziata);
 - il regime esaminato nel quadro del fascicolo N 646/C/2000 e approvato dalla decisione della Commissione comunicata con lettera SG (2001) D/289229 del 14 giugno 2001 (Crediti di imposta per gli investimenti nelle aree svantaggiate);
 - il regime esaminato nel quadro del fascicolo N 558/2000 e approvato dalla decisione della Commissione comunicata con lettera SG (2001) D/286564 del 28 febbraio 2001 (Trasformazione e commercializzazione di prodotti agricoli);
 - il regime esaminato nel quadro del fascicolo N 241/2001 e approvato dalla decisione della Commissione C(2002) 1786 def. del 7 maggio 2002 (Camere di commercio);
 - il regime esaminato nel quadro del fascicolo N 220/2002 e approvato dalla decisione della Commissione C(2002) 2934 del 25 luglio 2002 (Modifica del regime di aiuto N 646/C/2000 – cfr. quinto trattato);
 - il regime esaminato nel quadro del fascicolo N 122/2002 e approvato dalla decisione della Commissione C(2002) 3432 del 23 settembre 2002 (Promozione di prodotti di qualità);
 - il regime esaminato nel quadro del fascicolo N 30/2002 e approvato dalla decisione della Commissione C(2002) 579 def. del 27 febbraio 2002 (Pubblicità per i prodotti agricoli);
 - il regime esaminato nel quadro del fascicolo N 381/2003 e approvato dalla decisione della Commissione C(2003) 4105 def. dell'11 novembre 2003 (Regime dei contratti di filiera);
 - il regime esaminato nel quadro del fascicolo N 121/2003 e approvato dalla decisione della Commissione C(2003) 3219 del 2 settembre 2003 (Riordino fondiario e ricambio generazionale in agricoltura);
 - il regime esaminato nel quadro del fascicolo NN 6/2003 e approvato dalla decisione della Commissione C(2003) 781 def. del 19 marzo 2003 (Modifiche ai crediti di imposta per investimenti);
 - il regime esaminato nel quadro del fascicolo N 336/2001 e approvato dalla decisione della Commissione C(2003) 129 del 13 febbraio 2003 (Incentivi a favore dell'autoimprenditorialità e della nuova imprenditorialità);
 - il regime esaminato nel quadro del fascicolo N 313/2001 e approvato dalla decisione della Commissione C(2003) 369 def. del 5 febbraio 2003 (Interventi a favore dell'agrumicoltura);
 - il regime esaminato nel quadro del fascicolo N 384/2003 e approvato dalla decisione della Commissione C(2004) 169 def. del 3 febbraio 2004 (Accesso al mercato dei capitali);
 - il regime esaminato nel quadro del fascicolo N 111/2003 e approvato dalla decisione della Commissione C(2004) 25 del 7 gennaio 2004 (Attuazione delle attività previste dalla legge n. 499/99).
- Misure cofinanziate (che sono state tutte approvate dalle decisioni della Commissione C(2000) 2348 dell'8 agosto 2000 e C(2003) 3982 del 21 ottobre 2003)
- Misura 4.6 del POR (programma operativo regionale) della Sicilia per il periodo 2000/2006 (articolo 100 della legge regionale in oggetto),
 - misura 4.7 del POR della Sicilia per il periodo 2000/2006 (articolo 102 della legge regionale in oggetto),
 - misura 4.8 del POR della Sicilia per il periodo 2000/2006 (articolo 117 della legge regionale in oggetto),
 - misura 4.9 del POR della Sicilia per il periodo 2000/2006 (articolo 105 della legge regionale in oggetto),
 - misura 4.11 del POR della Sicilia per il periodo 2000/2006 (articolo 121 della legge regionale in oggetto),

- misura 4.12 del POR della Sicilia per il periodo 2000/2006 (articolo 115 della legge regionale in oggetto),
 - misura 4.13 A del POR della Sicilia per il periodo 2000/2006 (articolo 125 della legge regionale in oggetto),
 - misura 4.13 B del POR della Sicilia per il periodo 2000/2006 (articolo 128 della legge regionale in oggetto),
 - misura 4.15 C del POR della Sicilia per il periodo 2000/2006 (articolo 130 della legge regionale in oggetto),
 - misura 4.15 A del POR della Sicilia per il periodo 2000/2006 (articolo 87 della legge regionale in oggetto),
 - misura 4.15 B del POR della Sicilia per il periodo 2000/2006 (articolo 87 della legge regionale in oggetto),
 - misura 4.10 del POR della Sicilia per il periodo 2000/2006 (articolo 118 della legge regionale in oggetto),
 - misura 4.14 del POR della Sicilia per il periodo 2000/2006 (articolo 129 della legge regionale in oggetto).
61. Nella loro lettera del 20 aprile 2004, le autorità italiane hanno inoltre precisato che per il futuro esse si sarebbero preoccupate di comunicare alla Commissione tutti i regimi di aiuto nazionali e regionali ai quali potrebbero essere applicate le garanzie.
62. La Commissione desidera sottolineare anzitutto che il principio stesso dell'eventuale concessione di una garanzia comporta l'esistenza di un prestito. Ora, alla luce dell'elenco di cui al punto 60 supra, la Commissione constata che taluni dei regimi che potrebbero beneficiare di garanzie da parte dei Fondi di cui all'articolo 99, difficilmente potrebbero essere finanziati tramite prestiti, tenuto conto della natura delle misure previste nel loro ambito (per fare un esempio, è difficile pensare che gli aiuti diretti alla copertura di premi assicurativi nel settore agricolo possano rivestire la forma di un prestito). Al fine di eliminare qualsiasi ambiguità a questo livello, le autorità italiane dovrebbero indicare, per ogni regime o misura menzionati nell'elenco di cui al punto 60 supra, se gli aiuti previsti rivestano la forma di sovvenzioni a fondo perduto o di prestiti, agevolati o meno, nonché limitare l'applicazione delle garanzie alle misure il cui finanziamento viene assicurato da un prestito.
63. Un altro elemento di perplessità per la Commissione, in questa fase, è dato dalla possibilità di prestare delle garanzie connesse alle misure previste dall'articolo 124 della legge in oggetto. In effetti, oltre al fatto che le considerazioni sviluppate al punto 62 sono valide anche in questo caso (dato che difficilmente si può immaginare che degli aiuti all'avviamento siano concessi sotto forma di prestito), la Commissione dubita, in questa fase, della compatibilità con il mercato comune delle misure previste per diverse associazioni di produttori dall'articolo 124 precitato, per le ragioni menzionate ai punti da 103 a 108 infra e il fatto di concedere un aiuto supplementare ad una misura la cui ammissibilità è già soggetta a cauzione non può che far nascere a sua volta nuovi dubbi sull'ammissibilità della garanzia stessa.
64. Infine, in questa fase, la Commissione non dispone di indicazioni sul modo in cui le autorità italiane verificheranno che il cumulo dell'aiuto potenziale delle garanzie e dell'aiuto previsto per le misure alle quali esse sono applicabili non comporti un superamento delle percentuali di aiuto ammissibili nell'ambito dei suddetti regimi.
65. Tenuto conto di quanto precede, la Commissione si chiede se gli aiuti sotto forma di garanzie, verranno utilizzati in modo pertinente dalle autorità italiane e, in questa fase, non può non nutrire dei dubbi sulla compatibilità con il mercato comune delle modalità di concessione delle garanzie che potrebbero essere prestate dall'intermediario di Fondi alimentati da risorse pubbliche.
- Paragrafo 2, lettera b)*
66. L'aiuto di cui al paragrafo 2, lettera b) è un aiuto finalizzato alla prestazione di assistenza tecnica ai sensi del punto 14 degli *Orientamenti*. Per quanto riguarda il rispetto di questa disposizione, la Commissione osserva che:
- il massimale dell'aiuto corrisponde a quello fissato dal suddetto punto 14;
 - nel complemento d'informazione fornito dalle autorità italiane, queste ultime hanno sottolineato innanzitutto che l'affiliazione ai consorzi è aperta a tutte le imprese del settore agricolo e agroalimentare, nonché alle loro associazioni, senza alcuna restrizione; esse hanno inoltre precisato che gli operatori non affiliati ai consorzi potranno fruire delle prestazioni di assistenza tecnica alle stesse condizioni dei soci (il testo dell'articolo 99, paragrafo 2, lettera b) sarà modificato in tal senso);
 - qualsiasi partecipazione alle spese amministrative del consorzio sarà limitata ai costi inerenti alla prestazione del servizio;
 - poiché l'aiuto previsto è cumulabile con altri regimi di aiuti ricadenti nel campo di applicazione del punto 14 degli *Orientamenti*, le autorità italiane hanno assicurato che intendono creare una banca dati regionale per tutti gli aiuti disciplinati dai punti 13 e 14 degli *Orientamenti*, onde evitare che un cumulo di aiuti dia luogo al superamento dei massimali consentiti; inoltre, le autorità pubbliche procederanno a regolari controlli e ogni irregolarità accertata comporterà l'annullamento degli aiuti, seguito dal rimborso degli importi già percepiti e dall'irrogazione di sanzioni amministrative che possono arrivare fino al 50 % dell'indebito.

67. Tenuto conto di quanto precede, l'aiuto di cui all'articolo 99, paragrafo 2, lettera b) della legge in oggetto può considerarsi conforme al punto 14 degli *Orientamenti* e può beneficiare della deroga prevista all'articolo 87, paragrafo 3, lettera c) del trattato in quanto aiuto destinato ad agevolare lo sviluppo di alcune attività o regioni economiche senza alterare gli scambi in misura contraria al comune interesse.

Articolo 107

Paragrafi 1 e 2

68. Dalla lettura di questo articolo, la Commissione evince che l'aiuto previsto può coprire non solo prestazioni di assistenza tecnica riconducibili al punto 13 (cfr. lettere a) e c) della descrizione) o al punto 14 (cfr. lettera b) della descrizione) degli *Orientamenti*, ma anche l'esecuzione di controlli di qualità ai sensi del punto 13 degli *Orientamenti*.

69. Per quanto riguarda il rispetto di quest'ultima disposizione, la Commissione osserva che:

Per le prestazioni di assistenza tecnica:

- nel complemento d'informazione trasmesso, le autorità italiane si sono impegnate a limitare l'aiuto ad un massimo di 100 000 EUR per beneficiario e per triennio, per l'insieme delle prestazioni di assistenza tecnica di cui all'articolo 107, o al 50 % delle spese ammissibili per le PMI ai sensi del regolamento (CE) n. 70/2001;
- in caso di cumulo, il rispetto dei massimali autorizzati sarà verificato tramite la banca dati che la Regione intende costituire per tutti gli aiuti disciplinati dai punti 13 e 14 degli *Orientamenti*. Saranno anche effettuati controlli come indicato sopra, riguardo all'aiuto di cui all'articolo 99, paragrafo 2, lettera b) della legge in oggetto, con le stesse sanzioni in caso d'infrazione.

70. Tenuto conto di quanto precede, si può ritenere che le condizioni di cui ai punti 13 e 14 degli *Orientamenti*, applicabili nella fattispecie, siano rispettate.

Per l'esecuzione di controlli:

- nel complemento d'informazione trasmesso, le autorità italiane hanno assicurato che l'aiuto sarà concesso non solo per i controlli obbligatori, ma anche per quelli facoltativi, a condizione che siano effettuati da terzi o per conto terzi; esse hanno precisato che i controlli di routine effettuati dal produttore stesso nell'ambito del normale ciclo di produzione saranno esclusi dalla copertura dell'aiuto;
- per quanto riguarda i controlli obbligatori, la Commissione rileva che il punto 13.4 degli *Orientamenti* ammette la copertura totale, tranne quando la normativa comunitaria stabilisce gli importi che i produttori devono pagare. Poiché le autorità italiane si sono impegnate a rispettare questa restrizione, la

Commissione ritiene che il disposto del punto 13.4 sia ottemperato;

- in merito agli altri controlli, la Commissione prende atto che, nel complemento d'informazione trasmesso, le autorità italiane hanno deciso di applicare le seguenti modalità di concessione dell'aiuto:
 - per i controlli finalizzati alla certificazione delle denominazioni di origine e delle attestazioni di specificità nell'ambito dei regolamenti (CEE) nn. 2081/92 e 2082/92 del Consiglio: contributo del 100 % nel primo anno e in seguito applicazione di un'aliquota decrescente (80 %, 60 %, 40 %, 20 % e 10 %), con estinzione al termine del sesto anno;
 - per i controlli sul metodo di produzione biologico ai sensi del regolamento (CEE) n. 2092/91: contributo del 100 %;
 - per i controlli attinenti alla supervisione dell'uso dei marchi di qualità nell'ambito di regimi di garanzia della qualità (ad esempio, certificazioni ISO 9000 e/o 14000, tracciabilità dei prodotti): contributo del 100 % nel primo anno e in seguito applicazione di un'aliquota decrescente (85 %, 70 %, 55 %, 40 %, 25 %, 0 %), con estinzione al termine del sesto anno.

71. Dato che queste modalità di concessione sono conformi alle disposizioni dei punti 13.4 e 13.5 degli *Orientamenti*, la Commissione può considerarle ammissibili.

Paragrafo 3

72. In considerazione della destinazione dell'aiuto e della natura dei beneficiari, questa misura deve essere analizzata alla luce delle disposizioni della sezione 10 degli *Orientamenti*, concernenti gli aiuti alle associazioni di produttori⁽¹⁷⁾. Per quanto riguarda il rispetto di queste disposizioni, la Commissione osserva che:

- la durata dell'aiuto (cinque anni) corrisponde a quella prevista nella sezione 10 degli *Orientamenti*;
- la degressività dell'aiuto, a cominciare dal 100 % nel primo anno per poi diminuire ogni anno di 20 punti percentuali, in modo da estinguersi al termine del quinto anno, corrisponde a quella prevista nella sezione 10 degli *Orientamenti*;
- le spese ammissibili rientrano tra quelle autorizzate dalla sezione 10 degli *Orientamenti*.

73. Dato che queste modalità di concessione sono conformi alle disposizioni della sezione 10 degli *Orientamenti*, la Commissione può considerarle ammissibili.

74. Tenuto conto di quanto precede, la Commissione ritiene che gli aiuti di cui all'articolo 107, paragrafo 3 della legge in oggetto possono beneficiare della deroga prevista all'articolo 87, paragrafo 3, lettera c), del trattato, in quanto aiuti destinati ad agevolare lo sviluppo di alcune attività o regioni economiche senza alterare gli scambi in misura contraria al comune interesse.

⁽¹⁷⁾ Il punto 10.7 degli *Orientamenti* dispone infatti che la Commissione applicherà i principi enunciati nella sezione 10 agli aiuti concessi a copertura delle spese di avviamento delle associazioni di produttori incaricate di controllare l'utilizzazione delle denominazioni di origine o dei marchi di qualità.

Articolo 110

75. Nei complementi d'informazione trasmessi, le autorità italiane hanno precisato che sono coperti dall'aiuto unicamente gli investimenti per l'impianto e l'ampliamento degli allevamenti di chioccioline della specie *Helix aspersa*, ad esclusione quindi delle chioccioline catturate in mare o nelle acque interne, oppure prodotte in impianti di acquacoltura. Esse hanno inoltre dichiarato che gli investimenti finalizzati alla ricerca idrica e alla realizzazione di impianti di irrigazione sono giustificati dal fatto che le chioccioline si nutrono degli ortaggi coltivati negli allevamenti stessi.
76. Quanto alle modalità di concessione dell'aiuto, le autorità italiane hanno precisato che sarà applicato un tasso del 50 % nelle zone svantaggiate e del 40 % nelle altre zone (l'aiuto sarà concesso in via prioritaria nelle zone svantaggiate e secondariamente nelle altre zone). Riguardo al rispetto delle altre condizioni applicabili agli aiuti agli investimenti nelle aziende, di cui al punto 4.1 degli *Orientamenti*, esse hanno assicurato che si atterrano rigorosamente alle disposizioni relative alle misure 4.06 e 4.09 del programma operativo regionale della Regione siciliana, approvato dalla Commissione, e del relativo complemento di programmazione, stabiliti in conformità degli *Orientamenti*.
77. Alla luce di tali informazioni, la Commissione constata che le chioccioline di cui trattasi non rientrano nella disciplina dell'organizzazione comune dei mercati nel settore della pesca e dell'acquacoltura, né di alcun'altra organizzazione comune dei mercati.
78. Secondo il punto 3.8 degli *Orientamenti comunitari per gli aiuti di Stato nel settore agricolo* ⁽¹⁸⁾, quando un prodotto agricolo non è disciplinato da un'organizzazione comune dei mercati, gli aiuti di Stato concernenti specificamente quel prodotto rimangono soggetti alle disposizioni dell'articolo 4 del regolamento n. 26 relativo all'applicazione di alcune regole di concorrenza alla produzione e al commercio di prodotti agricoli ⁽¹⁹⁾.
79. A norma dell'articolo 4 del regolamento precitato, a questi aiuti si applicano esclusivamente le disposizioni dell'articolo 88, paragrafo 1, e della prima frase del paragrafo 3 dello stesso articolo, il che implica che la Commissione non può opporsi all'erogazione degli aiuti in questione, ma può eventualmente formulare osservazioni in merito.
80. In base alle informazioni fornite dalle autorità italiane, la Commissione constata che gli aiuti agli investimenti saranno concessi secondo i tassi prescritti al punto 4.1 degli *Orientamenti* e che le altre condizioni per la loro concessione saranno quelle che figurano in un documento di programmazione approvato dalla Commissione.
81. Tuttavia, la Commissione rileva che la ricerca idrica propriamente detta potrebbe rientrare in una delle categorie di spese ammissibili agli aiuti agli investimenti

soltanto se viene considerata come prestazione di esperti da ascrivere alle spese generali, le quali possono essere annoverate tra spese ammissibili solo fino ad un massimo del 12 % del costo degli investimenti materiali descritti al punto 4.1 degli *Orientamenti*.

82. Inoltre, sarebbe opportuno prevedere non solo l'acquisto, ma anche l'ammodernamento dei locali, in modo che la misura sia realmente incentrata su un miglioramento della produzione, come disposto al punto 4.1.1.1 degli *Orientamenti*.
83. La Commissione raccomanda pertanto alle autorità italiane di computare le spese per la ricerca idrica tra le spese ammissibili solo fino ad un massimo del 12 % del costo degli investimenti materiali per l'irrigazione delle colture praticate negli allevamenti di chioccioline e di combinare l'aiuto per l'acquisto di locali con l'ammodernamento dei medesimi.

Articolo 112

84. In considerazione della sua natura, questo aiuto deve essere analizzato alla luce delle disposizioni della sezione 10 degli *Orientamenti*, concernenti gli aiuti alle associazioni di produttori. Per quanto riguarda il rispetto di queste disposizioni, la Commissione osserva che:
- la durata dell'aiuto (cinque anni) corrisponde a quella prevista nella sezione 10 degli *Orientamenti*;
 - la degressività dell'aiuto, a cominciare dal 100 % nel primo anno per poi diminuire ogni anno di 20 punti percentuali, in modo da estinguersi al termine del quinto anno, corrisponde a quella prevista nella sezione 10 degli *Orientamenti*;
 - le spese ammissibili rientrano tra quelle autorizzate dalla sezione 10 degli *Orientamenti*;
 - nel complemento d'informazione trasmesso, le autorità italiane hanno specificato che per 'ampliamento significativo delle attività dell'organizzazione' si intende l'estensione delle attività a prodotti e a settori d'intervento diversi da quelli per i quali l'associazione era stata riconosciuta a livello comunitario; in caso di estensione dell'attività, l'aiuto è limitato alle spese di funzionamento amministrativo derivanti dai compiti aggiuntivi; in caso di adesione di nuovi soci, la concessione dell'aiuto è subordinata alla condizione che l'estensione dell'attività rappresenti almeno il 30 % in termini di fatturato, di valore dei prodotti commercializzati e di valore dei prodotti forniti dai nuovi soci;
 - le autorità italiane hanno precisato che, contrariamente a quanto indicato nella scheda descrittiva dell'aiuto, l'assistenza tecnica, economica, giuridica e commerciale annoverata tra le spese ammissibili è quella ricevuta dall'organizzazione (se fosse stata prestata dall'organizzazione, quest'ultima non avrebbe potuto fruire di un aiuto all'avviamento, conformemente al punto 10.7 degli *Orientamenti*).

⁽¹⁸⁾ GU C 232 del 12.8.2000, pag. 17.

⁽¹⁹⁾ GU 30 del 20.4.1962, pag. 993/62.

85. Tenuto conto di quanto precede, la Commissione ritiene che l'aiuto di cui all'articolo 112 della legge in oggetto risponda ai requisiti della sezione 10 degli *Orientamenti* e possa beneficiare della deroga prevista all'articolo 87, paragrafo 3, lettera c) del trattato in quanto aiuto destinato ad agevolare lo sviluppo di alcune attività o regioni economiche senza alterare gli scambi in misura contraria al comune interesse.

Articolo 120

86. Nei complementi d'informazione trasmessi, le autorità italiane hanno precisato che questo aiuto non costituisce un premio forfettario, bensì un contributo a favore delle aziende agricole che adottano un sistema di contabilità che richiede una formazione e prestazioni di consulenti. Da questo punto di vista, esso si configura come un aiuto alla prestazione di assistenza tecnica ai sensi della sezione 14 degli *Orientamenti*. Per quanto riguarda il rispetto di queste disposizioni, la Commissione osserva che:

- l'importo dell'aiuto (2 582 EUR) è nettamente inferiore al massimale stabilito dagli *Orientamenti* (100 000 EUR per beneficiario e per triennio);
- l'aiuto verrà concesso solo dietro presentazione dei giustificativi delle spese effettivamente sostenute per i servizi ricevuti;
- l'aiuto è cumulabile con le altre prestazioni contemplate dalla sezione 14 degli *Orientamenti*, ma il rispetto del massimale in caso di cumulo sarà verificato mediante i dispositivi di controllo previsti dagli articoli 99 e 107.

87. Tenuto conto di quanto precede, la Commissione ritiene che l'aiuto di cui all'articolo 120 della legge in oggetto risponda ai requisiti della sezione 14 degli *Orientamenti* e possa beneficiare della deroga prevista all'articolo 87, paragrafo 3, lettera c) del trattato in quanto aiuto destinato ad agevolare lo sviluppo di alcune attività o regioni economiche senza alterare gli scambi in misura contraria al comune interesse.

Articolo 122

88. Gli aiuti finalizzati ad interventi di ricomposizione fondiaria sono disciplinati dalla sezione 12 degli *Orientamenti*. Per quanto riguarda il rispetto delle disposizioni di tale sezione, la Commissione osserva che, nel complemento d'informazione da esse trasmesso, le autorità italiane hanno dichiarato che, per l'attuazione del regime di cui all'articolo 122 della legge in oggetto, verranno applicate le stesse condizioni e gli stessi tassi di aiuto previsti per il regime nazionale di ricomposizione fondiaria approvato dalla Commissione nel quadro del fascicolo N 110/01 ⁽²⁰⁾.

89. Si ricorda che, nel quadro del succitato fascicolo, la Commissione aveva approvato gli aiuti alla ricomposizione fondiaria essenzialmente sulla base dei seguenti elementi:

- a) l'aiuto per l'acquisto di terreni poteva assumere la forma di prestito agevolato o di 'leasing', regolato da un contratto contenente una clausola di riscatto del terreno;
- b) l'elemento di aiuto era calcolato in base al valore attualizzato della differenza tra la quota di interessi a tasso ordinario e la quota di interessi a tasso agevolato (il tasso di riferimento utilizzato per il calcolo era quello della Commissione);
- c) sia in caso di prestito agevolato, sia in caso di 'leasing', l'elemento di aiuto così calcolato doveva rimanere, al momento della concessione dell'aiuto come anche in occasione degli ulteriori controlli, al di sotto dei tassi massimi previsti al punto 4.1.1.2 degli *Orientamenti*, vale a dire il 40 % nelle zone normali e il 50 % nelle zone svantaggiate, con una maggiorazione di 5 punti percentuali per i giovani agricoltori partecipanti ad un'operazione di ricomposizione fondiaria nel corso dei cinque anni successivi all'insediamento;
- d) potevano beneficiare dell'aiuto unicamente le aziende redditizie con buone prospettive, condotte da una persona dotata delle competenze richieste e rispettose delle norme minime in materia di ambiente, igiene e benessere degli animali definite nel piano di sviluppo rurale (PSR) o nel programma operativo regionale (POR); occorreva altresì che i terreni fossero adibiti a produzioni per le quali esistevano sbocchi di mercato, valutati secondo i parametri indicati nel PSR/POR;
- e) il contributo a copertura degli oneri legali e amministrativi connessi alle operazioni di ricomposizione fondiaria non superava il 100 % ammissibile in virtù della sezione 12 degli *Orientamenti*.

90. Poiché tutte queste condizioni saranno applicate nella fattispecie, la Commissione non ha motivo di modificare la posizione da essa adottata nel quadro del fascicolo sopraccitato.

91. Di conseguenza, gli aiuti previsti dall'articolo 122 della legge in oggetto possono beneficiare della deroga prevista all'articolo 87, paragrafo 3, lettera c), del trattato in quanto aiuti destinati ad agevolare lo sviluppo di alcune attività o regioni economiche senza alterare gli scambi in misura contraria al comune interesse.

Articolo 124

Paragrafi 1 e 2

92. Nei complementi d'informazione trasmessi, le autorità italiane hanno dichiarato che questi aiuti sono destinati esclusivamente a saldare un arretrato di pagamenti di contributi alle associazioni di produttori riconosciute in forza del regolamento (CEE) n. 1035/72. Tali contributi avrebbero già dovuto essere pagati, ma non lo sono stati per mancanza di risorse finanziarie e perché il FEAOG non aveva garantito la copertura degli impegni finanziari assunti a livello italiano. La Commissione prende atto

⁽²⁰⁾ Lettera SG (2001) D/288933 del 5.6.2001.

dell'impegno da parte italiana a rispettare tutte le condizioni prescritte dal regolamento (CEE) n. 1035/72. Per quanto riguarda, più in particolare, il rispetto delle disposizioni dell'articolo 14 del regolamento suddetto, le autorità italiane si sono impegnate a raccogliere tutti i documenti necessari e ad effettuare controlli presso le sedi delle organizzazioni di produttori per verificare il volume della produzione commercializzata e le spese effettivamente sostenute per la costituzione e il funzionamento amministrativo delle organizzazioni stesse. Possono beneficiare dell'aiuto unicamente i soggetti che ne abbiano acquisito il diritto prima del 21 novembre 1996, data dell'entrata in vigore del regolamento (CE) n. 2200/96, e che non siano decaduti da tale diritto.

93. La Commissione constata che, ai sensi dell'articolo 53 del regolamento (CE) n. 2200/96, i diritti acquisiti dalle organizzazioni di produttori prima dell'entrata in vigore del regolamento, in virtù dell'articolo 14 e del titolo II bis del regolamento (CEE) n. 1035/72 del Consiglio, sono mantenuti sino ad estinzione degli stessi.
94. Pertanto, nell'ipotesi che ricorrano tutte le condizioni dell'articolo 14, gli aiuti nazionali eventualmente erogati sulla base di questo articolo sarebbero *ipso iure* compatibili con l'OCM ortofrutticoli e non dovrebbero formare oggetto della presente decisione (un approccio analogo era stato seguito per gli aiuti previsti a livello nazionale a favore delle associazioni di produttori a norma dell'articolo 14 del regolamento (CEE) n. 1035/72 nel quadro del fascicolo di aiuto N 157/2000⁽²¹⁾).
95. Secondo l'articolo 14 del regolamento (CEE) n. 1035/72, modificato, gli Stati membri possono concedere alle organizzazioni di produttori riconosciute, per i cinque anni successivi alla data del loro riconoscimento, aiuti intesi a incoraggiarne la costituzione e ad agevolarne il funzionamento amministrativo. L'importo massimo di tali aiuti è pari, a titolo del primo, del secondo, del terzo, del quarto e del quinto anno, rispettivamente al 5 %, al 5 %, al 4 %, al 3 % e al 2 % del valore della produzione commercializzata coperta dall'azione dell'organizzazione di produttori. L'importo dell'aiuto non può superare le spese reali di costituzione e di funzionamento amministrativo dell'organizzazione in questione. Esso è versato in rate annuali, per un periodo massimo di sette anni a decorrere dalla data del riconoscimento.
96. Nel complemento d'informazione fornito, le autorità italiane si sono impegnate a modificare i paragrafi 1 e 2 dell'articolo 124 in modo tale che l'aiuto, limitato alle spese di costituzione e di funzionamento amministrativo dell'organizzazione interessata, sia calcolato sulla base delle percentuali del valore della produzione commercializzata indicate al precedente punto 95.
97. La Commissione rileva che tali modifiche renderebbero le modalità di concessione dell'aiuto conformi ad alcuni dei requisiti dell'articolo 14 del regolamento (CEE) n. 1035/72. Essa osserva peraltro che, sulla base delle informazioni fornite dalle autorità italiane, l'aiuto sarebbe erogato esclusivamente alle seguenti organizzazioni:

- l'associazione ASPROSUD di Messina, riconosciuta il 13 marzo 1992, per il quarto e quinto anno successivi al riconoscimento (1995 e 1996);
- l'associazione Sicilia Verde di Bagheria, riconosciuta l'8 luglio 1993, per il terzo, quarto e quinto anno successivi al riconoscimento (1996, 1997 e 1998);
- l'associazione AGRISUD di Vittoria, riconosciuta il 15 novembre 1994, per il secondo, terzo, quarto e quinto anno successivi al riconoscimento (1996, 1997, 1998 e 1999);
- l'associazione APRO FRUS di Capo d'Orlando, riconosciuta il 23 novembre 1990, per il quarto e quinto anno successivi al riconoscimento (1994-1995 e 1995-1996).

98. Da queste informazioni risulta chiaramente che, nel caso delle associazioni ASPROSUD, Sicilia Verde e APRO FRUS, sarebbe ampiamente superato il termine di sette anni dal riconoscimento per il versamento dell'aiuto, il che significa che non tutti i requisiti dell'articolo 14 del regolamento (CEE) n. 1035/72 sarebbero soddisfatti (in quanto uno di essi prescrive che l'aiuto sia versato in cinque rate annuali entro i sette anni successivi al riconoscimento), sicché l'aiuto deve essere analizzato alla luce degli articoli 87 e 88 del trattato.
99. In virtù di tale analisi, la Commissione osserva che il regolamento (CEE) n. 1035/72 è stato abrogato dal regolamento (CE) n. 2200/96. Pertanto, la concessione di un aiuto a norma di un regolamento non più esistente ad associazioni i cui diritti sono estinti (il che rende inapplicabile l'articolo 53 del regolamento (CE) n. 2200/96 – cfr. punti 92 e 93) verrebbe ad interferire con il funzionamento dell'organizzazione comune dei mercati nel settore degli ortofrutticoli quale istituita dal regolamento (CE) n. 2200/96. D'altra parte, il punto 3.2 degli *Orientamenti* indica chiaramente che la Commissione non può approvare in alcun caso un aiuto incompatibile con le disposizioni che disciplinano un'organizzazione comune dei mercati o contrario al buon funzionamento dell'OCM stessa.
100. A queste considerazioni si aggiunge il fatto che un aiuto concesso nelle circostanze sopra descritte sarebbe un aiuto retroattivo, espressamente vietato dal punto 3.6 degli *Orientamenti* in quanto privo dell'elemento d'incentivo che deve essere insito in tutti gli aiuti nel settore agricolo (eccetto quelli a carattere compensativo).
101. Infine, l'argomento secondo cui il FEOAG non avrebbe garantito la copertura finanziaria degli impegni assunti a livello italiano è quanto meno singolare, dal momento che il cofinanziamento della costituzione di associazioni di produttori implica il rimborso automatico, da parte del FEOAG, di una parte dell'importo dell'aiuto approvato nel quadro dell'OCM.
102. In simili circostanze, la Commissione non può fare a meno di dubitare, allo stato attuale, della compatibilità con il mercato comune degli aiuti previsti a favore di queste tre associazioni di produttori.

⁽²¹⁾ Cfr. lettera SG(2001) D/288558 del 16.5.2001.

103. Per quanto riguarda l'aiuto ad AGRISUD, poiché i diritti dell'associazione si sono estinti soltanto il 15 novembre 2001, cioè dopo la notifica della legge n. 32, la Commissione ritiene che le autorità italiane avrebbero potuto procedere direttamente al pagamento dell'aiuto fino al 15 novembre 2001 senza ricorrere alla suddetta legge, impiegando i fondi che esse hanno poi deciso d'imputare al bilancio di quest'ultima. Inoltre, se l'associazione avesse ottenuto un aiuto dalle autorità italiane, si sarebbe semplicemente trattato del seguito delle prime rate corrisposte in conformità dell'articolo 14 del regolamento (CEE) n. 1035/72 e quindi anche questo aiuto sarebbe stato conforme alle disposizioni del regolamento in parola.

104. In tali circostanze, e in considerazione del fatto che le autorità italiane si sono impegnate a modificare i paragrafi 1 e 2 dell'articolo 124 in modo tale che l'aiuto, limitato alle spese di costituzione e di funzionamento amministrativo dell'organizzazione interessata, sia calcolato sulla base delle percentuali del valore della produzione commercializzata indicate al punto 95, come previsto all'articolo 14 del regolamento (CEE) n. 1035/72, la Commissione, riferendosi all'approccio menzionato al punto 94, ritiene che siano soddisfatte le condizioni dell'articolo 14 del regolamento (CEE) n. 1035/72 in ordine all'associazione interessata e che l'aiuto in parola, fondato su questo stesso articolo, sia *ipso iure* compatibile con l'OCM ortofrutticoli e non debba formare oggetto della presente decisione.

Paragrafo 3

105. La Commissione rileva che l'aiuto previsto in questo paragrafo si fonda sull'articolo 14, paragrafo 2, lettera a) del regolamento (CE) n. 2200/96 del Consiglio, del 28 ottobre 1996, relativo all'organizzazione comune dei mercati nel settore degli ortofrutticoli⁽²²⁾, nonché sull'articolo 2 del regolamento (CE) n. 20/98 della Commissione, del 7 gennaio 1998, recante modalità di applicazione del regolamento (CE) n. 2200/96 del Consiglio per quanto riguarda gli aiuti ai gruppi di produttori priconosciuti⁽²³⁾.

106. A norma dell'articolo 14, paragrafo 2, lettera a) del regolamento (CE) n. 2200/96, nei cinque anni successivi alla data del priconoscimento, gli Stati membri possono accordare ai gruppi di produttori aiuti intesi ad incentivarne la costituzione e ad agevolarne il funzionamento amministrativo.

107. A norma dell'articolo 2 del regolamento (CE) n. 20/98 della Commissione, l'aiuto di cui all'articolo 14, paragrafo 2, lettera a) del regolamento (CE) n. 2200/96 è concesso per le spese di costituzione e di funzionamento amministrativo del gruppo di produttori sotto forma di aiuto forfettario limitato a:

- 100 000 ecu il primo anno,
- 100 000 ecu il secondo anno,

- 80 000 ecu il terzo anno,
- 60 000 ecu il quarto anno,
- 50 000 ecu il quinto anno,

ed è versato in rate annue, per un periodo massimo di sette anni a decorrere dalla data del priconoscimento.

108. Nella fattispecie, la Commissione constata che l'aiuto previsto soddisfa i requisiti dell'articolo 2 del regolamento (CE) n. 20/98 e, di conseguenza, anche i pertinenti requisiti del regolamento (CE) n. 2200/96. L'aiuto è dunque compatibile con le disposizioni dell'organizzazione comune dei mercati nel settore degli ortofrutticoli e, in quanto aiuto nazionale espressamente autorizzato da un regolamento che istituisce un'organizzazione comune dei mercati, non deve essere esaminato alla luce degli articoli 87 e 88 del trattato (cfr. punto 94). Pertanto, esso non forma oggetto della presente decisione.

Articolo 135

109. In questo articolo, le autorità italiane fanno espresso riferimento alla *Disciplina comunitaria degli aiuti di Stato per la ricerca e lo sviluppo*⁽²⁴⁾ anziché alla comunicazione della Commissione del 1998 che la modifica⁽²⁵⁾. È quindi sulla base di questa *Disciplina* che sarà valutato l'articolo 135 della legge in oggetto.

Paragrafo 3

110. A giudicare dalla descrizione, l'aiuto previsto in questo paragrafo si configura come un aiuto per attività di ricerca industriale. La Commissione constata che il tasso di aiuto e le maggiorazioni previste (50 % delle spese ammissibili, con possibilità di maggiorazione del 10 % per progetti di ricerca presentati da piccole e medie imprese e del 15 % per progetti di ricerca i cui obiettivi rientrano all'interno di progetti o programmi specifici realizzati nell'ambito del vigente programma quadro comunitario di ricerca e sviluppo) corrispondono a quanto previsto per questo tipo di attività ai punti 5.3, 5.10.1 e 5.10.3 della *Disciplina* succitata e che il cumulo di tali aiuti non darà luogo al superamento dell'intensità massima fissata al punto 5.10.6 (75 % per attività di ricerca industriale). Essa rileva altresì che le spese ammissibili sono limitate a quelle menzionate nell'allegato II della *Disciplina* e che i risultati della ricerca saranno accessibili a tutti gli interessati.

111. Tenuto conto di tali elementi, la Commissione ritiene che l'aiuto di cui all'articolo 135, paragrafo 3 della legge in oggetto risponda ai requisiti della *Disciplina comunitaria degli aiuti di Stato per la ricerca e lo sviluppo* e possa beneficiare della deroga prevista all'articolo 87, paragrafo 3, lettera c) del trattato in quanto aiuto destinato ad agevolare lo sviluppo di alcune attività o regioni economiche senza alterare gli scambi in misura contraria al comune interesse.

⁽²²⁾ GU L 297 del 21.11.1996, pag. 1.

⁽²³⁾ GU L 4 dell'8.1.1998, pag. 40.

⁽²⁴⁾ Cfr. nota 4.

⁽²⁵⁾ Cfr. nota 12.

Paragrafo 4

112. A giudicare dalla descrizione, l'aiuto previsto in questo paragrafo si configura come un aiuto per attività preconcorsenziali. La Commissione constata che il tasso di aiuto e le maggiorazioni previste (25 % delle spese ammissibili, con possibilità di maggiorazione del 10 % per progetti di ricerca presentati da piccole e medie imprese e del 15 % per progetti di ricerca i cui obiettivi rientrano all'interno di progetti o programmi specifici realizzati nell'ambito del vigente programma quadro comunitario di ricerca e sviluppo) corrispondono a quanto previsto per questo tipo di attività ai punti 5.3, 5.10.1 e 5.10.3 della *Disciplina* succitata e che il cumulo di tali aiuti non darà luogo al superamento dell'intensità massima fissata al punto 5.10.6 (50 % per attività di ricerca preconcorsenziali). Essa rileva altresì che le spese ammissibili sono limitate a quelle menzionate nell'allegato II della *Disciplina* e che i risultati della ricerca saranno accessibili a tutti gli interessati.
113. Tenuto conto di tali elementi, la Commissione ritiene che l'aiuto di cui all'articolo 135, paragrafo 4 della legge in oggetto risponda ai requisiti della *Disciplina comunitaria degli aiuti di Stato per la ricerca e lo sviluppo* e possa beneficiare della deroga prevista all'articolo 87, paragrafo 3, lettera c) del trattato in quanto aiuto destinato ad agevolare lo sviluppo di alcune attività o regioni economiche senza alterare gli scambi in misura contraria al comune interesse.

Decisione

114. Riassumendo, alla luce degli elementi suesposti, la Commissione ha deciso:
- di non sollevare obiezioni riguardo agli aiuti di cui agli articoli 99, paragrafo 2, lettera b) (per quanto riguarda il settore agricolo), 107, 112, 120, 122 e 135 della legge in oggetto, avendo constatato che essi sono compatibili con il mercato comune;
 - di non sollevare obiezioni riguardo agli aiuti di cui all'articolo 110 della legge in oggetto, raccoman-

dando però alle autorità italiane di computare le spese per la ricerca idrica tra le spese ammissibili solo fino ad un massimo del 12 % del costo degli investimenti materiali per l'irrigazione delle colture praticate negli allevamenti di chiocciole e di combinare l'aiuto per l'acquisto di locali con l'ammodernamento dei medesimi;

- di avviare la procedura di cui all'articolo 88, paragrafo 2 del trattato in merito agli aiuti di cui all'articolo 99, paragrafo 2, lettera a) (per quanto riguarda il settore agricolo), nonché all'articolo 124, paragrafi 1 e 2, della legge in oggetto.

115. Nel quadro di detta procedura, la Commissione invita le autorità italiane a presentare le proprie osservazioni e a fornire tutte le informazioni utili ai fini della valutazione degli aiuti in questione, entro un mese dalla data di ricezione della presente, nonché a trasmettere senza indugio copia della presente lettera ai beneficiari potenziali degli aiuti.
116. La Commissione desidera richiamare all'attenzione dell'Italia che l'articolo 88, paragrafo 3 del trattato CE ha effetto sospensivo e che, in forza dell'articolo 14 del regolamento (CE) n. 659/1999 del Consiglio, essa può imporre allo Stato membro interessato di recuperare ogni aiuto illegale dal beneficiario.
117. Con la presente la Commissione comunica all'Italia che informerà gli interessati attraverso la pubblicazione della presente lettera e di una sintesi della stessa nella *Gazzetta ufficiale dell'Unione europea*. Tutti gli interessati anzidetti saranno invitati a presentare osservazioni entro un mese dalla data di detta pubblicazione.
118. Si richiama inoltre l'attenzione delle autorità italiane sul fatto che la legge n. 32 dovrà essere modificata conformemente agli impegni assunti dalle autorità italiane nell'ambito dell'esame degli articoli citati in oggetto. Il nuovo testo di legge dovrà essere notificato alla Commissione affinché questa possa verificare se gli impegni in questione sono stati debitamente recepiti."

EVROPSKÁ CENTRÁLNÍ BANKA

STANOVISKO EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY

ze dne 17. února 2005

na žádost Rady Evropské unie k návrhu směrnic Evropského parlamentu a Rady, kterými se přepracovávají směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2000/12/ES ze dne 20. března 2000 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu a směrnice Rady 93/6/EHS ze dne 15. března 1993 o kapitálové přiměřenosti investičních podniků a úvěrových institucí

(CON/2005/4)

(2005/C 52/10)

1. Evropská centrální banka (ECB) obdržela dne 15. září 2004 žádost Rady Evropské unie o stanovisko k návrhu dvou směrnic Evropského parlamentu a Rady⁽¹⁾: první směrnice (dále jen „navrhovaná bankovní směrnice“), kterou se přepracovává směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES ze dne 20. března 2000 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu⁽²⁾, a druhá směrnice (dále jen „navrhovaná směrnice o kapitálové přiměřenosti“), kterou se přepracovává směrnice Rady 93/6/EHS ze dne 15. března 1993 o kapitálové přiměřenosti investičních podniků a úvěrových institucí⁽³⁾ (společně dále jen „navrhované směrnice“).

2. Pravomoc ECB zaujmout stanovisko je založena na čl. 105 odst. 4 první odrážce Smlouvy o založení Evropského společenství, který stanoví, že ECB je konzultována ke všem návrhům aktů Společenství v oblasti její působnosti. Navrhované směrnice obsahují ustanovení, která mají zásadní význam pro spolehlivost a stabilitu finančního systému. V souladu s článkem 17.5 první větou jednacího řádu Evropské centrální banky přijala toto stanovisko Rada guvernérů.

3. Navrhované směrnice jsou základní součástí Akčního plánu finančních služeb. Jejich cílem je modernizovat stávající rámec v oblasti kapitálové přiměřenosti úvěrových institucí a investičních podniků. V rámci EU zajistí

jednotné uplatňování revidovaného rámce pro mezinárodní konvergenci měření kapitálu a kapitálových standardů pro banky působící na mezinárodní úrovni⁽⁴⁾ (dále jen „Basel II“), na kterém se v červnu 2004 dohodl Basilejský výbor pro bankovní dohled a který schválili guvernéři centrálních bank a vedoucí představitelé orgánů bankovního dohledu zemí skupiny G10. Navrhované směrnice především zakotvují komplexnější přístup, jenž ve větší míře zohledňuje rizika, a podporují tak zlepšené řízení rizik ze strany finančních institucí, což přispěje k finanční stabilitě, zvýší důvěru ve finanční instituce a posílí ochranu spotřebitele.

4. Ve svých předešlých příspěvcích⁽⁵⁾ vyjádřila ECB velkou podporu práci, kterou Basilejský výbor pro bankovní dohled a Evropská komise v posledních letech vykonaly s cílem zakotvit revidovaný soubor pravidel o kapitálové přiměřenosti úvěrových institucí a investičních podniků. ECB vítá skutečnost, že Basilejský výbor pro bankovní dohled dospěl ke konečné dohodě o Basel II. ECB vítá rovněž skutečnost, že Komise krátce nato přijala návrhy, které zajistí jednotné a včasné provedení Basel II ze strany bank a investičních podniků v EU působících na mezinárodní úrovni a rozšíří též přístup zakotvený v Basel II na ostatní finanční instituce EU s přihlédnutím k jejich specifickým vlastnostem.

⁽¹⁾ KOM(2004) 486 v konečném znění, svazky I a II a technické přílohy.

⁽²⁾ Úř. věst. L 126, 26.5.2000, s. 1 (dále jen „konsolidovaná bankovní směrnice“). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2004/69/ES (Úř. věst. L 125, 28.4.2004, s. 44).

⁽³⁾ Úř. věst. L 141, 11.6.1993, s. 1 (dále jen „směrnice o kapitálové přiměřenosti“). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2004/39/ES (Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1).

⁽⁴⁾ Basilejský výbor pro bankovní dohled, „International Convergence of Capital Measurement and Capital Standards: A Revised Framework“ (Mezinárodní konvergence měření kapitálu a kapitálových standardů: Revidovaný rámec), Banka pro mezinárodní platby, červen 2004; zveřejněno na internetových stránkách Banky pro mezinárodní platby.

⁽⁵⁾ Viz zejména připomínky ECB ke druhému souboru konzultativních návrhů Basilejského výboru pro bankovní dohled ze dne 31. května 2001, odpověď ECB na třetí soubor konzultativních návrhů Basilejského výboru pro bankovní dohled ze srpna 2003 a připomínky ECB k třetímu konzultativnímu dokumentu Evropské komise o přezkoumání kapitálových požadavků (dále jen „třetí konzultativní dokument“) z listopadu 2003; všechny tyto dokumenty jsou zveřejněny na internetových stránkách ECB.

5. ECB je přesvědčena, že jakmile budou navrhované směrnice řádně provedeny členskými státy, posílí se významně spolehlivost a stabilita bankovního systému EU tím, že se budou uplatňovat propracovanější kapitálové standardy, jež zohledňují rizika. ECB proto zdůrazňuje svůj celkově kladný postoj k navrhovaným směrnicím. Aniž by tím byl dotčen tento obecný postoj, má ECB k navrhovaným směrnicím a k jejich budoucímu uplatňování několik obecných a konkrétních poznámek⁽¹⁾.

OBECNÉ POZNÁMKY

Právní nástroje k jednotnému provádění v rámci EU

6. ECB při několika příležitostech, zejména ve svém stanovisku CON/2004/7 k navrhované směrnici o struktuře výborů⁽²⁾ (jejímž cílem bylo provést v řadě stávajících směrnic Společenství nezbytné změny pro rozšíření „Lamfalussyho procesu“ v oblasti finanční regulace ze sektoru cenných papírů na všechny ostatní finanční sektory), podpořila doporučení Meziinstitucionální monitorovací skupiny omezit právní akty Společenství na úrovni 1 na rámcové zásady a využívat nařízení na úrovni 2, kdykoli je to možné. Jak je uvedeno v odstavci 6 stanoviska ECB CON/2004/7, ECB se domnívá, že provedení doporučení Meziinstitucionální monitorovací skupiny by mohlo postupně vést k tomu, že akty na úrovni 2 budou představovat hlavní soubor technických pravidel platných pro finanční instituce v EU.

7. Ve stejném smyslu ECB ve svých připomínkách ke třetímu konzultativnímu dokumentu navrhla, že k provedení Basel II by měly být technické přílohy k navrhovaným směrnicím přijaty přímo jako opatření na úrovni 2 a v případě, že by to bylo v souladu s potřebnou pružností z hlediska vnitrostátního provedení, prostřednictvím nařízení Společenství.

8. Podle názoru ECB poskytlo provedení Basel II jedinečnou příležitost v tomto duchu revidovat kapitálové požadavky v EU, která nebyla využita. ECB bere na vědomí, že podle čl. 150 odst. 1 navrhované bankovní směrnice bude mít

⁽¹⁾ ECB bere na vědomí, že Rada ve složení pro hospodářství a finance (Ecofin) se na svém zasedání dne 7. prosince 2004 dohodla na obecném přístupu k navrhovaným směrnicím (dále jen „obecný přístup Rady“). Požádala předsednictví Rady, aby pokračovalo v kontaktech se zástupci Evropského parlamentu s cílem prozkoumat možnost přijetí navrhovaných směrnic v prvním čtení. Obecný přístup Rady se rovněž týká některých otázek, jimiž se ECB zabývá v tomto stanovisku. Tam, kde je to vhodné, odkazuje se na obecný přístup Rady.

⁽²⁾ Stanovisko ECB CON/2004/7 ze dne 20. února 2004 na žádost Rady Evropské unie k návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice Rady 73/239/EHS, 85/611/EHS, 91/675/EHS, 93/6/EHS a 94/19/ES a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES, 2002/83/ES a 2002/87/ES s cílem zřídit novou organizační strukturu výborů pro finanční služby (Úř. věst. C 58, 6.3.2004, s. 23).

Komise v souladu s postupem projednávání ve výborech, na který odkazuje článek 151 navrhované bankovní směrnice, pravomoc přijmout „úpravu (úpravy) ustanovení příloh V až XII s cílem zohlednit vývoj na finančních trzích, zejména nových finančních produktů, nebo vývoj v účetních standardech či požadavcích zakotvených v právních předpisech Společenství“.

9. V souladu s dohodou rozšířit Lamfalussyho proces ze sektoru cenných papírů na všechny ostatní finanční sektory⁽³⁾ by však bylo vhodnější omezit navrhované směrnice na rámcové zásady, jež by odrážely základní politické priority a podstatné otázky v oblasti kapitálové přiměřenosti úvěrových institucí a investičních podniků, a zahrnout technická ustanovení o kapitálové přiměřenosti do jednoho přímo použitelného nařízení na úrovni 2. Tento přístup by přispěl k jednotnému provádění Basel II v EU, usnadnil dodržování norem ze strany finančních skupin působících v různých zemích EU, snížil náklady a rovněž podpořil rovnost podmínek hospodářské soutěže a prohloubil finanční integraci.

10. Má-li se za to, že navrhované směrnice nelze v této fázi změnit v souladu s tímto přístupem, je ECB toho názoru, že by předvídaná právní struktura neměla být považována za konečné uspokojivé řešení, ale za jeden z kroků v dlouhodobém procesu vedoucím, je-li to možné, k vytvoření přímo použitelného souboru technických pravidel na úrovni 2 pro finanční instituce v rámci EU.

Omezení možností volby a možností uvážení na vnitrostátní úrovni

11. Omezení možností volby na vnitrostátní úrovni je zásadně důležité, neboť by zjednodušilo regulační rámec, napomohlo sblížení praxe v oblasti dohledu a přispělo ke stejným podmínkám hospodářské soutěže. ECB uznává pokrok, kterého dosáhl Evropský výbor orgánů bankovního dohledu ve snaze omezit možnosti volby a výjimky spočívající v možnosti upustit od uplatňování stanovených požadavků. ECB plně podporuje snahu Evropského výboru orgánů bankovního dohledu a důrazně vyzývá k další činnosti v této oblasti, neboť i přes dosažený pokrok nadále existuje značný počet možností volby, které mohou zabraňovat tomu, aby podmínky hospodářské soutěže byly

⁽³⁾ Viz strana 12 tiskové zprávy z 2580. zasedání Rady ve složení pro hospodářství a finance (Ecofin), které se konalo v Bruselu dne 11. května 2004; zveřejněno na internetových stránkách Rady.

stejně. Články 68 až 73 navrhované bankovní směrnice obsahují možnosti upustit od uplatňování kapitálových požadavků na různých úrovních v rámci skupin. ECB je toho názoru, že pokud se tyto možnosti považují za příliš důležité na to, aby se některé jurisdikce bez nich obešly, měla by alespoň existovat jednotnost a transparentnost ve vztahu k situacím, ve kterých jsou uplatňovány, aby se zabezpečily stejné podmínky hospodářské soutěže v EU. Vzhledem k potřebě dalšího omezení možností volby na vnitrostátní úrovni by ECB podporovala zavedení zvláštního ustanovení, které by vyžadovalo, aby Komise sledovala dosažený pokrok v tomto směru a v přiměřené době (např. do tří let) podala orgánům Společenství zprávu o uplatňování zbývajících případů uvážení na vnitrostátní úrovni, ve které by zhodnotila, do jaké míry jsou nezbytné a je-li zapotřebí dalších regulačních opatření.

12. Obecné znění některých ustanovení navrhovaných směrnic ponechává značný prostor pro rozdílný výklad ze strany vnitrostátních orgánů, což představuje nebezpečí, že v rámci EU nebudou existovat stejné podmínky hospodářské soutěže. Konkrétním, ale ne ojedinělým případem je ustanovení čl. 84 odst. 2 navrhované bankovní směrnice, které stanoví, že příslušné orgány mohou dovolit, aby úvěrová instituce používala přístup založený na interním ratingu (Internal Ratings Based Approach) (dále jen „IRB přístup“), pokud její systémy řízení a hodnocení expozice vůči úvěrovému riziku splňují několik podmínek (například že jsou „spolehlivé“, „řádně uplatňovány“ a že umožňují „smysluplné hodnocení“). Tento článek odkazuje na dodatečné podmínky stanovené v části 4 přílohy VII navrhované bankovní směrnice, které ponechávají značný prostor pro uvážení v rámci vnitrostátního provádění. I když ECB připouští, že je někdy nutné použít znění, které ponechává vnitrostátním orgánům značný prostor pro uvážení (například s cílem nebránit vývoji postupů řízení rizik v úvěrových institucích nebo usnadnit pružnou transpozici a aplikaci s přihlédnutím k odlišným strukturám vnitrostátních bankovních systémů či vnitrostátních právních úprav), bylo by prospěšné podporovat jednotný výklad těchto pojmů ze strany příslušných orgánů v souladu s nejlepší praxí, která na trhu vzniká. Za tímto účelem může Komise rozhodnout, že vydá doporučení, která budou vycházet ze stanoviska Evropského výboru orgánů bankovního dohledu.

13. ECB též doporučuje, aby se používala jednotná terminologie, kterou se vyjadřuje, jak mohou příslušné orgány zasáhnout před použitím určitých rizikových vah a metod měření. Mohlo by se jasně rozlišovat mezi případy, ve kterých se od příslušných orgánů očekává, že o žádosti úvěrové instituce vydají formální správní rozhodnutí, a případy, ve kterých příslušné orgány mohou jednoduše přezkoumat navrhovanou metodu, aniž by bylo zapotřebí přijmout formální rozhodnutí.

Úloha orgánu zodpovědného za dohled na konsolidovaném základě

14. ECB má za to, že posílení úlohy orgánu zodpovědného za dohled na konsolidovaném základě (dále jen „orgán dohledu na konsolidovaném základě“), které předpokládají

články 129 až 132 navrhované bankovní směrnice, je krokem vpřed, v jehož důsledku však mohou v rámci provádění a uplatňování navrhované směrnice vyvstat složité otázky. Koordinační úloha zakotvená v čl. 129 odst. 1, společně s ustanoveními o sdílení informací uvedenými v článku čl. 130 odst. 2 a 132 zefektivní vztahy mezi orgány dohledu a mezi orgány dohledu a bankami, a zvýší tak účinnost tím, že usnadní rozhodovací proces a sníží celkové náklady dohledu. Toto je vhodnou odezvou na zvyšující se požadavky bankovních skupin s významnou přeshraniční činností⁽¹⁾ snížit náklady, které jim vznikají v souvislosti s plněním požadavků dohledu a regulace, jež jim ukládají různé vnitrostátní orgány dohledu a vnitrostátní regulační orgány a které se v některých případech překrývají nebo nejsou plně harmonizovány.

15. ECB kromě toho očekává, že koordinační úloha, kterou bude orgán dohledu na konsolidovaném základě vykonávat, společně s výslovnou povinností sdělovat informace, přispěje ke stabilitě bankovního sektoru jak na úrovni EU, tak na úrovni členských států. Z pohledu orgánu dohledu na konsolidovaném základě je zapotřebí sloučit zlepšené údaje od vnitrostátních orgánů dohledu týkající se místních činností a rizik dceřiných společností skupiny, které se nacházejí v EU, za účelem důkladného přezkoumání a posouzení skupiny jako celku, jak to vyžaduje článek 124 ve spojení s články 71 až 73 navrhované bankovní směrnice. Z pohledu vnitrostátních orgánů dohledu by informace shromážděné orgánem dohledu na konsolidovaném základě mohly usnadnit posouzení možných finančních problémů, které se vyskytují u ostatních subjektů skupiny a které by mohly mít nepříznivý vliv na místní dceřiné společnosti. Dodatečné informace, které budou mít vnitrostátní orgány dohledu k dispozici, by měly navíc rovněž usnadnit výkon funkcí centrálního bankovníctví v oblasti finanční stability, platebních systémů a měnové politiky.

16. Čl. 129 odst. 2 navrhované bankovní směrnice (ve spojení s čl. 37 odst. 2 navrhované směrnice o kapitálové přiměřenosti) nabízí příležitost prohloubit finanční integraci. Stanoví právní základ pro použití IRB přístupu, pokročilých přístupů k měření (Advanced Measurement Approaches) (dále jen „AMA přístupy“) a metody interních modelů (Internal Models Approach) pro tržní riziko na úrovni celé skupiny, jenž je doplněn postupem, který usnadňuje schvalovací proces na úrovni celé skupiny. To by mělo umožnit sjednocení postupů řízení na úrovni celé skupiny, pokud jde o dodržování kapitálových požadavků, což by mělo zlepšit integraci struktur skupin, a v důsledku toho i bankovního sektoru jako celku.

⁽¹⁾ Ukazatelem zvýšeného významu přeshraniční činnosti je rostoucí podíl zahraničních poboček a dceřiných společností na celkových aktivech bankovního sektoru, jenž v roce 2003 přesáhl 20 %. Viz dokument ECB „Report on EU Banking Structure“ (Zpráva o struktuře bankovníctví v EU), listopad 2004; zveřejněno na internetových stránkách ECB.

17. Bez ohledu na možný přínos čl. 129 odst. 2, mohou v rámci jeho uplatňování vyvstat složité otázky, které je zapotřebí předvídat a vyřešit s cílem maximalizovat účinek tohoto ustanovení. Problémy by například mohly nastat, dojde-li k neshodám mezi domovskými a hostitelskými orgány dohledu nad dceřinými společnostmi skupiny, které se považují za významné⁽¹⁾, ohledně výkladu požadavků navrhované bankovní směrnice. I když třetí pododstavec čl. 129 odst. 2 vyžaduje, aby orgán dohledu na konsolidovaném základě přijal rozhodnutí, nedojde-li do šesti měsíců k dohodě mezi orgány dohledu, je zapotřebí řešit neshody mezi domovskými a hostitelskými orgány dohledu tak, aby nedošlo k oslabení pravomoci příslušných vnitrostátních orgánů dohledu, jež se na místní úrovni musí spolehnout na výsledek skupinového přístupu a zaručit stejné podmínky hospodářské soutěže⁽²⁾.

18. Možný přínos čl. 129 odst. 2 závisí rovněž na tom, jaký je vzájemný vztah mezi pravomocí příslušných vnitrostátních orgánů dohledu ukládat opatření místním dceřiným společnostem v rámci druhého pilíře Basel II (proces dohledu) a rozhodnutími o schválení na úrovni celé skupiny. Úvěrové instituce, které podávají žádost podle čl. 129 odst. 2, potřebují právní jistotu. V této souvislosti si zasluhují pozornost příslušné postupy a soudní přezkum rozhodnutí na úrovni celé skupiny, jakož i průběžný dohled nad používáním IRB přístupu a AMA přístupů na úrovni celé skupiny. Navrhovaná bankovní směrnice by proto měla upravit pravomoc orgánů dohledu napravit nedostatky ve skupinovém přístupu, které vzniknou po udělení souhlasu, a pravomoc souhlas odejmout.

19. Vzhledem k významu uvedené problematiky pro účinné uplatňování čl. 129 odst. 2 navrhované bankovní směrnice ECB velmi podporuje práci, kterou má Evropský výbor orgánů bankovního dohledu ve vztahu k uplatňování článku 129 jako celku vykonat, a je přesvědčena, že výsledkem bude jednotné uplatňování. Doporučuje však, aby do navrhované bankovní směrnice bylo vloženo ustanovení, které by vyžadovalo, aby tři roky po provedení směrnice bylo provedeno zhodnocení a v případě potřeby změna článku 129 s cílem zohlednit, jak je článek 129 v praxi uplatňován a zda dosahuje své cíle.

20. ECB rovněž podporuje práci Evropského výboru orgánů bankovního dohledu ve vztahu k článku 131 navrhované bankovní směrnice, který vyžaduje, aby orgán dohledu na konsolidovaném základě a ostatní příslušné orgány dohledu přijaly „písemná ujednání týkající se koordinace a spolupráce“. ECB proto podporuje činnost Evropského výboru orgánů bankovního dohledu směřující k vypracování vzorového ujednání o koordinaci a spolupráci, jež by používaly všechny zúčastněné orgány dohledu.

(1) Výraz „významné“ se může týkat relativního významu dceřiných společností buď pro skupinu jako celek, nebo pro bankovní systém hostitelského státu.

(2) Stejně podmínky hospodářské soutěže by mohly být ohroženy, pokud by IRB přístupy některých bank byly ověřeny orgánem dohledu na konsolidovaném základě, zatímco pro ostatní banky by ověření provedl domovský orgán dohledu.

Časový rozvrh a přechodná ustanovení

21. ECB vítá ustanovení o časovém rozvrhu zavedení nových kapitálových požadavků v kapitole 1 hlavy VII navrhované bankovní směrnice. Tato ustanovení odrážejí časový rozvrh stanovený v Basel II a měla by zajistit, aby evropské úvěrové instituce nebyly znevýhodněny vůči soutěžitelům z třetích zemí. Kromě toho by odklad uplatňování směrnice do určité míry narušil přípravy, které úvěrové instituce v EU učinily s cílem dodržet původní časový rámec. Z těchto důvodů ECB vybízí orgány Společenství, aby dodržely časový rozvrh navržený Komisí.

22. ECB je dále toho názoru, že pozornost je třeba věnovat dalekosáhlým důsledkům této reformy a přetrvávající nejistotě, pokud jde o její vliv na výši kapitálu ve finančním systému EU jako celku (i přesto, že tato nejistota byla v nejvyšší možné míře omezena prostřednictvím studií o kvantitativním dopadu). Z tohoto důvodu ECB plně podporuje zavedení přechodných požadavků v článku 152 navrhované bankovní směrnice, které omezují dopad na minimální kapitálové požadavky pro úvěrové instituce v prvních třech letech po provedení směrnice.

23. Bez ohledu na to, že je zapotřebí, aby odhady rizikových faktorů vycházely z údajů za dostatečně dlouhá období tak, aby pokryly měnící se ekonomické podmínky, přechodná ustanovení by měla pomoci úvěrovým institucím v jejich přechodu na propracovanější IRB přístup tím, že se dočasně zmírní určité požadavky, jež budou s rostoucí schopností instituce shromažďovat údaje postupně zpřísnovány. To se týká povinnosti mít údaje o historických sledováních pravděpodobnosti nesplnění závazku za období nejméně pěti let (příloha VII část 4 odstavec 66 navrhované bankovní směrnice). V tomto ohledu čl. 154 odst. 5 navrhované směrnice umožní členským státům uplatňovat vůči úvěrovým institucím, které se rozhodly zavést IRB přístup před 31. prosincem 2007, mírnější požadavek mít údaje za období dvou let. Instituce, které přijmou IRB přístup po 31. prosinci 2007, však musí mít údaje za období tří let do konce roku 2008, údaje za období čtyř let do konce roku 2009 a údaje za období pěti let do konce roku 2010. V praxi nebude možné, aby tyto instituce měly údaje za období tří let do konce roku 2008, ledaže by údaje za období dvou let shromáždily již do konce roku 2007. ECB je proto toho názoru, že je žádoucí změnit toto ustanovení tak, aby se reálně umožnilo uznávat používání IRB přístupu také během přechodného období. V tomto ohledu ECB vítá změny čl. 154 odst. 5 a 6, které jsou uvedeny v obecném přístupu Rady a které představují pragmatické řešení.

Sledování strukturálních a možných procyklických dopadů nového rámce

24. Celkový strukturální dopad navrhovaných směrnic byl předmětem obav, a to mimo jiné vzhledem k náročnému úkolu zkombinovat kapitálovou neutralitu a stále propracovanější přístupy. ECB plně podporuje celkové nastavení kapitálových požadavků, jež jsou stanoveny v navrhovaných směrnicích, a poznamenává, že výsledky studie o kvantitativním dopadu (QIS3) ⁽¹⁾, která zahrnuje členské státy, přinesly celkově kladné hodnocení, pokud jde o dopad na menší úvěrové instituce v EU, investiční podniky v EU a poskytování úvěrů malým a středním podnikům (které, jak se zdá, nebudou navrhovanými směrnicemi znevýhodněny), jakož i pokud jde o zachování stejných podmínek hospodářské soutěže v rámci EU vůči soutěžitelům z třetích zemí. ECB bere rovněž na vědomí celkově kladné hodnocení uvedené ve zprávě o finančních a makroekonomických důsledcích revidovaných kapitálových požadavků, jež byla připravena pod záštitou Evropské komise ⁽²⁾. Hodnocení kvantitativního dopadu navrhovaných směrnic *ex-ante* však nemůže zahrnout jejich dynamické účinky, jelikož v chování finančních institucí může dojít ke změnám v důsledku podnětů vyplývajících z odlišných rizikových vah podle revidovaných kapitálových požadavků v porovnání se stávajícími kapitálovými požadavky. ECB proto podporuje pravidelné sledování *ex-post*, jež by mělo zahrnovat též strukturální důsledky a rozložení rizik.

25. Vedle sledování obecného dopadu navrhovaných směrnic bude v budoucnu možná rovněž zapotřebí sledovat některé konkrétní prvky. ECB si například všímá toho, že zvýhodnění pro úvěry na nemovitosti pro obchodní účely v rámci standardizovaného přístupu (Standardised Approach) a základního IRB přístupu (Foundation IRB Approach) ⁽³⁾ poskytuje větší flexibilitu ve srovnání s Basel II. ECB by však zdůraznila, že vzájemný vztah mezi dostupností úvěrů na nemovitosti pro obchodní účely a cenami nemovitostí by měl být, nezávisle na obezřetném oceňování zajištění ze strany bank, též předmětem pečlivého sledování z makrobezpečnostního hlediska. ECB hodlá k tomuto procesu sledování přispět.

26. Pokud jde o případné procyklické dopady navrhovaných směrnic (tj. možnost, že by se kapitálové požadavky zpřísnily během recese a zmírnily během hospodářského růstu, čímž by se prohloubily cyklické výkyvy), ECB uznává, že je důležité se touto problematikou zabývat a že bylo dosaženo významného pokroku při zmírnění těchto obav

⁽¹⁾ Evropská komise „Review of the Capital Requirements for Credit Institutions and Investment Firms, Third Quantitative Impact Study: EU Results“, (Přezkoumání kapitálových požadavků pro úvěrové instituce a investiční podniky, třetí studie o kvantitativním dopadu: výsledky v EU), 1. července 2003; zveřejněno na internetových stránkách Komise.

⁽²⁾ PricewaterhouseCoopers, MARKT/2003/02/F, „Study on the financial and macroeconomic consequences of the draft proposed new capital requirements for banks and investment firms in the EU“ (Studie o finančních a makroekonomických důsledcích návrhu nových kapitálových požadavků pro banky a investiční podniky v EU), 8. dubna 2004; zveřejněno na internetových stránkách Komise.

⁽³⁾ Standardizovaný přístup je popsán v člancích 78 až 83 navrhované bankovní směrnice. Základní IRB přístup je IRB přístup, který je popsán v člancích 84 až 89 navrhované bankovní směrnice, při kterém však úvěrová instituce nevyužívá vlastních odhadů ztrát v důsledku nesplnění závazku (losses given default (LGDs) nebo konverzních faktorů podle čl. 84 odst. 4.

úpravou navrhovaných směrnic za účelem omezení procyklických účinků. Orgány dohledu v EU mají společný zájem uvážit vhodné způsoby, jak snížit riziko zvýšené procykličnosti, neboť makroekonomické podmínky se postupně stále více propojují, zejména v eurozóně. Společný přístup k řešení procykličnosti by rovněž podpořil rovnost podmínek hospodářské soutěže a transparentnost na jednotném trhu. ECB má však i nadále za to, že sledování ze strany Komise a příslušných vnitrostátních orgánů je nezbytné.

27. ECB proto podporuje návrh, podle kterého by Komise měla pravidelně sledovat, zda navrhovaná bankovní směrnice významně ovlivňuje hospodářský cyklus, jak je stanoveno v článku 156 této směrnice. ECB bere dále na vědomí, že je výsadou Komise přijímat návrhy na změnu přepracované konsolidované bankovní směrnice a že toto se vztahuje i na možná legislativní „nápravná opatření“ zmíněná v článku 156. Z makrobezpečnostního hlediska je však rozhodující, aby možná legislativní „nápravná opatření“ byla symetrické povahy a aby kapitálové standardy byly měněny jen tehdy, pokud je změna z obezřetnostního hlediska udržitelná v průběhu celého cyklu. ECB navrhuje, aby tato potřeba byla vysvětlena v bodě odůvodnění 59 navrhované bankovní směrnice.

KONKRÉTNÍ POZNÁMKY

Definice centrálních bank

28. ECB se domnívá, že je zapotřebí vyjasnit její postavení, pokud jde o vyloučení centrálních bank z působnosti navrhované bankovní směrnice. Článek 2 první odrážka vyjímá „centrální banky členských států“ z oblasti působnosti navrhované bankovní směrnice, zatímco čl. 4 odst. 23 definuje pojem „centrální banky“ (na rozdíl od „centrálních bank členských států“) tak, že zahrnuje ECB, není-li uvedeno jinak. ECB navrhuje změnit článek 2 tak, aby výslovně stanovil, že se tato výjimka vztahuje rovněž na ECB.

Solo konsolidace

29. Článek 70 navrhované bankovní směrnice umožňuje, aby příslušné orgány případ od případu a za určitých podmínek povolily mateřským úvěrovým institucím v konkrétním členském státě zahrnout dceřiné společnosti nacházející se v EU do výpočtů, které požaduje čl. 68 odst. 1 navrhované bankovní směrnice. Tento postup se označuje jako „solo konsolidace“.

30. ECB doporučuje, aby podmínky, za kterých lze solo konsolidaci⁽¹⁾ uplatnit, byly znovu uváženy. Jedna z těchto podmínek je uvedena v ustanovení čl. 69 odst. 1 písm. a) navrhované bankovní směrnice, které vyžaduje, aby neexistovaly žádné překážky převodu kapitálu z mateřské společnosti na dceřinou společnost. ECB se domnívá, že toto není vhodná podmínka, která by měla být uložena mateřské společnosti v souvislosti s požadavky ohledně solo konsolidace. V této souvislosti ECB velmi vítá skutečnost, že změny v článku 70 navrhované bankovní směrnice, které jsou uvedeny v obecném přístupu Rady, uloží požadavky, pokud jde o dostupnost kapitálu dceřiné společnosti pro mateřskou společnost, a zruší požadavek, že nesmí existovat žádné překážky převodu kapitálu z mateřské společnosti na dceřinou společnost. ECB poznamenává, že solo konsolidace by zahrнула i dceřiné společnosti nacházející se v členských státech jiných než je členský stát mateřské společnosti. V praxi to znamená, že finanční situace dceřiné společnosti bude pro účely kapitálové přiměřenosti posuzována tak, jako by byla součástí vlastní finanční situace mateřské společnosti. Orgán dohledu nad mateřskou společností proto musí mít plný přístup k informacím o kvalitě aktiv, pasiv a kapitálu dceřiné společnosti. ECB navrhuje doplnění dalšího kritéria s cílem zajistit, aby orgán dohledu nad mateřskou společností mohl účinným způsobem ověřit tyto informace o finanční situaci dceřiných společností, které se nacházejí v jiném členském státě. ECB ze zásady považuje též za velmi důležité, aby používání článku 70 směrnice bylo transparentní, a vítá ustanovení uvedená v obecném přístupu Rady, která sledují tento cíl.

31. ECB poznamenává, že článek 70 navrhované bankovní směrnice nezpochybňuje použití individuálních kapitálových požadavků na dceřiné společnosti v EU, jež jsou zahrnuty do individuálních kapitálových požadavků na mateřskou úvěrovou instituci. Bylo by přínosné upřesnit, že článkem 70 nejsou dotčeny požadavky, které dotčeným dceřiným společnostem ukládá článek 68.

Kapitálové požadavky na vnitroskupinové úvěry

32. Čl. 80 odst. 7 navrhované bankovní směrnice umožňuje příslušným orgánům za určitých podmínek vyjmout úvěry

⁽¹⁾ Solo konsolidace podle navrhované bankovní směrnice je prvkem, který Basel II neupravuje. Odstavec 23 Basel II vyžaduje, aby orgány dohledu posoudily, zda „jednotlivé banky jsou samostatně přiměřeně kapitálově vybavené“.

poskytované úvěrovou institucí své mateřské společnosti, dceřiné společnosti nebo jiným dceřiným společností stejné mateřské společnosti z kapitálových požadavků k úvěrovému riziku⁽²⁾. ECB zdůrazňuje, že všechny expozice vůči úvěrovému riziku by měly podléhat přiměřeným kapitálovým požadavkům. Podmínky, za kterých se výjimka podle čl. 80 odst. 7 použije, nevylučují úvěrové riziko v rámci předmětných úvěrových transakcí vzhledem k tomu, že například jedna úvěrová instituce nemusí splnit své závazky vůči jiné úvěrové instituci, která je ovládána stejnou mateřskou společností. Kromě toho ECB poznamenává, že čl. 80 odst. 7 se uplatní především na mezibankovní úvěry, kde mají kapitálové požadavky stěžejní význam pro omezení systémového rizika. ECB dále poznamenává, že Basel II tuto výjimku neumožňuje⁽³⁾ a že by mohla v některých bankovních systémech nepříznivě ovlivnit rovnost podmínek hospodářské soutěže na vnitrostátní úrovni. ECB proto doporučuje, aby tento druh úvěrů i nadále podléhal kapitálovým požadavkům.

Externí agentury pro hodnocení úvěruschopnosti

33. Pokud jde o uznávání externích agentur pro hodnocení úvěruschopnosti, ECB by chtěla upozornit na tři problémy.

34. Zaprvé, ECB se domnívá, že požadavek „nezávislosti“ v oddílu 1.2 části 2 přílohy VI navrhované bankovní směrnice by mohl být dále upřesněn. Při hodnocení by příslušné orgány měly přihlídnout k faktorům, jako jsou vlastnická a organizační struktura externí agentury pro hodnocení úvěruschopnosti, její finanční zdroje, personální obsazení a zkušenosti, jakož i její správa a řízení. ECB je toho názoru, že příslušné orgány by měly rovněž ověřit, zda externí agentury pro hodnocení úvěruschopnosti zavedly účinné vnitřní postupy pro identifikaci, předcházení a řešení možných střetů zájmů, a je tak zajištěno, že nedojde k neúmyslnému rozšíření, zpřístupnění nebo zneužití důvěrných informací. Tyto otázky jsou z hlediska koncepce všeobecně považovány za klíčové a uznává je dokument Mezinárodní organizace komisí pro cenné papíry s názvem „Statement of Principles Regarding the Activities of Credit Rating Agencies“ (Vyhlášení zásad týkajících se činnosti agentur pro hodnocení úvěruschopnosti) ze dne 25. září 2003⁽⁴⁾.

⁽²⁾ Tato výjimka se vztahuje jen na standardizovaný přístup, lze ji však na úvěrové instituce uplatnit rovněž prostřednictvím zvláštního druhu stálého částečného používání (čl. 89 odst. 1 písm. e) navrhované bankovní směrnice).

⁽³⁾ Basel II se vztahuje na všechny banky působící na mezinárodní úrovni, a to na všech úrovních bankovní skupiny na konsolidovaném základě. To znamená, že dceřiná společnost, jež je bankou působící na mezinárodní úrovni, bude muset držet kapitál ke krytí úvěrové angažovanosti vůči ostatním subjektům skupiny, které nejsou jejími dceřinými společnostmi. Basel II nepovoluje možnost upustit od uplatňování těchto kapitálových požadavků.

⁽⁴⁾ Zveřejněno na internetových stránkách Mezinárodní organizace komisí pro cenné papíry.

35. Zadruhé, ECB by chtěla zdůraznit potřebu obezřetného a objektivního přístupu orgánů dohledu k hodnocení důvěryhodnosti externích agentur pro hodnocení úvěruschopnosti a jejich přijetí na trhu. Je zejména důležité, aby při hodnocení možných externích agentur pro hodnocení úvěruschopnosti příslušné orgány nevytvářely překážky pro vstup nových subjektů na trh tím, že by ukládaly nepřiměřené požadavky na splnění kritérií uvedených v příloze VI části 2 oddílu 2.1 navrhované bankovní směrnice (tržní podíl, příjmy a finanční zdroje, vliv na tvorbu cen). Namísto toho by se příslušné orgány měly v rámci svého hodnocení řádně zaměřit na důkladnost a spolehlivost metodiky hodnocení. Příslušná ustanovení by proto měla být dále rozpracována s cílem umožnit dostatečně diferencovaný proces hodnocení. V této souvislosti by ECB podpořila přeformulování tohoto oddílu v souladu s Basel II, aby se zajistilo, že důvěryhodnost vyplývá jak z přijetí na trhu, tak ze spolehlivé metodiky.

36. Zatřetí, ECB zdůrazňuje potřebu náležité konvergence a spolupráce v oblasti dohledu, pokud jde o uznávání externích agentur pro hodnocení úvěruschopnosti. V zájmu zajištění srovnatelnosti externích ratingových hodnocení a stejných podmínek hospodářské soutěže pro úvěrové instituce, které tato hodnocení využívají v rámci standardizovaného přístupu k úvěrovému riziku, bude nezbytný vysoký stupeň souladu mezi postupy členských států, což rovněž napomůže snížit riziko regulační arbitráže. Spolupráce v oblasti dohledu bude mít navíc zásadní význam při snižování nákladů souvisejících s regulací pro ty externí agentury pro hodnocení úvěruschopnosti, jež usilují o uznání ve více než jednom členském státě. Čl. 81 odst. 3, čl. 82 odst. 2 a čl. 97 odst. 3 navrhované bankovní směrnice v současné době obsahují pouze možnost vzájemného uznávání na základě uvážení příslušných orgánů. V souladu s jednotnou judikaturou Soudního dvora Evropských společenství týkající se volného pohybu služeb je ECB toho názoru, že zásada vzájemného uznávání by měla být obecnou zásadou ve vztahu k externím agenturám pro hodnocení úvěruschopnosti v rámci EU. To by nezabraňovalo orgánu dohledu, aby uložil dodatečné požadavky na způsobilost s cílem přihlédnout ke zvláštěm vnitrostátnímu trhu, pokud by tyto dodatečné požadavky opakovaně neobsahovaly tytéž podmínky, které již byly splněny v domovském členském státě. ECB vítá konzultativní dokument Evropského výboru regulátorů trhu s cennými papíry o možných regulačních přístupech ve vztahu k agenturám pro hodnocení úvěruschopnosti⁽¹⁾. Důrazně též podporuje činnost, kterou v současné době vyvíjí Evropský výbor orgánů bankovního dohledu za účelem harmonizace kritérií pro uznávání externích agentur pro hodnocení úvěruschopnosti. ECB se domnívá, že proces přiřazování (Mapping Process) (uvedený

v příloze 2 Basel II), na základě kterého vnitrostátní orgány přiřazují výsledky hodnocení úvěrového rizika k dostupným rizikovým vahám, je velmi důležitý a Evropský výbor orgánů bankovního dohledu by proto měl podpořit konvergenci v této oblasti.

Stálé částečné používání na určité druhy expozic

37. ECB poznamenává, že na rozdíl od Basel II umožňují navrhovaná bankovní směrnice stálé částečné používání IRB přístupu na významné druhy expozic a v důležitých obchodních útvarech za různých okolností uvedených v čl. 89 odst. 1 písm. a), b) a d) až g) navrhované bankovní směrnice. ECB bere na vědomí, že důvodem pro omezení stálého částečného používání je zabránit tomu, aby banky trvale používaly standardizovaný přístup pro vysoce rizikové expozice a současně používaly své vlastní odhady rizikových parametrů pro méně riziková portfolia, a tím si v jednotlivých případech vybíraly nevyhodnější přístup.

38. ECB podporuje, aby stálé částečné používání bylo k dispozici malým úvěrovým institucím pro jejich expozice vůči ústředním vládám, úvěrovým institucím a investičním podnikům, neboť v těchto případech by používání vlastních odhadů představovalo nadměrnou zátěž, což by malým úvěrovým institucím případně znemožňovalo přijmout IRB přístup. Postavení malých úvěrových institucí je správně upraveno v novém bodu odůvodnění 35A, který je navržen v obecném přístupu Rady. ECB doporučuje, aby Komise tři roky po provedení směrnice přezkoumala, zda uplatňování článku 89 navrhované bankovní směrnice účinným způsobem naplňuje cíl tohoto článku.

Jednotné zacházení s přísliby v rámci IRB přístupu a standardizovaného přístupu

39. Kapitálové zacházení s přísliby v rámci základního IRB přístupu a standardizovaného přístupu není jednotné. ECB chápe, že tato nejednotnost není záměrná. Pokud by se však tato otázka neřešila, mohlo by dojít k tomu, že v rámci základního IRB přístupu vznikne kapitálové požadavek na určité záruky, které snižují riziko a chrání stabilitu finančního systému tím, že v rámci některých platebních systémů zajišťují ukončení zúčtování. ECB proto doporučuje přeformulovat znění odstavce 1.11 a) části 3 přílohy VII navrhované bankovní směrnice tak, aby odpovídal totožnému ustanovení, jež platí pro standardizovaný přístup, tj. aby stanovil, že na úvěrové linky, které jsou nezávazné, které může instituce kdykoli bezpodmínečně a bez předchozího oznámení zrušit, nebo které umožňují automatické zrušení z důvodu zhoršení úvěruschopnosti dlužníka, se uplatní konverzní faktor 0 %.

⁽¹⁾ „CESR's technical advice to the European Commission on possible measures concerning credit rating agencies – Consultation Paper“ (Technická pomoc Evropského výboru regulátorů trhu s cennými papíry Evropské komisi ohledně možných opatření týkajících se agentur pro hodnocení úvěruschopnosti – konzultativní dokument), 30. listopadu 2004; zveřejněno na internetových stránkách Evropského výboru regulátorů trhu s cennými papíry.

Proces dohledu

Spolupráce v mimořádných situacích

40. ECB zdůrazňuje, že je zapotřebí, aby druhému pilíři byla přikládána stejná důležitost jako ostatním pilířům Basel II, tj. minimálním kapitálovým požadavkům a tržní disciplíně. ECB má za to, že velmi obecné znění článků 123 a 124 navrhované bankovní směrnice, které odrážejí druhý pilíř, může vést k nesprávnému závěru, že tři pilíře nejsou stejně důležité.
41. Jelikož navrhovaná bankovní směrnice neobsahuje definici pojmu „interní kapitál“ (který se používá v článku 123 směrnice), bude z pohledu ECB zapotřebí, aby došlo ke sjednocení chápání pojmu interní kapitál ze strany orgánů dohledu a úvěrových institucí v souladu s tím, jak se bude vyvíjet praxe v odvětví. ECB se domnívá, že je žádoucí vypracovat zásady, které by upravily, co mají úvěrové instituce učinit, aby splnily požadavky zakotvené v článku 123. ECB si je vědoma, že tyto zásady lze vypracovat jen postupem času v souladu s vyvíjející se praxí v odvětví a na základě zkušeností vnitrostátních orgánů dohledu a netrvá v této fázi na podrobnější definici interního kapitálu.
42. Pokud jde o kapitálové rezervy, je třeba poukázat na prohlášení Basilejského výboru pro bankovní dohled z července 2002, které výslovně uznává význam kapitálových rezerv, pokud jde o možné obavy z procykličnosti⁽¹⁾. Navrhovaná bankovní směrnice tuto otázku v současnosti neupravuje a ECB navrhuje, aby na ní bylo poukázáno v odůvodnění navrhované bankovní směrnice v tom smyslu, že orgány dohledu by měly od bank vyžadovat, aby udržovaly kapitálové rezervy, a byly tak schopny dodržovat minimální výši kapitálu, a to i za mimořádných podmínek.
43. V neposlední řadě ECB poznamenává, že řada členských států v současné době za zvláštních okolností stanoví minimální ukazatel kapitálové přiměřenosti nad úroveň 8 %, kterou zakotvuje článek 75 navrhované bankovní směrnice. Automatické uplatňování vyšších kapitálových požadavků na určité kategorie institucí je nežádoucí, neboť rozdílné minimální ukazatele kapitálové přiměřenosti ohrožují stejné podmínky hospodářské soutěže v rámci EU a podněcují k restrukturalizaci skupin za účelem regulační arbitráže mezi jednotlivými úpravami kapitálových požadavků.
44. ECB vítá čl. 130 odst. 1 navrhované bankovní směrnice, který je zvláště významný, neboť zakládá povinnost orgánu dohledu na konsolidovaně základě informovat orgány uvedené v čl. 49 písm. a) a v článku 50 navrhované směrnice, vznikne-li mimořádná situace, jež by případně mohla ohrozit stabilitu finančního systému.
45. ECB chápe čl. 130 odst. 1 tak, že se vztahuje jak na vnitrostátní finanční systém, tak na finanční systém EU. ECB proto chápe, že informace musí být zasílány orgánům uvedeným v čl. 49 písm. a) buď na národní, nebo na přeshraniční úrovni. To je důležité, neboť pokrok dosažený v integraci finančních trhů a tržních infrastruktur v EU může, současně se zvýšením likvidity a efektivity těchto trhů, rovněž zvýšit pravděpodobnost systémových poruch nepříznivě ovlivňujících více než jeden členský stát a případně zvýšit riziko přeshraničního dominového efektu v bankovním sektoru EU. V této souvislosti ECB vítá skutečnost, že čl. 130 odst. 1 vychází z doporučení ze zprávy Hospodářského a finančního výboru o krizovém řízení ve finančním sektoru⁽²⁾ tím, že ukládá povinnost v krizové situaci včas tyto orgány informovat. S cílem vyjasnit oblast působnosti čl. 130 odst. 1 by ECB doporučovala uvést, že povinnost upozornit orgány uvedené v čl. 49 písm. a) se vztahuje na orgány v rámci EU.
46. ECB rovněž chápe, že odkaz v čl. 130 odst. 1 na orgány uvedené v článku 50⁽³⁾ má zajistit, aby členové vlád členských států, kteří odpovídají za finanční služby, byli o existenci mimořádné situace informováni co nejdříve. ECB navrhuje tento záměr jednoznačněji vyjádřit tak, že by odkaz na orgány uvedené v článku 50 byl nahrazen výslovným odkazem na „příslušné členy vlády“, čímž se zabezpečí, že nebudou existovat žádné překážky přenosu důvěrných informací potřebných ke zvládnutí mimořádné situace, s výhradou podmínek stanovených ve vnitrostátních právních předpisech a právních předpisech Společenství (tj. v případech, kdy jsou jejich funkce mimořádnou situací dotčeny).
- ⁽¹⁾ „S cílem pomoci řešit možné obavy z cykličnosti IRB přístupů se Výbor dohodl na tom, že v rámci IRB přístupů by banky měly mít povinnost provést smysluplně konzervativní zátěžové testování úvěrového rizika tak, aby se zajistilo, že budou mít dostatečné kapitálové rezervy podle druhého pilíře nové dohody“, tisková zpráva Basilejského výboru pro bankovní dohled, 10. července 2002; zveřejněno na internetových stránkách Banky pro mezinárodní platby.
- ⁽²⁾ Hospodářský a finanční výbor, „Report on financial crisis management“ (Zpráva o krizovém řízení ve finančním sektoru) ze dne 17. dubna 2001, Economic Paper č. 156, červenec 2001; zveřejněno na internetových stránkách Komise.
- ⁽³⁾ Článek 50 navrhované bankovní směrnice, kterým se přepracovává část čl. 30 odst. 9 konsolidované bankovní směrnice, umožňuje členským státům povolit sdělování důvěrných obezřetnostních informací „ústředním orgánům své státní správy, které jsou odpovědné za přípravu právních předpisů týkajících se dohledu nad úvěrovými institucemi, finančními institucemi, investičními službami a pojišťovacími společnostmi, jakož i inspektorům, kteří jednají v zastoupení těchto orgánů“.

47. ECB plně podporuje znění čl. 130 odst. 1 navrhované bankovní směrnice též z toho důvodu, že ponechává příslušným orgánům jak na vnitrostátní úrovni, tak na úrovni EU náležitý prostor k vymezení pružných postupů, které jsou v kontextu krizového řízení nezbytné. V tomto ohledu by ECB chtěla upozornit na stávající ujednání mezi centrálními bankami a orgány dohledu, která stanoví zásady a postupy komunikace a spolupráce v případech krizového řízení ve finančním sektoru. Memorandum o porozumění o strategických zásadách spolupráce mezi orgány bankovního dohledu a centrálními bankami v Evropské unii v případech krizového řízení (dále jen „memorandum o porozumění“) stanoví zásady a postupy, které se konkrétně týkají určení orgánů zodpovědných za krizové řízení, požadovaných toků informací mezi všemi zúčastněnými orgány a praktických podmínek pro sdílení informací na přeshraniční úrovni. Memorandum o porozumění předvídá vytvoření logistické infrastruktury na podporu širší přeshraniční spolupráce mezi orgány⁽¹⁾.
48. ECB navíc poznamenává, že již byly zahájeny určité iniciativy s cílem dále rozpracovat postupy pro případ krizového řízení podle článku 130 navrhované bankovní směrnice. Výbor pro bankovní dohled Evropského systému centrálních bank a Evropský výbor orgánů bankovního dohledu konkrétně založily společnou pracovní skupinu pro krizové řízení, která přispěje k vývoji dalších praktických postupů pro řešení krizí. V této souvislosti ECB vyzývá k další činnosti směřující k vypracování účinných postupů spolupráce. ECB je toho názoru, že hladké vzájemné vztahy mezi funkcemi dohledu a centrálního bankovníctví usnadní včasné zhodnocení systémového dopadu krize a přispějí k účinnému krizovému řízení jak na vnitrostátní úrovni, tak na úrovni EU.

Soulad s Basel II v oblasti operačního rizika

49. ECB poznamenává, že ustanovení navrhované bankovní směrnice, která se vztahují na operační riziko, se od Basel II odklánějí do takové míry, že by mohlo dojít k narušení stejných podmínek hospodářské soutěže. ECB proto doporučuje přezkoumat následující prvky navrhované směrnice.
50. Zprvce, relevantní ukazatel v částech 1 a 2 přílohy X navrhované bankovní směrnice, vypočítaný na základě „posledních šesti dvanáctiměsíčních sledování k polovině a ke konci účetního roku“, a přijatelnost odhadnutých údajů v případě, že ověřené údaje nejsou k dispozici, není v souladu s Basel II, podle kterého se mají použít roční sledování. ECB vítá skutečnost, že změny v odstavci 3 části 1 a v odstavci 5 části 2 přílohy X směrnice, které jsou uvedeny v obecném přístupu Rady, by ve vztahu k této otázce uvedly směrnici do souladu s Basel II.
51. Zadruhé, navrhovaný výpočet kapitálových požadavků podle standardizovaného přístupu znevýhodňuje úvěrové instituce EU vůči úvěrovým institucím z třetích zemí, které

se řídí úpravou Basel II. Kromě toho může být tento přístup na překážku záměru stimulovat banky v jejich přechodu od přístupu základního ukazatele (Basic Indicator Approach) ke standardizovanému přístupu. Basel II umožňuje, aby se záporný hrubý výnos v určitých obchodních oblastech použil k částečnému započtení vůči kladnému hrubému výnosu v jiných obchodních oblastech v každém roce, a je tak v souladu s přístupem základního ukazatele, na základě kterého dochází k automatickému započtení mezi obchodními oblastmi v každém roce. ECB poznamenává, že přístup zvolený v navrhované bankovní směrnici je ve skutečnosti opatrnější. ECB by však upřednostnila, kdyby navrhovaná bankovní směrnice byla uvedena do souladu s Basel II.

52. Zatřetí, požadavky v části 4 přílohy X navrhované bankovní směrnice se odchylují od Basel II, neboť v zásadě umožňují neomezené stálé částečné používání AMA přístupů. ECB poznamenává, že omezení rozsahu a trvání částečného používání AMA přístupů se v Basel II považuje za zásadní, aby se předešlo možné regulační arbitráži a případným nepříznivým dopadům na stejné podmínky hospodářské soutěže. ECB sdílí obavy Basilejského výboru pro bankovní dohled a doporučuje, aby omezení částečného používání AMA přístupů bylo zakotveno jako obecné pravidlo, a nikoli jen v jednotlivých případech.
53. V neposlední řadě přechodná ustanovení uvedená v článku 155 navrhované bankovní směrnice dovolují, aby relevantní ukazatel 15 % byl použit na obchodní oblast „obchodování a prodej“ až do 31. prosince 2012 v případech, kdy tato obchodní oblast představuje alespoň 50 % celkových relevantních ukazatelů. To představuje nevídané odchýlení od Basel II, který toto přechodné ustanovení neobsahuje.

Právní riziko jako součást operačního rizika

54. ECB si všímá, že čl. 4 odst. 22 navrhované bankovní směrnice zavádí pojem „právní riziko“ jako prvek širšího pojmu „operační riziko“. ECB uznává, že právní riziko je důležitou kategorií rizika, kterou je třeba v rámci měření kapitálu zohlednit, ale současně poznamenává, že pojem právní riziko není v navrhované směrnici blíže definován, a mohl by se tak stát zdrojem nejistoty a vést k rozdílnému provádění a uplatňování. V tomto ohledu je ECB přesvědčena, že by bylo vhodné do rámce EU zavést přesnější znění Basel II, které konkrétně stanoví, že operační riziko zahrnuje „právní riziko, ale vylučuje strategické riziko a riziko poškození dobré pověsti“ (odstavec 644 Basel II). Poznámka pod čarou k tomuto odstavci Basel II uvádí, že „právní riziko zahrnuje zejména riziko pokut, sankcí nebo náhrad škody s trestní funkcí vyplývající z opatření dohledu, jakož i ze soukromoprávního vyrovnání“; bylo by užitečné toto znění převzít do odůvodnění navrhované bankovní směrnice.

⁽¹⁾ Viz tisková zpráva ECB ze dne 10. března 2003; zveřejněno na internetových stránkách ECB.

55. Obecná definice právního rizika by usnadnila řádné hodnocení a řízení rizik a zajistila jednotný přístup ze strany úvěrových institucí v EU. Bylo by rovněž vhodné prověřit, do jaké míry je zapotřebí přihlídnout ke skutečnosti, že právní rizika jsou svou podstatou nepředvídatelná a obecně se neřídí určitým vzorem. Řízení právního rizika by kromě toho muselo být v souladu s řízením operačního rizika jako celku. Z těchto důvodů ECB navrhuje, aby Evropský výbor orgánů bankovního dohledu pokračoval v činnosti s cílem vyjasnit definici právního rizika.
56. ECB poznamenává, že požadavky právní jistoty pro metody snížení úvěrového rizika uvedené v přílohách VII až IX navrhované bankovní směrnice lze považovat za podmínky, které snižují právní rizika související s použitím těchto metod. Důvodem je, že tyto požadavky se přímo netýkají výpočtu rizikově vážených aktiv, ale týkají se otázky, zda tyto metody snížení úvěrového rizika mají pevný právní základ. S ohledem na přílohu X část 3 oddíl 1.2 odstavec 14 navrhované bankovní směrnice ECB chápe, že ztráty v důsledku právních vad metod pro snížení úvěrového rizika nebudou podléhat kapitálovému požadavku k operačnímu riziku, považují-li se za úvěrové riziko pro výpočet minimálních kapitálových požadavků.

Kapitálové požadavky pro určité investiční podniky

57. Článek 20 navrhované směrnice o kapitálové přiměřenosti ponechává na uvážení příslušných orgánů, zda vyjmout určité investiční podniky z kapitálových požadavků k operačnímu riziku. Bod odůvodnění 22 navrhované směrnice však zdůrazňuje, že „Operační riziko je významným

rizikem, kterému jsou instituce vystaveny a které je třeba krýt kapitálem“. Komise zavedla tuto možnost uvážení na základě studie zveřejněné v červenci 2004⁽¹⁾ a účelem tohoto uvážení bylo zmírnit dopad kapitálových požadavků k operačnímu riziku na celkové požadavky uložené investičním podnikům. ECB poznamenává, že autoři studie zaujali poměrně opatrný postoj k otázce, zda zvýšení kapitálových požadavků na investiční podniky v důsledku zavedení kapitálového požadavku k operačnímu riziku by mělo být považováno za nepřiměřené. Studie navíc uvedla, že použité údaje byly zřejmě neúplné. ECB současně upozorňuje, že výjimky, jejichž uplatnění závisí na uvážení a druhu subjektu a jež dovoluje navrhovaná směrnice o kapitálové přiměřenosti, by mohly nepříznivě ovlivnit stejné podmínky hospodářské soutěže ve třech ohledech: mezi různými druhy investičních podniků, mezi investičními podniky stejného druhu, které si navzájem konkurují na přeshraniční úrovni, a mezi investičními podniky a úvěrovými institucemi. ECB proto navrhuje, aby Komise v přiměřené době přezkoumala dopad těchto výjimek a způsob, jakým jsou uplatňovány ze strany příslušných orgánů, a aby do navrhované směrnice o kapitálové přiměřenosti bylo v tomto smyslu zahrnuto příslušné ustanovení.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 17. února 2005.

Prezident ECB
Jean-Claude TRICHET

⁽¹⁾ Evropská komise, „Review of the Capital Requirements for EU Investment Firms – 2004 Quantitative Impact Study – Main Conclusions“ (Přezkoumání kapitálových požadavků pro investiční podniky v EU – studie o kvantitativním dopadu (2004) – hlavní závěry), bez data; zveřejněno na internetových stránkách Komise.

II

(Přípravné akty)

KOMISE

Legislativní návrhy přijaté Komisí

(2005/C 52/11)

Dokument	Část	Datum	Název
KOM(2004) 492		14. 7. 2004	Návrh NAŘÍZENÍ RADY o obecných ustanoveních týkajících se Evropského fondu pro regionální rozvoj, Evropského sociálního fondu a Fondu soudržnosti
KOM(2004) 551		19. 8. 2004	Návrh ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY kterým se mění rozhodnutí Rady 2001/51/ES, kterým se zavádí akční program týkající se strategie Společenství pro rovnost žen a mužů, a rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 848/2004/ES, kterým se zavádí akční program Společenství na podporu organizací působících na evropské úrovni v oblasti rovnosti žen a mužů
KOM(2004) 594	1	17. 9. 2004	Návrh ROZHODNUTÍ RADY o podepsání smlouvy mezi Evropským společenstvím a Dánským královstvím, na jejímž základě se na Dánsko vztahují ustanovení nařízení (CE) č. 343/2003 o stanovení kritérií a mechanismů pro určování členského státu odpovědného za posouzení žádosti o azyl, kterou v některém ze členských států podá státní příslušník třetí země, a nařízení (CE) č. 2725/2000 o vytvoření systému „Eurodac“ pro porovnávání otisků prstů za účelem účinné aplikace Dublinské úmluvy.
KOM(2004) 594	2	17. 9. 2004	Návrh ROZHODNUTÍ RADY o uzavření smlouvy mezi Evropským společenstvím a Dánským královstvím, na jejímž základě se na Dánsko vztahují ustanovení nařízení (CE) č. 343/2003 o stanovení kritérií a mechanismů pro určování členského státu odpovědného za posouzení žádosti o azyl, kterou v některém ze členských států podá státní příslušník třetí země, a nařízení (CE) č. 2725/2000 o vytvoření systému „Eurodac“ pro porovnávání otisků prstů za účelem účinné aplikace Dublinské úmluvy
KOM(2004) 699		20. 10. 2004	Návrh NAŘÍZENÍ RADY o uplatňování systému všeobecných celních preferencí
KOM(2004) 710		25. 10. 2004	Návrh NAŘÍZENÍ RADY, kterým se mění nařízení (ES) č. 1782/2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce, a nařízení (ES) č. 1788/2003, kterým se stanoví dávka v odvětví mléka a mléčných výrobků

Dokument	Část	Datum	Název
KOM(2004) 716		12. 11. 2004	Návrh SMĚRNICE RADY o dozoru nad přepravou radioaktivního odpadu a vyhořelého paliva a o její kontrole
KOM(2004) 725		27. 10. 2004	Návrh SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY, kterou se mění směrnice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS o ročních účetních závěrkách některých forem společností a o konsolidovaných účetních závěrkách
KOM(2004) 781		7. 12. 2004	Návrh ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY kterým se mění rozhodnutí Rady 2000/819/ES o víceletém programu pro podnik a podnikavost, a zejména pro malé a střední podniky (MSP) (2001 – 2005)
KOM(2004) 787		9. 12. 2004	Návrh ROZHODNUTÍ RADY o postoji, který mají přijmout Evropská společenství a jejich členské státy v Radě pro spolupráci ustavené na základě Dohody o partnerství a spolupráci zakládající partnerství mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Moldavskou republikou na straně druhé ohledně přijetí doporučení týkajícího se provádění akčního plánu spolupráce EU a Moldavska
KOM(2004) 788		9. 12. 2004	Návrh ROZHODNUTÍ RADY o postoji, který má přijmout Evropské společenství a jeho členské státy v Radě přidružení ustavené na základě Evropsko-středomořské dohody o přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Marockým královstvím na straně druhé ohledně přijetí doporučení týkajícího se provádění akčního plánu spolupráce EU a Maroka
KOM(2004) 789		9. 12. 2004	Návrh ROZHODNUTÍ RADY o postoji, který má přijmout Evropské společenství ve Smíšeném výboru ustaveném na základě Evropsko-středomořské prozatímní dohody o přidružení týkající se obchodu a spolupráce ohledně přijetí doporučení týkajícího se provádění akčního plánu spolupráce mezi EU a palestinskou samosprávou
KOM(2004) 790		9. 10. 2004	Návrh ROZHODNUTÍ RADY o postoji, který mají přijmout Společenství a jejich členské státy v Radě přidružení ustavené na základě Evropsko-středomořské dohody o přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Státem Izrael na straně druhé ohledně přijetí doporučení týkajícího se provádění akčního plánu spolupráce EU a Izraele
KOM(2004) 791		9. 12. 2004	Návrh ROZHODNUTÍ RADY o postoji, který mají přijmout Společenství a jejich členské státy v Radě pro spolupráci ustavené na základě Dohody o partnerství a spolupráci zakládající partnerství mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Ukrajinou na straně druhé ohledně přijetí doporučení týkajícího se provádění akčního plánu spolupráce EU a Ukrajiny
KOM(2004) 792		9. 10. 2004	Návrh ROZHODNUTÍ RADY o postoji, který má přijmout Evropské společenství a jeho členské státy v Radě přidružení ustavené na základě Evropsko-středomořské dohody o přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Tuniskou republikou na straně druhé ohledně přijetí doporučení týkajícího se provádění akčního plánu spolupráce EU a Tuniska

Dokument	Část	Datum	Název
KOM(2004) 796		9. 12. 2004	Návrh ROZHODNUTÍ RADY o postoji, který má přijmout Evropské společenství a jeho členské státy v Radě přidružení ustavené na základě Evropsko-středomořské dohody o přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Jordánským hášimovským královstvím na straně druhé ohledně přijetí doporučení týkajícího se provádění akčního plánu spolupráce EU a Jordánska
KOM(2004) 798		16. 12. 2004	Návrh ROZHODNUTÍ RADY kterým se schvaluje přistoupení Evropského společenství k Mezinárodní úmluvě na ochranu nových odrůd rostlin, ve znění revidovaném v Ženevě dne 19. března 1991
KOM(2004) 809	1	16. 12. 2004	Návrh ROZHODNUTÍ RADY o uzavření rámcové dohody mezi Evropským společenstvím a Albánskou republikou, kterou se stanoví obecné zásady účasti Albánské republiky na programech Společenství
KOM(2004) 809	2	16. 12. 2004	Návrh ROZHODNUTÍ RADY o uzavření rámcové dohody mezi Evropským společenstvím a Bosnou a Hercegovinou, kterou se stanoví obecné zásady účasti Bosny a Hercegoviny na programech Společenství
KOM(2004) 809	3	16. 12. 2004	Návrh ROZHODNUTÍ RADY o uzavření rámcové dohody mezi Evropským společenstvím a Chorvatskou republikou, kterou se stanoví obecné zásady účasti Chorvatské republiky na programech Společenství
KOM(2004) 809	4	16. 12. 2004	Návrh ROZHODNUTÍ RADY o uzavření protokolu o rámcové dohodě mezi Evropským společenstvím a Bývalou jugoslávskou republikou Makedonií, kterou se stanoví obecné zásady účasti Bývalé jugoslávské republiky Makedonie na programech Společenství, který je připojen k Dohodě o stabilizaci a přidružení mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Bývalou jugoslávskou republikou Makedonií na straně druhé
KOM(2004) 809	5	16. 12. 2004	Návrh ROZHODNUTÍ RADY o uzavření rámcové dohody mezi Evropským společenstvím a Srbskem a Černou horou, kterou se stanoví obecné zásady účasti Srbska a Černé hory na programech Společenství
KOM(2004) 835		28. 12. 2004	Návrh NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY o vízovém informačním systému (VIS) a výměně údajů o krátkodobých vízech mezi členskými státy
KOM(2004) 852		5. 1. 2005	Návrh ROZHODNUTÍ RADY, kterým se v souladu s článkem 19 směrnice 2003/96/ES povoluje Švédsku uplatňovat sníženou sazbu daně na elektřinu spotřebovanou některými domácnostmi a společnostmi odvětví služeb
KOM(2005) 4		19. 1. 2005	Návrh ROZHODNUTÍ RADY kterým se Kyperské republice povoluje zavést opatření odchylovící se od článku 11 šesté směrnice 77/388/EHS o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu

Tyto texty jsou dostupné na stránce EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex/lex/>